

Quang cáo

BCH CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM TNCS/HÒA LAN
Tổ chức 40 năm Tha Hương Xuân Kỷ Hợi 2019
Event Plaza Lange Kleiweg 86, 2288 GR Rijswijk
Thứ bảy ngày 2/2/2019 từ 18 giờ đến 01 giờ 30

Vào cửa tự do

MC Lê Oanh
Nhr Loan
Lina
Tường An
Mỹ Linh
Thanh Tú
MC Huy Tài
Hoàng Mai
Ronald
Vũ Thủy
Am thanh Đức Cao

Ban nhạc Mây Hồng
 Với chương trình ca nhạc và đa vũ
 Chắc chắn sẽ làm hài lòng quý đồng hương

voor kinderen
Ballonnenclown

Đặc biệt năm nay công ty :Ty-Le & Thế Vỹ tài trợ hội trường

Thế Vỹ
 Hãng Thế Vỹ nơi cung cấp
 chả giò Việt Nam
 * Bảo đảm chất lượng
 * Và ân cần, vui vẻ phục vụ

Event Plaza Rijswijk
Zaal Davis Cup
Lange Kleiweg 86 - 2288 GR

CHẢ GIÒ
THEO CÔNG THỨC

Rộng rãi, thanh lịch

Kính mời quý đồng hương
cùng về tham dự Tết

Ty-Le Asian delights
 Vrij-harnasch 64
 2635 BZ Den Hoom ZH
 T.T31(0)15 21 38 103
 F.+31(0)15 21 27 414
 info@ty-le.nl
 www.ty-le.nl

Lân Minh -Zone

40 Năm
Tha Hương
Vào cửa tự do
Ngày 02/2/2019
18 giờ đến 01 giờ

*HỘI NGƯỜI VIỆT TP EINDHOVEN
* BÙI CÔNG HẢI (VNQDD)

Floorillaz Breakdancing

Vliet Service
 VERKOOP
 VAN HORECA - APPARATUUR
 Contact dhr Vliet Nguyen
 Tel.030-268863 Mob.06-44464380

* Có nhiều gian hàng phục vụ
với các món ăn đậm nét hương vị quê hương
Liên lạc BTC, Tel: Quang Kế 06-36485556; Thanh Sơn 06-27061791

Mục Lục

- 1 Hình bìa** • Danny Nguyen
- 3 Quan điểm** • Luật an ninh mạng và nỗi sợ hãi...
- 5 Xã luận** • Câu chuyện ông Khai Trí
- 7 Thời sự** • Ý nghĩa của cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ của Hoa Kỳ
- 10 Bình Luận** • Việt Nam chính thức thông qua CPTPP • Dân Mỹ nghĩ về Obama • Mùi của đất
- Không phải nhan sắc mà là “ hương vị”
  - Sức mạnh của Mỹ
- Suy ngẫm: Nhà Vua và vị thần thông minh
- 18 Chủ đề** • Tâm cảnh ngày thu
- Tản mạn về tên họ
- Góc bạn trẻ** • Từ tự phát đến tự lực cộng đồng đến biểu hiện toàn cầu
- 26 Phiếm luận** • Đáng tội hay đáng thương
- 27 Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng
- Tin Hòa lan • Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 35 Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
- Như chuyện thần tiên
  - Tiếng khóc của Long Vương trong đêm mưa
- 47 Đố vui Sudoku**
- 48 Truyền thông xã hội dân sự**
- ***Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
- Trangđài • Trương Phong Ba
- 51 Quảng cáo**
- 52 Vui cười**
- 53 Lời tòa soạn**
- 54 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese
Vluchtelingen in Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland

Email:
vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

Chủ nhiệm & Chủ bút

Nguyễn Quang Ké

Thủ Quỹ

Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật

Danny Nguyen

Phát hành

Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Ké
- Miên Thụy • Lãng Du
- Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy
- Chương • Nguyễn Quyết Thắng
- Tiểu Yến Tử • Ông Năm Chuột
- Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền
- Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu Phước
- Nguyễn Hoàng Nguyên • Nguyễn Hiền
- Võ Đức Tiến • Thao De Wit • Ý Nga
- Trangđài-nguyễn

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

LUẬT AN NINH MẠNG VÀ SỰ SỢ HÃI CỦA NGƯỜI CỘNG SẢN

Ngày 12/6/2018, Cục Dân chủ, Nhân quyền và Lao động của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ ra tuyên bố bày tỏ sự thất vọng về việc Quốc hội Việt Nam vừa thông qua Luật An ninh Mạng. Tuyên bố của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ nói: "Chúng tôi thất vọng về việc thông qua Luật An ninh mạng mới của Việt Nam, trong đó càng thu hẹp tự do biểu đạt trên không gian mạng và áp đặt những hạn chế gây phiền toái đối với các doanh nghiệp Hoa Kỳ và các doanh nghiệp nước ngoài khác. Chúng tôi thúc giục Việt Nam đảm bảo rằng luật pháp của Việt Nam tạo ra một môi trường kỹ thuật số cởi mở và mang tính cạnh tranh, nhất quán với các nghĩa vụ thương mại quốc tế của Việt Nam."

Ngày 12/7/2018, 17 nghị sĩ Hoa Kỳ đã yêu cầu Google, Facebook chống lại Luật an ninh mạng đã được quốc hội bù nhìn của Đảng thông qua hồi tháng 6/2018. Các tổ chức quốc tế như: Tổ chức Ân xá Quốc tế, Tổ chức Phóng viên Không Biên giới, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Quốc tế ..v.v... cũng đều đồng loạt lên tiếng chỉ trích Luật An ninh mạng của csVN. Ở trong nước rất nhiều cuộc biểu tình của người dân trên cả nước chống Luật an ninh mạng của csVN đã nổ ra, kèm theo đó là những cuộc đàn áp, bắt bớ, cầm tù những người dân lên tiếng bảo vệ quyền tự do ngôn luận, tự do thông tin. Ngày 1/1/ 2019 sắp tới đây Luật an ninh mạng chính thức có hiệu lực, vì vậy Bộ Công An Việt Nam hôm 02/11/2018 đã công bố dự thảo của bản nghị định sẽ được ban hành nhằm áp dụng Luật An Ninh Mạng. Tuy nhiên csVN cũng thừa hiểu rằng Luật an ninh mạng của chúng khi được thực thi trên thực tế sẽ phải đối mặt với rất nhiều khó khăn từ áp lực quốc tế về lãnh vực truyền thông tự do, cản trở đầu tư ngoại quốc, tiếp tục kéo dài trì trệ kinh tế mà csVN đang hứng chịu năm thứ 10 liên tiếp, chưa kể Luật an ninh mạng của csVN sẽ cản trở và gây xung đột với các điều ước, những cam kết quốc tế mà csVN đã đặt bút ký kết. Vì vậy mà Lương Tam Quang, Chánh Văn phòng Bộ Công an đã phải trấn an hoặc có thể là lừa bịp dư luận khi nói rằng: "Mục tiêu của việc công bố dự thảo của bản dự thảo nghị định thực thi Luật an ninh mạng là để lấy ý kiến của người dân trong bối cảnh bộ luật, đã bị nhiều chỉ trích là có thể tác hại đến sự phát triển của Việt Nam". Ở đây chúng tôi xin khẳng định luôn là csVN sẽ chẳng thêm đếm xỉa gì đến ý kiến của người dân Việt Nam về bản dự thảo nghị định thực thi Luật an ninh mạng. Việc "để lấy ý kiến của người dân" mà Lương Tam Quang nói tới chỉ là trò mị dân rẻ tiền, nhưng lại là sở trường của csVN hòng đánh lừa dư luận quốc tế. Vì là tay sai nên Bắc Kinh có luật gì là cộng sản Hà Nội ra luật đó, sự thật trên đây không khó để kiểm chứng, bởi trên thực tế mọi quyết sách của Bộ chính trị csVN đều tham khảo hoặc nhận chỉ thị từ đảng cộng sản Trung quốc, Luật an ninh mạng cũng không là ngoại lệ. Luật An ninh mạng đã trở thành nền tảng cho tham vọng kiểm soát đến mức tối đa người dân, đi kèm với hệ thống phần mềm kiểm soát khuôn mặt mang tên Skynet và hệ thống chấm điểm công dân của Trung cộng, đang là nỗi khao khát mà Bộ chính trị csVN muốn áp dụng nó trọn vẹn tại Việt Nam.

Luật An ninh mạng của csVN không chỉ đơn thuần là bịt miệng dân chúng, theo dõi, giám sát tư tưởng và hành vi, dẫn đến tước đoạt hoàn toàn tự do, quyền dân sự - chính trị và nhân quyền của dân chúng, mà nó còn dẫn đến nhiều tác hại nguy hiểm cho sự phát triển đất nước và cấu trúc nền tảng xã hội. Luật An ninh mạng chính là thứ gông cùm tư tưởng, kèm hãm sự phát triển tự nhiên để biến con người trở thành một thứ nô lệ kiểu mới trong các quốc gia cộng sản. Chúng ta cần lên án và chống lại thứ tội ác man rợ này của csVN. Thời đại thông tin kỹ thuật số ngày nay gắn kết tất cả mọi quốc gia, lãnh thổ, con người trên thế giới, cùng với đó là sự đan xen các lợi ích từ kinh tế chính trị cho đến ngoại giao, văn hóa giáo dục dựa trên nền tảng căn bản là TỰ DO. CSVN thường rêu rao rằng họ ngày càng hội nhập sâu với thế giới, nhưng thật ra cả Trung cộng và Việt cộng vẫn chỉ là những ốc đảo cô đơn với ý thức hệ độc tài toàn trị, biệt lập với tư tưởng văn minh tiến bộ của toàn nhân loại. Mahatma Gandhi đã từng nói: "Người có thể xiềng xích ta, tra khảo ta, thậm chí có thể phá hủy cơ thể này, nhưng người không bao giờ giam cầm được tư tưởng của ta". Cũng vậy, không có một thế lực bất chính nào có thể cầm tù tư tưởng của cả một dân tộc.

Trần Quốc Hiền

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK Ede - Nederland, Tel: +31 (0)318 640625
IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN
www.congdonghoalan.com E-mail: congdong2017@hotmail.com

BCH Cộng Đồng Việt Nam TNCS /Hòa lan
Thư mời Tham Dự Biểu Tình

Kính gửi:

Quý đại diện tôn giáo

Quý Tổ chức, Hội đoàn

Quý Đồng hương

Kỷ niệm 70 năm ngày quốc Tế Nhân quyền

Chúng ta đồng hành cùng quốc nội, chia sẻ nỗi đau khổ của toàn dân vì nhân quyền và vì sự tồn vong của dân tộc.

Đồng lòng lên tiếng :

- Đòi nhân quyền cho Việt Nam*
- Phản đối lập 3 đặc khu kinh tế*
- Phản đối luật an ninh mạng*

Tại trước sứ quán cộng sản Việt Nam
từ 13 giờ 30 đến 15 giờ 30
Ngày Chủ Nhật 9/12/2018
Javastraat 1 - Den Haag

T/m BCH/CD . Trân trọng kính mời
Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

Xã luận

Câu chuyện Ông Khai Trí

Ở trại tù Z 30 C Hàm Tân vào mỗi buổi sáng, những người tù đợi đi lao động, nhưng sớm hơn có một ông già lúc nào cũng với bộ quần áo trắng đã ngả qua màu cháo lòng đầy chiếc xe cải tiến chứa phân Bắc của tù đem đi. Sáng nào cũng vậy, ít ai biết Ông là ai.

Người Sài Gòn gọi ông là "ông Khai Trí" (theo tên nhà sách - nhà xuất bản do ông làm chủ). Hết sức quảng bác nhưng ông lại rất ít nói về mình, nên ít người biết ông chính là tấm gương sống động: từ hai bàn tay trắng trở thành người kinh doanh ngành sách lớn nhất và uy tín nhất

miền Nam.

Ông "Khai Trí" tên thật là Nguyễn Hùng Trương, sinh năm 1926 tại Thủ Đức.

Thuở nhỏ, ông thường nhịn ăn sáng, dùng 2 đồng xu mẹ cho để mua báo đọc. Lên Sài Gòn học trung học ở Petrus Ký, ông được sắm cho chiếc xe đạp cũ để cuối tuần đạp về nhà, đầu tuần trở lên với món tiền đủ để tiêu xài dè sẻn trong tuần. Nhưng cứ mỗi chiều thứ hai là ông tiêu sạch số tiền đó vào sách báo rồi cả tuần nhịn ăn sáng, chỉ uống nước lã cho đỡ đói.

Sách ông mua hầu hết là sách báo nước ngoài, vào thập niên 1940 ông đã gây dựng được một tủ sách có giá trị. Bạn bè đến chơi, thấy ông có nhiều sách hay thường nhờ ông mua giùm. Có lần, chỉ 5 người nhờ nhưng ông mua đến 10 cuốn để được hưởng 30% hoa hồng. Số sách dư ra, ông đem ký gửi ở quán sách. 3 hôm sau, người chủ quán hỏi ông sách loại đó còn không, nếu còn thì đem tới tiếp vì sách gửi trước đã bán hết rồi. Từ đó ông nảy ra ý định mua sách báo ở nước ngoài về gửi bán. Sách ông chọn là loại sách có giá trị, quý hiếm, nhiều người cần mà trong nước không bán. Lúc đầu mua mỗi thứ vài chục cuốn, thấy bán chạy ông mới tăng số lượng lên, có khi cả nghìn cuốn.

Nhờ cố gắng làm việc không quản mệt mỏi, tiết kiệm từng đồng nên đến năm 1952 ông Khai Trí đủ vốn để mở một hiệu sách nhỏ tại 62 đại lộ Bonard (nay là Lê Lợi), đặt tên là Nhà sách Khai Trí (nay là Nhà sách Sài Gòn). Đây là nhà sách đầu tiên ở Việt Nam bán hàng theo kiểu tự chọn, khách có thể đứng đọc tại chỗ hàng giờ rồi đi ra mà không phải mua. Nữ nhân viên bán hàng mặc đồng phục, lúc nào cũng vui vẻ ân cần, trông nom một cách kín đáo...

Những điều này hiện nay được áp dụng ở đa số hiệu sách nhưng vào thời điểm đó thì quá mới mẻ và rất được khách hàng ủng hộ, nhờ vậy mà sau đó nhà sách được mở rộng thêm 2 căn liền kề với nhiều tầng lầu.

Nhà sách Khai Trí còn phụ trách cả việc xuất bản sách với những đầu sách được chọn lựa kỹ càng và phong phú.

Một thú chơi đặc biệt của ông Trương nữa là sưu tầm sách báo (chỉ riêng tờ báo Pháp ngữ Le Monde, ông có từ số đầu tiên cho tới ngày 30/4/1975). Ông còn cùng nhà văn Nhật Tiến chủ trương ra Tuần báo Thiếu Nhi và là soạn giả của nhiều đầu sách có giá trị.

Riêng trong khoảng 10 năm từ 1993 đến 2003, ông đã tuyển chọn và biên soạn khoảng 15 cuốn sách: Thơ tình Việt Nam và thế giới chọn lọc, Quê em mến yêu, Làm con nên nhớ, Chánh tả cho người miền Nam, Huế mến yêu, Những bài thơ hay trong văn chương Việt Nam...

Nhà văn Nguyễn Thụy Long (tác giả của cuốn tiểu thuyết nổi tiếng "Loan mắt nhung," một cuốn tiểu thuyết mà sau này giới nghiên cứu miền Bắc sau 1975 cũng hết lời ca ngợi) có viết một bài nhan đề "Vĩnh biệt ông Khai Trí," trong đó có nhắc đến hoàn cảnh đau thương của ông Khai Trí sau 1975:

"Ông Khai Trí qua đời lúc 5 giờ 15 ngày 11 tháng 3 năm 2005, thọ 80 tuổi sau hai tuần nằm bệnh viện. Ông mất đi do sức già lực kiệt, nhiều năm ông cố gắng tranh đấu để xin lại hiệu sách vĩ đại của ông sau khi bị nhà nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa tịch thu, sau đợt cải tạo văn hóa 1976 tại Sài Gòn. Tiệm sách của ông tại đường Lê Lợi mang tên Khai Trí bị nhà nước "quản lý", nay mang tên Phahasa của nhà nước.

Thuở đó, sau khi các sĩ quan chế độ Việt Nam Cộng Hòa bị đi cải tạo trước, đến lượt những văn nghệ sĩ bị bắt, tác phẩm thiêu đốt và họ đều bị coi là kẻ có tội, đương nhiên bị bôi nhọ, kết tội là Biệt Kích Văn Nghệ.

Ông Khai Trí cũng bị coi là tội phạm, liệt vào hàng văn nghệ sĩ và bị bỏ tù, vì người chiến thắng cho ông là người kinh doanh và phát triển cái văn hóa đồi trụy. Những người đã từng sống ở miền Nam trước giải phóng, ai cũng biết đến ông. Gọi là ông Khai Trí mà quên cái tên cúng cơm của ông là Nguyễn Hùng Trương, ông làm được nhiều công việc lợi ích cho văn hóa Việt Nam, cả đời ông đam mê công việc ấy. Và ông quen biết rất nhiều văn nghệ sĩ ở miền Nam, kể cả những văn nghệ sĩ Bắc di cư 1954.

Ông Khai Trí lại ra tay giúp đỡ nhiều anh em văn nghệ sĩ gặp hoàn cảnh khó khăn, mua tác phẩm của họ, tuy chưa in còn để đẩy nhưng ông vẫn trả tiền đầy đủ không thiếu một xu. Ngoài ra ông tài trợ cho nhiều tờ báo hồi đó ở Sài Gòn. Tôi không biết nhiều, nhưng tôi biết về tờ báo Sống của Chu Tử, cũng có sự góp sức về mặt tiền bạc.

..Bao nhiêu lần tôi đi qua đường Lê Lợi, tôi nhìn thấy ông Khai Trí buồn bã đứng ở góc đường đó, nhìn sang hiệu sách cũ của mình mang tên mới là Phahasa.

Một lần khác, cũng trong bữa giỗ ông Chu Tử, tôi hỏi ông Khai Trí về việc xin lại nhà sách Khai Trí đến đâu rồi?

Ông cười chua chát:

- Phải đến năm 3000 thì may ra..

Ngày ông bị bắt, bị bỏ tù, bao nhiêu bài báo nói xấu ông, kết tội ông còn dấu bao nhiêu kho sách Ngụy, không thành thật khai báo. Chuyện thế thái nhân tình lúc ông gặp họa nạn, những kẻ trước đây từng chịu ơn ông, tố cáo ông bao nhiêu là tội kể cả những điều không có để lập công.

Buổi lễ tang ông Khai Trí, tại nhà ông đường Xô Viết Nghệ Tĩnh (Phan thanh Giản cũ) tôi gặp nhiều bạn bè của ông, những người thuộc chế độ Sài Gòn cũ đến thắp cho ông những nén nhang và chia sẻ sự thương tiếc với gia đình ông.

Nhà văn Nguyễn Thụy Long ngâm ngùi tiếp:

...Tôi nhớ mãi dáng ông Khai Trí đứng nhìn lên hiệu sách cũ của mình và câu nói chán nản của ông, năm 3000 thì người ta trả lại cho ông nhà sách Khai Trí. Sao mà chua chát thế cho ông Khai Trí Nguyễn Hùng Trương, cả một đời chỉ có một đam mê là làm văn hóa, giữ gìn cái hay, cái đẹp cho thế hệ mai sau.

Nguồn Fb Nguyễn Lân Thắng

Thời sự

Việt Nam chính thức thông qua CPTPP – phải chính thức công nhận công đoàn độc lập!

Phạm Chí Dũng

12 tháng Mười Một năm 2018 cần được ghi vào lịch sử nhân quyền Việt Nam như một trang sử mới: cùng với CPTPP, Công đoàn độc lập đã đương nhiên và mặc định phải được chính thể độc đảng ở Việt Nam công nhận.

Chỉ 5 ngày sau khi được ‘Tổng chủ’ Nguyễn Phú Trọng với tờ trình ‘chỉ đạo’ về tính cấp thiết phải phê chuẩn CPTPP (Hiệp định Đối tác toàn diện

và Tiến bộ xuyên Thái Bình Dương), 100% đại biểu quốc hội đã đồng loạt ‘gật’ cho hiệp định này vào chiều 12/11/2018, đưa Việt Nam trở thành quốc gia thứ 7 trong khối CPTPP thông qua hiệp định CPTPP, sau 6 nước đã thông qua là New Zealand, Canada, Nhật Bản, Mexico và Singapore, Australia.

Hoàn toàn không giống với các dự thảo luật do Việt Nam soạn thảo và thông qua, CPTPP và một văn kiện mà sau khi đã kết thúc đàm phán vào năm 2017 và ký kết, Quốc hội Việt Nam chỉ hoặc lác đầu hoặc gật đầu mà không có quyền chỉnh sửa bất kỳ nội dung nào trong hiệp định này. Theo đó, những điều khoản về công đoàn độc lập trong CPTPP cũng đương nhiên giữ vai trò bất di bất dịch mà Việt Nam không có quyền xóa bỏ hay tìm cách hạn chế bớt ảnh hưởng của định chế bảo vệ quyền lợi người lao động đó.

12 tháng Mười Một năm 2018 cần được ghi vào lịch sử nhân quyền Việt Nam như một trang sử mới: cùng với CPTPP, Công đoàn độc lập đã đương nhiên và mặc định phải được chính thể độc đảng ở Việt Nam công nhận.

Theo những quy định của CPTPP, chính quyền Việt Nam sẽ phải cho phép người lao động được tự do thành lập các tổ chức nghiệp đoàn tự do để tự bảo vệ quyền lợi chính đáng của mình, tức về thực chất sẽ có một hình thái tổ chức nghiệp đoàn độc lập, hay còn gọi là công đoàn độc lập, tồn tại song song với hệ thống Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam từ trung ương xuống các địa phương. Không những thế, công nhân còn được thành lập nghiệp đoàn tự do không chỉ giới hạn ở từng khu vực mà còn trên cả nước, và các nghiệp đoàn độc lập này được kết nối với nhau...

Vào lúc này đây, những nhà hoạt động nhân quyền tiền thân của Công đoàn độc lập, những con người đầu tiên dấn thân đấu tranh cho quyền lợi của giai cấp công nhân Việt Nam – Đoàn Huy Chương, Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân, Đỗ Thị Minh Hạnh, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Trương Minh Đức, Hoàng Bình... đang có thể mỉm cười rạng rỡ.

Công sức và quá nhiều năm tháng tù đày của họ đã không hề ไร้ phí. Mục tiêu của cuộc đời họ đã được cộng đồng quốc tế công nhận và khẳng định, bất chấp chính quyền độc trị ở Việt Nam luôn quay quắt trong phản ứng sắt máu và đê tiện.

Trong rất nhiều năm trời, chính quyền Việt Nam đã chỉ trích Công đoàn Đoàn kết của Ba Lan vào những năm 80 của thế kỷ trước, gán ghép Công đoàn độc lập ở Việt Nam với Công đoàn Đoàn kết và coi đó là “một thủ đoạn nguy hiểm của Diễn biến hòa bình”, đồng thời cấm tiệt tất cả các cuộc đình công chính đáng và phù hợp hiến pháp của công nhân Việt Nam.

Trong khi đó, Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam – tổ chức được xem là ‘cánh tay nối dài của đảng’ – đã chỉ hiện hình như một cơ chế trung gian ‘ăn’ 3% (gồm 2% thu nhập của doanh nghiệp và 1% thu nhập của người lao động) và quá vô tích sự, nếu không nói là đã ‘phản động’ đến mức đi ngược lại quyền lợi của hàng chục triệu công nhân.

Ngay giờ đây, ở Việt Nam đã có mặt hai tổ chức về Công đoàn độc lập: Phong trào Lao động Việt và Liên đoàn Lao động Việt tự do. Theo quy định của CPTPP, Việt Nam sẽ phải chấp nhận cho phép tổ chức công đoàn độc lập của người lao động liên kết với nhau theo ngành hoặc theo vùng, trong một khu vực hay cả nước để thành lập tổ chức của ngành hoặc vùng.

Nhưng trong thời gian chờ đợi CPTPP được các nước còn lại ký để bắt đầu triển khai vào tháng Giêng năm 2019, cùng thời gian từ 3-5 năm để luật hóa các quy định của CPTPP về các quy chế lao động theo 3 công ước quốc tế về lao động của Tổ chức Lao động quốc tế (ILO), chưa có gì đáng gọi là ‘thành tâm’ từ một náo trạng đã quá quen thuộc về quyền lực và lợi ích khi phải tạm nhân nhượng cộng đồng quốc tế về nhân quyền để đổi chác lợi ích thương mại.

Hầu như không hoài nghi rằng chiến thuật ưa thích nhất của chính quyền Việt Nam trong ít ra vài năm tới vẫn là vừa kiềm chế những người bảo vệ quyền lợi công nhân, vừa bưng bít thông tin đến mức tối đa về công đoàn độc lập, vừa kéo dài lâu đến mức có thể việc luật hóa CPTPP về công đoàn độc lập, vừa tung ra chiến dịch ‘công đoàn độc lập cuối’.

Một cách đương nhiên, Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam đang và sẽ được đảng lựa chọn để tổ chức chiến dịch ‘công đoàn độc lập cuối’. Đó cũng là lý do để tổ chức công đoàn nhà nước này tìm cách tồn tại để vẫn được ủng hộ bầu sửa ngân sách và duy trì quyền lực ‘tổ chức chính trị xã hội’ của mình, trong thời buổi chế độ độc trị phải ‘dân chủ hóa’.

Một trong những kịch bản được đảng tâm đắc là ‘Quốc doanh hóa Công đoàn độc lập’: tập dượt càng sớm càng tốt cho các công đoàn quốc doanh “chủ động tổ chức đình công” cho công nhân và hy vọng qua đó sẽ thu hút được số đông công nhân, thay vì để cho công nhân rơi vào tầm ảnh hưởng của những tổ chức công đoàn độc lập hoàn toàn không chịu sự lãnh đạo của đảng và nhà nước.

Nói trắng ra là “đình công cuối”, như lịch sử đương đại của đảng đã một số lần tổ chức “biểu tình cuối”.

Chẳng những thế, đảng còn đang đặc biệt chú ý làm sao để gây dựng hình ảnh “thủ lĩnh” cho đình công, và có thể sắp tới là “thủ lĩnh biểu tình”. Đồng thời tăng cường hàng loạt động tác ‘chăm lo quyền lợi người lao động’ để vớt vát điều được coi là ‘uy tín’ của Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam vốn đã trôi dạt băng hoại qua nhiều năm tháng, cố gắng giữ chân số công nhân đoàn viên càng nhiều và càng lâu càng tốt...

Nhưng khác hẳn với dĩ vãng, giờ đây trình độ và nhận thức của giai tầng công nhân Việt Nam đã vượt cao hẳn so với nhiều năm trước, công nhân không còn dễ bị Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam và giới tuyên giáo đảng mị dân phỉnh dụ. Đó chính là những cơ sở then chốt để có thể đặt niềm tin vào giai cấp công nhân Việt Nam – những con người đã được nâng cao hơn hẳn mặt bằng dân trí và nhận thức chính trị lẫn nhân quyền, những người sẽ biết cách tự tạo ra cho mình mô hình nghiệp đoàn độc lập để đấu tranh với giới chủ và với cả những chính sách bất công của chính quyền.

Vai trò và số phận phải tiêu vong của Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam cũng bởi thế hầu như là một tương lai không còn hoài nghi, cho dù trong thời gian tới tổ chức này có tính kế ‘ve sầu thoát xác’ nhằm vớt vát một chút niềm tin của công nhân để kéo dài chút này hay chút ấy tuổi thọ tàn tạ của nó.

Nguồn: Việt Nam Thời Báo

Bình luận thời sự

Ý nghĩa của cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ của Hoa Kỳ

Lý Thái Hùng

Có lẽ đây là lần đầu tiên một cuộc bầu cử toàn quốc ở Hoa Kỳ đã không chỉ thu hút sự quan tâm theo dõi đông đảo của cử tri người Mỹ, mà còn cả cộng đồng thế giới. Đặc biệt là rất đông người Việt ở trong nước đã theo dõi từng giờ những diễn tiến của cuộc bầu cử.

Sự quan tâm này đến từ một lý do rất chính đáng, kết quả cuộc bầu cử được coi như là sự phán quyết của cử tri toàn quốc Hoa Kỳ đối với những chính sách và cách điều hành quốc gia của Tổng thống Donald Trump trong hai năm 2017-2018 vừa qua. Theo kết quả điều tra của CBS cho biết là Tổng thống Donald Trump là nhân tố khiến cho 65% cử tri đi bầu, trong đó có 36% phản đối, 29% là ủng hộ.

Về phương diện đối nội, cử tri quan tâm đến chính sách bảo hiểm sức khỏe, chính sách di dân và bầu không khí chia rẽ trầm trọng giữa lưỡng đảng.

Về phương diện đối ngoại, cử tri quan tâm đến quan hệ Mỹ – Trung và cuộc chiến tranh thương mại đang diễn ra gay gắt giữa hai nước có thể làm ảnh hưởng đến đời sống của họ.

Mặc dù còn một vài địa phương chưa có kết quả sau cùng, nhưng về cơ bản, kết quả kiểm phiếu cho thấy là đảng Cộng Hòa tiếp tục kiểm soát Thượng Viện trong khi đó đảng Dân Chủ thay thế đảng Cộng Hòa trong vị trí đa số tại Hạ Viện.

Nói cách khác, kết quả cuộc bầu cử lần này đã mang đến hai sự thay đổi lớn trong tình hình chính trị nước Mỹ.

Thứ nhất là chấm dứt việc độc chiếm cả hành pháp lẫn toàn bộ lập pháp (Hạ viện và Thượng viện) của đảng Cộng Hòa, dẫn đến sự “cân

bằng” và “kiểm soát” giữa hai đảng Cộng hòa và Dân chủ, giúp thúc đẩy những cuộc đối thoại lưỡng đảng, giảm bớt bầu không khí căng thẳng hiện nay.

Thứ hai là Tổng thống Donald phải thay đổi cách ứng xử với đảng Dân Chủ nếu muốn tránh những xung đột có thể dẫn đến sự bùng vỡ các vấn đề nhạy cảm như vụ trục xuất di dân người Mỹ, ngân sách xây bức tường ở biên giới Mỹ-Mễ, và nhất là cuộc điều tra liên quan đến sự “thông đồng với Nga” của một số nhân vật từng thân cận với ông Donald Trump.

Trong khi đó, tuy kiểm soát Hạ Viện, đảng Dân Chủ không có nhiều khả năng để ngăn chặn cuộc chiến mậu dịch Mỹ Trung hiện nay vì chính sách này nằm ở quyền quyết định của Tổng thống Donald Trump và các bộ liên hệ. Dựa trên quan điểm “phải cứng rắn đối với Trung Quốc” của đa số các Dân biểu và Nghị sĩ trong cả hai đảng trước cuộc bầu cử, lưỡng viện sẽ không ngăn chặn chủ trương “Ưu tiên nước Mỹ” bao

gồm chính sách bảo hộ mậu dịch của Tổng thống Donald Trump.

Tuy nhiên, để mang đến hai sự thay đổi căn bản nói trên và cho thấy sự vững chãi của nền dân chủ pháp trị của Hoa Kỳ, ta có thể rút ra ba ý nghĩa đặc thù trong cuộc bầu cử này.

Một, từ hơn một thập niên qua số cử tri ghi danh và tích cực tham gia đi bầu như lần này đã là một hiện tượng đặc thù. Họ không chỉ vận động và rủ nhau, mà còn chia sẻ quan điểm tại sao phải đi bầu cho thật đông vì chính họ tin rằng lá phiếu của số đông sẽ tạo ra sự thay đổi. Không chỉ giới trẻ, phụ nữ, mà còn có cả những cộng đồng người di dân ở nước Mỹ đã góp phần đáng kể trong việc nâng tỷ lệ cử tri tham gia đi bầu lên tỷ lệ cao nhất trong 10 năm qua. Làn sóng xanh (Blue Wave) đã xuất hiện trong cuộc bầu cử này – không sôi nổi, ồn ào như người ta dự kiến, nhưng nó đã tạo ra một sự thay đổi nhẹ nhàng khi số phiếu dồn cho các ứng viên của đảng Dân Chủ.

Ý nghĩa này đã gửi ra một thông điệp mạnh mẽ đến người dân tại những quốc gia độc tài rằng: người dân muốn thay đổi, không chấp những hiện tượng chướng tai gai mắt phải dùng lá phiếu của chính mình và của bạn bè để tạo ra sự thay đổi. Nói cách khác, không ai có thể thay đổi nguyên trạng bằng chính ý chí và quyết tâm hành xử quyền bỏ phiếu của mỗi công dân.

Hai, số phụ nữ tham gia vào cuộc tranh cử lần này chiếm một con số kỷ lục. Trong số 962 ứng viên tranh cử lần này, có 262 phụ nữ chạy đua vào các vị trí trong Thượng viện, Hạ viện và Thống đốc các Tiểu bang. Ở nhiệm kỳ vừa qua (sẽ chấm dứt cuối năm nay) có tất cả 107 phụ nữ là những dân cử trong lưỡng viện. Sau cuộc bầu cử này, hiện chưa có con số tổng kết sau cùng nhưng đã có tới 120 phụ nữ nằm trong lưỡng viện. Người phụ nữ trẻ 29 tuổi lần đầu tiên được bầu vào Hạ viện là cô Alexandria Ocasio-Cortez thuộc đơn vị New York. Hai phụ nữ Hồi Giáo đầu tiên được bầu là cô Rashida Tlaib của tiểu bang Michigan và Ilhan Omar của Minnesota.

Hai người phụ nữ khác là Sharice Davids thuộc tiểu bang Kansas và Debra Haaland thuộc tiểu bang New Mexico đã trở thành những phụ nữ gốc thổ dân đầu tiên đắc cử vào Hạ viện. Bà Davids cũng là người đồng tính đầu tiên của tiểu bang Kansas. Ngoài ra, tại tiểu bang Colorado,

ông Jared Polis trở thành người đồng tính nam đầu tiên của nước Mỹ trở thành Thống đốc.

Ý nghĩa này đã gửi ra một thông điệp là mọi thành phần trong xã hội đều có thể trở thành những đại diện dân cử nếu họ có một khối cử tri tích cực và hành động. Vì thế cuộc bầu cử lần này được đánh giá là đa dạng nhất trong lịch sử Hoa Kỳ, với số ứng viên tranh cử là phụ nữ, người da màu, gốc Latin, gốc Á hay thuộc cộng đồng đồng tính, chuyển đổi giới tính (LGBT) cao chưa từng có.

Ba, giới truyền thông cũng đã đóng góp một vai trò rất quan trọng trong việc vận động và nâng ý thức đi bầu của mọi tầng lớp cử tri, từ nông thôn đến thành thị trên khắp nước Mỹ trong lần này. Các cơ quan truyền thông từ tả sang hữu, từ ủng hộ cho đến chống đối Tổng thống và lưỡng đảng đã nhập cuộc bằng những lý luận, những thông tin đa chiều vượt lên trên sự chờ đợi của cử tri.

Sự tràn ngập thông tin đa chiều kể cả những thông tin bịa đặt (fake news) được tung lên mạng xã hội khiến cho rất nhiều người bối rối và dẫn đến một số hành động điên rồ của một số kẻ quá khích. Nhưng cái độc đáo của truyền thông Hoa Kỳ nói chung là đã bình tĩnh phân tích, và chia sẻ các quan điểm nhiều chiều, thay vì điều hướng theo kiểu “một tổng biên tập cho hàng trăm tờ báo” để tìm cách khống chế dư luận theo ý riêng của những thế lực đen.

Ý nghĩa này đã gửi ra một thông điệp là các cơ quan truyền thông phải được chính quyền tôn trọng để giữ vị trí độc lập hầu có thể giúp cho cử tri và cả những ứng viên tham dự vào cuộc bầu cử được thông tin công bằng và liêm chính.

Tóm lại, cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ vừa qua đã để lại nhiều bài học mà chỉ có những thể chế dân chủ bền vững như Hoa Kỳ mới có thể mang lại những kết quả đồng thuận cao sau những hội họp chờ đợi kiểm phiếu. Nó hoàn toàn khác với những cuộc bầu cử tại các xứ độc tài, nhất là ở Việt Nam, vì cử tri không có quyền chọn lựa độc lập theo những suy nghĩ của chính họ, mà phải đi bầu theo mệnh lệnh, nên vì thế mà không một ai quan tâm đến kết quả bầu cử và cả những người gọi là đại biểu nhân dân.

Một đất nước mà người dân không có khả năng dùng lá phiếu của mình để tạo thay đổi thì vĩnh viễn chỉ là một trại tù khổng lồ mà thôi!

nguồn: *Viettan.org*

Dân Mỹ nghĩ về Obama.

No doubt about it. Mr. Barack Obama, it was you, indeed!

Mike Gallagher, the 8th most recognized talk radio personality, in the U.S.A., he is heard by over 2.25 million listeners weekly. He compiled and wrote the following essay entitled,

"Obama: It was You." OBAMA: CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ...!
(Trường Giang chuyển ngữ)

* It was you who spoke these words at an Islamic dinner -"I am one of you." CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ NÓI NHỮNG LỜI NÀY TẠI MỘT BUỔI KHOẢN ĐÃI CỦA HỘI GIÁO - "TÔI LÀ MỘT PHẦN TỬ TRONG CÁC ANH".

* It was you who on ABC News referenced -"My Muslim faith".. CHÍNH NHÀ NGƯỜI TRÊN ABC NEWS ĐÃ ĐỀ CẬP ĐẾN "ĐỨC TIN HỘI GIÁO CỦA TÔI".

* It was you who gave \$100 million in U.S. taxpayer funds to re-build foreign mosques. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ (ĂN CẬP) 100 TRIỆU TIỀN THUẾ CỦA DÂN MỸ ĐỂ TÂN TRANG CÁC GIÁO ĐƯỜNG ĐẠO HỒI.

* It was you who wrote that in the event of a conflict -"I will stand with the Muslims." CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ VIẾT RẰNG TRONG TRƯỜNG HỢP CÓ BIẾN CỐ GIỮA MỸ VÀ HỘI GIÁO - "TÔI SẼ SÁT CÁNNG VỚI NGƯỜI HỘI GIÁO".

* It was you who assured the Egyptian Foreign Minister that -"I am a Muslim." CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ TRẦN AN VIÊN NGOẠI TRƯỞNG CỦA AI CẬP RẰNG - "TÔI LÀ MỘT NGƯỜI HỘI GIÁO".

* It was you who bowed in submission before the Saudi King. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ DẬP ĐẦU

PHỦ PHỤC TRƯỚC QUỐC VƯƠNG CỦA SAUDI.

* It was you who sat for 20 years in a Liberation Theology Church condemning Christianity and professing Marxism. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ NGỒI 20 NĂM TRONG TRƯỜNG PHẢI "THẦN HỌC GIẢI PHÓNG " ĐỀ LÊN ÁN ĐỨC TIN THIÊN CHÚA VÀ CÙNG LÚC QUẢNG BÁ THUYẾT VÔ THẦN MÁC-XÍT.

* It was you who exempted Muslims from penalties under Obamacare that the rest of us have to pay. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ ĐẶC ÂN CHO THÀNH PHẦN HỘI GIÁO KHỎI PHẢI BỊ PHẠT TRONG CHƯƠNG TRÌNH OBAMA CARE MÀ PHẦN CÒN LẠI DÂN MỸ PHẢI TRẢ TIỀN PHẠT ĐÓ.

* It was you who purposefully omitted - "endowed by our Creator" - from your recitation of The Declaration Of Independence. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ CỐ TÌNH BỎ ĐI CHỮ " ĐẰNG TẠO HÓA CỦA CHÚNG TA ĐÃ BAN CHO " TRONG KHI ĐỌC TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP.

* It was you who mocked the Bible and Jesus Christ's Sermon On The Mount while repeatedly referring to the 'HOLY' Qur'an. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ CHẾ NHẠO THÁNH KINH VÀ BÀI GIẢNG TRÊN NÚI CỦA CHÚA JESUS KHI ĐỀ CẬP ĐẾN KINH QUR'AN.

* It was you who traveled the Islamic world denigrating the United States Of America. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ ĐI ĐẾN THẾ GIỚI HỘI GIÁO VÀ CÔNG KHAI PHỈ BẢNG CHÍNH NƯỚC MỸ CỦA MÌNH.

* It was you who instantly threw the support of your administration behind the building of the Ground Zero Victory mosque overlooking the hallowed crater of the World Trade Center. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ TRONG NHẢY MẮT NHẢY VÀO ỦNG HỘ VIỆC XÂY GIÁO ĐƯỜNG ĐẠO HỒI NGAY TRÊN VÙNG MÀ KHỦNG BỐ HỘI GIÁO PHÁ SẬP NGÀY 9/11/2001.

* It was you who refused to attend the National Prayer Breakfast, but hastened to host an Islamic prayer breakfast at the White House. CHÍNH NHÀ NGƯỜI ĐÃ TỪ CHỐI THAM DỰ NGÀY CẦU NGUYỆN TOÀN QUỐC, NHƯNG LẠI SẴN SÀNG LÀM CHỦ TRÌ CHO NHỮNG BUỔI CẦU NGUYỆN CỦA HỘI GIÁO TẠI BẠCH CUNG..

Mùi của đất

Trước đây tôi nghĩ không nên căm ghét một điều gì quá, điều đó sẽ khiến mình trở nên tiêu cực và cực đoan. Nhưng ngày hôm nay nhìn quê hương với những hoang tàn đổ nát tôi không thể kìm nổi sự căm ghét chế độ trong lòng mình. Ngay lúc này, khi viết những dòng này tôi đang ghét chế độ CS vô cùng.

Lớn lên và sinh ra ở miền Bắc, tôi mang trong người đủ thứ tính xấu của dân Bắc nhưng cũng mang trong mình một tình yêu mãnh liệt với mảnh đất nơi tôi sinh ra như hàng triệu người con đất Bắc đã chiến đấu, đã hy sinh với mơ ước độc lập tự do.

Tôi thích sự hào nhoáng của nước Mỹ, sự sạch sẽ của Singapore, sự hiện đại của Châu Âu nhưng tất cả chỉ là thích để đi du lịch. Bởi vì trên thích là yêu, tôi yêu mùi đất ngay từ khi sinh ra mà tôi đã ngửi thấy, hít hà, nuôi dưỡng tôi khôn lớn từng ngày.

Ở trên mảnh đất ấy dù có đầy những ổ gà với những bãi phân trâu phân gà nhưng dù đi đến đâu tôi cũng không thể quên nghĩ về nó. Ở đất nước mình, tôi đi từ đầu đến cuối tổ quốc tôi biết nó thuộc về tôi, có những con người cùng tiếng nói, những mảnh đất cùng một non sông. Vì vậy, có những mảnh đất, không phải nơi tôi chôn rau cắt rốn, không phải nơi tôi ăn ở hàng ngày, nhưng nó đau tôi cũng cảm thấy đau.

Mỗi buổi sáng ra đường trong ách tắc và khói bụi, những buổi tối đi đâu về đất bộ trong những cơn mưa ngập, mỗi khi gấp miếng ăn lên miệng phải lo nghĩ về sự bẩn sạch có thể làm tôi buồn nhưng không thể làm tôi chán ghét quê hương mình. Duy nhất cảm xúc tiêu cực trong những lúc ấy là sự căm phẫn với những kẻ đang tàn phá đất nước tôi. Đáng lẽ ra hơn người dân chúng tôi, chúng phải là những người luôn trăn trở, luôn phải hành động để thay đổi đất nước này tốt đẹp hơn. Nhưng chính chúng lại là nguyên nhân của những bất ổn và thảm họa.

Với sự tham lam không giới hạn của mình, với sự độc tài tham nhũng, với sự bất tài vô dụng, đảng CS đã đưa Việt Nam trượt dài xuống con dốc.

Nguyên một vùng Tây Nguyên rộng lớn trở nên cằn cỗi, môi trường bị tàn phá bởi Bô xít. Đến một đường biển dài thiên nhiên trao tặng rơi vào thảm họa Formosa, hàng ngàn ngư dân phá sản,

mất nghề, sức sống của cả dân tộc bị đe dọa. Nhưng chẳng một biện pháp để sửa đổi để khắc phục, ngoài sự bùng bít, đối trá và đàn áp. Cũng chẳng một kẻ nào phải chịu trừng phạt trước những tội lỗi chúng gây ra.

Những ngọn đồi, những khu rừng cứ trọc dần, những quy hoạch ầu giữa biển cứ thế mọc lên không cần biết hậu quả. Và cái giá của nó là sự chết chóc của người dân, sự mất mát của người nghèo khổ. Nha Trang - Khánh Hoà vùng đất hiền hoà là thế nay cũng không thoát khỏi cơn giận dữ của mẹ thiên nhiên.

Từ giáo dục cho đến y tế, kinh tế hôm nay chúng tôi còn được gì sau bao năm cai trị?

Còn trên đầu là ngưỡng nợ công ngất ngưởng, không biết khi nào sẽ vỡ toang ra, những cái chết không hề được báo trước và sự vật lộn với cuộc sống thường niên.

Trong mùi quen của đất quê nhà, tôi ngửi thấy mùi máu tanh đượm vào trong đó.

@@@@@@@@@@@@@@@@

không phải ở nhan sắc mà là ‘hương vị’!

Có người ví von rằng, phụ nữ cũng giống như r.ượu lên men vậy! Rượu càng để lâu càng ngon, hương càng nồng, vị càng đậm, phụ nữ càng sống có khí chất càng làm say đắm lòng người.

Đặc biệt khi bước vào tuổi trung niên, phụ nữ đối đãi với cuộc sống càng thêm phần kiên cường, bền bỉ và đảm đang; đối với tình cảm thêm phần thành thực, lý trí, đối với tương lai lại thêm phần tự tin, bao dung hòa ái.

Phụ nữ khi bước vào tuổi trung niên chính là bước vào ngã rẽ cuộc đời, là thời khắc già từ lứa tuổi thanh xuân để nghênh đón một thời kỳ mới của cuộc sống.

Thế gian muôn hình vạn trạng và phụ nữ cũng như trăm triệu sắc hoa, mỗi người mỗi vẻ, mỗi kẻ mỗi hương.

Vậy đâu là yếu tố để tạo nên một người phụ nữ có đủ đầy sức lôi cuốn cũng như hương vị ngọt ngào, càng sống càng tự tin yêu đời, người người say mê, người người kính trọng?

Dưới đây chính là 5 yếu tố nền tảng để tạo nên một người phụ nữ như vậy.

1. Sắc đẹp và sự hấp dẫn

Đối với phụ nữ, sắc đẹp và sự hấp dẫn cần phải tách biệt. Làm sao để người phụ nữ càng sống càng đẹp, sức hấp dẫn càng nhiều, vẻ đẹp từ nội tâm tới bề ngoài đều không ngừng tăng thêm?

Cổ nhân có câu, tướng mạo thể hiện nội tâm của con người. Vẻ đẹp bề ngoài có thể dần theo năm tháng mà phai mờ nhưng bù đắp lại, sức hấp dẫn của tâm hồn lại không ngừng tăng cao. Tu dưỡng cho mình một tâm hồn phong phú, một sự yêu đời đến từ nội tại chính là sức hấp dẫn của người phụ nữ.

Sắc đẹp và sự hấp dẫn

Tu dưỡng cho mình một tâm hồn phong phú, một sự yêu đời đến từ nội tại chính là sức hấp dẫn của người phụ nữ. (Ảnh: issuidou.com)

2. Bồi dưỡng nhân cách

Nhân cách ở đây bao hàm cả sự thấu hiểu về tình yêu thương, thấu hiểu sự trân quý, thấu hiểu sự thiện đãi bản thân. Và cũng là sự thấu hiểu thiện đãi vạn sự vạn vật và tôn trọng người khác. Nhân cách của người phụ nữ chính là sự bảo đảm cho tương lai của chính mình, là tấm vé thông hành sáng giá nhất.

3. Kiến thức

Một người phụ nữ có kiến thức phong phú luôn luôn là người phụ nữ có sức hấp dẫn, không chỉ có vậy nó còn giúp họ thêm phần tự tin. Kiến thức của nhân loại như biển trời rộng lớn, và thông thường nhân cách của người phụ nữ phần nhiều có liên quan đến kiến thức của bản thân họ.

Là một người phụ nữ bước vào tuổi trung niên, bạn không chỉ cần bồi dưỡng nhân cách mà còn cần nâng cao kiến thức cho chính mình. Khi một người phụ nữ có nhiều kiến thức, gặp người, gặp việc sẽ biết xử lý ra sao cho hài hòa êm ả.

4. Tình cảm

Kỳ thực, không chỉ là phụ nữ mà bất kỳ ai cũng vậy, khi bước vào tuổi trung niên cần đặc biệt chú trọng các mối qu.an h.ệ xã giao của bản thân mình. Đối với việc kết giao bạn bè phải có nguyên tắc làm người của mình. Cổ nhân thường dạy: Vật hợp theo loài, người phân theo nhóm, bạn bè cũng chính là gương mặt đại diện của chúng ta.

Tình cảm bạn bè cũng chính là gương mặt đại diện của chúng ta.

5. Bao dung

Cổ ngữ có câu, phúc đức tại mẩu, phụ nữ khi bước vào tuổi trung niên cũng là lúc bước vào độ nuôi dạy con cái dần dần bước vào xã hội, đi học đi làm. Khi đó thân làm mẹ càng phải thấu hiểu rằng sự bao dung độ lượng là điều vô cùng cần thiết.

Người có lòng bao dung lớn bao nhiêu thì đường đời rộng mở bấy nhiêu. Bao dung cũng chính là nét đẹp truyền thống của dân tộc, là đức tính trên mọi đức tính của người phụ nữ, và là bí quyết của mọi bí quyết gìn giữ gia đình.

Theo Đkn.tv

EM YÊU DẤU

*Bây giờ em có luôn thiên hạ
Còn ta chỉ có một mình thôi
Mang hồn thi sĩ nhiều nhưng nhớ
Một trái tim si nhip bồi hồi*

*Nếu ta hò hẹn em có gặp
Hay là em sẽ giả làm lơ
Vờ như không có trong đáy mắt
Lung linh nàng tiên đẹp mộng mơ*

*Giữa nẻo hồn nhiên tung cánh trắng
Trang đài khép nép nụ yêu thương
Mắt biếc má đào môi xinh lắm
Khiến ta như lạc lối thiên đường*

*Em đi phiêu dạt luôn trời đất
Nghiêng nghiêng mái tóc phủ bên đời
Thương chút mặn mà còn se sắt
Hồi xuân rạng rỡ nét sáng ngời*

*Xin em ta giữ hoài yêu mến
Hôm nay và đến tận mai sau
Cho đến một ngày vào miền viễn
Tình ta vẫn thắm đẹp tươi màu*

@Trương Phong Ba

Sức Mạnh của Mỹ

Sức mạnh của Mỹ không phải chỉ nằm ở máy chiếc hàng không mẫu hạm hay phi đạn Tomahawk mà nó còn nằm ở chỗ:

1-Ở chỗ dù hôm bạn đang chửi Mỹ xoen xoét nhưng tay bạn vẫn thích bấm cái phone do Mỹ làm ra, mắt vẫn thích lướt Fb do người Mỹ viết mà thành, đít vẫn thích ngồi xe hơi do Mỹ chế, hay bay trên máy bay là thứ cũng do người Mỹ phát minh để chu du khắp bốn phương trời.

2- Nó nằm ở chỗ dù bạn có lời tống thống Mỹ ra mà chửi cha mắng mẹ cũng chẳng người Mỹ nào quan tâm, chẳng ai thèm đến nhà kiểm bạn để hăm he trả thù, và con cái của bạn vẫn cứ đường hoàng đến Mỹ ăn học mà chẳng có ai làm khó để chúng điều gì.

3- Nó nằm ở chỗ khi các nước bị Mỹ đến xâm lược như Tây Âu, Nhật Bản hay Hàn Quốc thì đều trở nên phồn thịnh và văn minh, còn các nước được Liên Xô hay Trung Quốc đến Giải Phóng như Đông Âu hay Tây Tạng thì hồng đỏ máu cũng bầm mình.

4- Nó nằm ở chỗ chính kẻ thù của Mỹ cũng cảm thấy chỉ có Mỹ là nơi an toàn để nương thân mỗi khi bị đồng chí của mình hăm hại. Ngay cả cố tổng bí thư Liên Xô một thời lừng lẫy Khruschchev mà rồi con trai ông ấy cũng có được yên thân ở Liên Xô đâu, cũng phải chạy sang Mỹ mà áp tay lên ngực để chào lá cờ hoa một thời cha ông mình chửi rủa.

5- Nó nằm ở chỗ nếu như hôm trước bạn còn xuống đường hò hét chửi Mỹ như thể bạn thù nước Mỹ không đội trời chung thì hôm sau bạn vẫn sẽ rút hết tất cả để đi Mỹ nếu như bạn được cấp một chiếc thẻ xanh.

Tôi đã thấy rồi, tôi đã thấy có người chửi Mỹ xoen xoét khi còn ở Việt Nam nhưng rồi cũng rất hồ hởi khi được có mặt ở cái xứ tư bản giãy chết này dù nói chuyện vẫn còn cố vớt vát " đi là vì tương lai của các con thôi".

Tôi đã thấy rồi, tôi đã thấy có người chửi Mỹ xoen xoét khi đã sang đây rằng "ở Mỹ cực như chó" nhưng lại cứ ráng ở lại chịu cực mà chẳng thấy quay về.

6- Sức mạnh của Mỹ nó nằm ở chỗ nó là cái nơi thu hút con người ở khắp mọi miền trên thế giới đổ về, chứ không phải là cái nơi mà ai cũng

muốn bằng mọi giá phải dứt áo từ bỏ. Nó không ràng buộc ai phải ở lại nhưng chẳng ai tự nguyện ra đi.

7- Sức mạnh của Mỹ nó nằm ở chỗ 4 người đàn ông lực lưỡng chung tay khiêng cái nón nhẹ hều một cách trang nghiêm để tôn trọng người quá cố, dù rằng người quá cố đó từng là một đối thủ. Chứ không phải đưa hài cốt của đồng đội mình về trong một cái túi xách đàn bà.

Các nhà bồi bút ở Việt Nam hãy thôi chỉ nhìn vào mấy trái tên lửa rồi cố hạ thấp sức mạnh của Mỹ và nâng bi sức mạnh của Nga hay Tàu làm gì. Bởi Mỹ có những điều mà hai xứ này cả trăm năm nữa cũng chưa chắc có, Mỹ có một nền dân chủ đã 242 năm.

Còn Nga và Tàu? ngoài độc tài và súng đạn thì họ còn gì?

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Suy ngẫm

Nhà vua và vị đại thần thông minh

Lam Truong

Ngày xưa, có một vương quốc nhỏ, dân số không nhiều. Cuộc sống của người dân trong vương quốc vô cùng thanh thoi, vui vẻ. Bởi vì họ có một vị vua không thích ngồi yên một chỗ và một vị đại thần không thích làm quan.

Đặc điểm lớn nhất của vị đại thần thông minh này chính là thái độ tích cực. Bất luận gặp việc gì ông cũng đều nhìn mặt tích cực của nó, tuyệt đối từ chối quan điểm tiêu cực. Do luôn giữ thái độ tích cực nên vị đại thần đã giúp nhà vua xử lý tốt rất nhiều chuyện rắc rối. Vì thế, nhà vua rất coi trọng ông ta và thường xuyên hỏi ý kiến ông.

Ngoài thú vui săn bắn ra thì nhà vua cũng không có ham muốn xấu xa nào cả. Nhà vua thích nhất là đi vi hành cùng với vị đại thần thông minh của mình. Vị đại thần thông minh ngoài việc xử lý chính sự thì còn có nhiệm vụ cùng đi vi hành với nhà vua. Những lúc rảnh rỗi, ông ta rất thích nghiên cứu chân lý nhân sinh, vũ trụ. Câu nói cửa miệng của ông ta chính là: "Tất cả đều là sự an bài tốt nhất!".

Có lần, nhà vua cao hứng mở cuộc đi săn. Tùy tùng đi theo có hơn mười người thợ săn. Nhà vua thân thể tráng kiện, da dẻ hồng hào, cưỡi ngựa dẫn đầu đoàn săn truy đuổi con báo. Phong thái nhà vua thật uy nghi,凛冽, đầy khí

chất của một quân vương. Con báo ra sức chạy thoát, nhà vua đuổi sát không rời. Đến khi con báo mệt mỏi, nhà vua giương cung bắn một phát. Mũi tên lao đi như bay, trúng ngay vào cổ con báo, khiến nó ngã lăn ra đồng cỏ.

Rất đổi vui mừng, nhà vua nhìn con báo nằm bất động dưới đất hồi lâu. Nhất thời buông lỏng cảnh giác, nhà vua xuống ngựa, đến gần để kiểm tra. Nào ngờ, chỉ chờ thời khắc đó, con báo dùng chút sức lực cuối cùng nhảy chồm lên vồ lấy nhà vua. Nhà vua lạnh ngườì nhìn cái họng đỏ lòm đầy răng nhọn của nó, thầm nghĩ: “Tiêu rồi!”.

Cũng may đoàn tùy tùng đuổi đến kịp lúc, giương cung bắn vào cổ họng con báo. Lần này thì con báo chết thật.

Đoàn tùy tùng ủa đến hỏi han. Nhà vua nhìn xuống, thấy một ngón tay đã bị con báo cắn đứt phân nửa, máu chảy ròng ròng. Quân hầu vội vàng băng bó cho vua. Mặc dù vết thương không nặng lắm nhưng nó đủ khiến nhà vua buồn bực trong lòng. Định mắng bọn thủ hạ một trận nhưng nghĩ lại là lỗi do mình khinh suất nên chẳng thể trách ai. Cả đoàn lẳng lặng thu xếp hành trang hồi cung.

Nhà vua và vị đại thần thông minh
Sau khi về cung, càng nhớ đến chuyện đó càng bực, nhà vua bèn gọi vị đại thần thông minh đến uống rượu giải sầu. Sau khi nghe chuyện, vị đại thần vừa dâng rượu cho vua vừa mỉm cười nói:
– Tâu bệ hạ! Thiếu một miếng thịt còn tốt hơn nhiều so với mất cả cái mạng! Bệ hạ hãy nghĩ thoáng một chút! Tất cả đều là sự an bài tốt nhất! Nhà vua vừa nghe liền tuôn hết buồn bực trong lòng:

– Người thật to gan! Ngón tay ta mất mà nhà người còn bảo rằng đó là sự an bài tốt nhất? Thấy nhà vua nổi trận lôi đình, vị đại thần chẳng mấy may quan tâm. Ông nói:

– Bệ hạ, thật sự là thế mà! Nếu chúng ta có thể vượt qua sự thành bại, được mất nhất thời thì quả thực tất cả đều là sự an bài tốt nhất.

Nhà vua nói:

– Thế ta nhốt người vào ngục, đó cũng là sự an bài tốt nhất?

Vị đại thần thản thản mỉm cười nói:

– Nếu đúng là vậy thì thần cũng tin rằng đó là sự an bài tốt nhất.

Nhà vua nói:

– Nếu ta gọi thị vệ mang người ra chém thì người cũng bảo rằng đó là sự an bài tốt nhất?

Vị đại thần vẫn mỉm cười; cứ như thể việc nhà vua nói chẳng liên quan đến ông ta:

– Nếu như thế, thần vẫn thật tâm tin rằng đó là sự an bài tốt nhất.

Nhà vua hết kim nén được, đập tay mạnh xuống bàn. Nghe lệnh, hai thị vệ tiến lại gần. Nhà vua bảo:

– Hai người lập tức mang hấn ra chém!

Hai viên thị vệ nhất thời chẳng hiểu đầu đuôi; không biết nên phản ứng ra sao. Nhà vua nói:

– Còn không mau mang đi! Các người còn chờ gì nữa?

Hai viên thị vệ như bưng tỉnh giấc mộng, vội bước đến kéo vị đại thần ra cửa. Nhà vua bỗng thấy hối hận, kêu to:

– Đợi đã, hãy đem hấn giam vào ngục!

Vị đại thần quay đầu lại nhìn nhà vua và mỉm cười nói:

– Đây cũng chính là sự an bài tốt nhất!

Nhà vua phát tay. Hai viên thị vệ kéo vị đại thần đi.

Một tháng sau, vết thương đã lành, nhà vua định gọi vị đại thần đến cùng đi vi hành như trước kia. Nhưng nhớ đến việc mình đã ra lệnh bắt giam ông ta, nhất thời vì sĩ diện nên nhà vua đành đi vi hành một mình.

Đi mãi đi mãi, nhà vua đi đến một khu rừng xa. Đột nhiên, có một đám thổ dân mặt mày xanh đỏ nhảy bổ ra. Chưa đầy một phút, nhà vua đã bị đám thổ dân trói gô lại, mang lên núi. Lúc đó, nhà vua mới chợt nhớ ra hôm nay chính là ngày trăng tròn. Ở vùng này có một bộ tộc nguyên thủy; mỗi khi đến ngày rằm, họ sẽ xuống núi tìm bắt người làm vật tế nữ thần của họ. Nhà vua thở dài: “Thế này thì hết đường thoát rồi!”.

Nhà vua rất muốn nói cho đám thổ dân biết rằng: “Ta chính là vua của xứ này. Hãy thả ta ra, ta sẽ ban thưởng cho các người tiền muôn bạc vạn”. Nhưng miệng đã bị nhét giẻ, nhà vua muốn nói cũng không nói được.

Nhà vua bị dẫn đến một cái chảo to cao quá đầu người, lửa đang cháy phừng phừng. Một thầy tế xuất hiện, bảo mọi người lột sạch quần áo của nhà vua, để lộ long thể khỏe mạnh, tráng kiện. Thầy tế luôn miệng khen ngợi:

– Không ngờ bây giờ còn tìm được vật tế hoàn mỹ đến vậy!

Nữ thần mà họ thờ phụng chính là nữ thần Mặt Trăng – nữ thần tượng trưng cho sự hoàn mỹ. Vì thế, vật tế có thể hơi đen, thấp, xấu nhưng tuyệt đối không được tàn tật.

Sau khi xem xét, thầy tế phát hiện nhà vua có một ngón tay bị thiếu mất một đốt. Tức giận,

ông ta nghiêng rặng, chửi mắng một hồi rồi bảo đám thổ dân đuổi kẻ tàn tật này đi và tìm một vật tế khác.

Thoát hiểm, nhà vua vui mừng khôn xiết, chạy như bay về hoàng cung. Nhà vua ra lệnh thả vị đại thần thông minh, mở yến tiệc ở hoa viên để chúc mừng mình thoát nạn và cũng để chúc mừng vị đại thần thoát khỏi giam cầm.

Nhà vua mời r.ượu vị đại thần thông minh:

– Khanh nói chẳng sai, quả nhiên tất cả đều là sự an bài tốt nhất. Nếu ngày trước không bị con báo cắn mất ngón tay thì bây giờ cái mạng ta cũng chẳng còn.

Vị đại thần mỉm cười nói với nhà vua:

– Chúc mừng bệ hạ đã thể nghiệm được cảnh giới mới của cuộc đời.

Một lúc sau, nhà vua chợt hỏi vị đại thần:

– Ta may mắn thoát hiểm, đúng là sự an bài tốt nhất. Nhưng khanh vô duyên vô cớ bị giam vào ngục cả tháng nay, chẳng lẽ đó cũng là sự an bài tốt nhất?

Vị đại thần thông thả hớp một ngụm r.ượu rồi nói:

– Tâu bệ hạ, người nhốt thần vào nhà lao quả thực là sự an bài tốt nhất! Bệ hạ thử nghĩ xem, nếu thần không ở trong ngục thì ai sẽ là người theo bệ hạ đi vi hành? Nếu bị thổ dân b.ắ.t đi để tế thần, bệ hạ vì thiếu mất ngón tay mà thoát nạn, vậy ai sẽ là người thay thế? Chẳng phải là thần sẽ bị bỏ vào chảo nấu sao? Vì vậy, thần xin kính bệ hạ một ly, đa tạ người đã cứu thần một mạng.

Bài học:

Một người có suy nghĩ tích cực luôn giữ thái độ lạc quan trước bất kỳ việc gì thì dù gặp khó khăn, trắc trở, người đó cũng cho rằng đó là sự khảo nghiệm cần thiết trước khi đạt đến thành công. Vì vậy mà họ luôn nghĩ đến mặt tốt đẹp của sự việc, có một tâm thái tích cực đối với cuộc đời!

Theo Trithucvn

CON RẮN VÀ CÁI CỬA

con rắn bò vào một cửa hàng bán đồ làm mộc và bò đến góc nhà.

Khi bò ngang qua một cái cửa, nó vô tình bị lưới cửa làm bị thương.

Lập tức, nó quay lại và cắn cái cửa.

Càng cắn, nó lại càng bị thương ở miệng.

Sau đó, không hiểu chuyện gì đã xảy ra, nghĩ rằng cái cửa đang tấn công mình, nó quyết định quần lấy cái cửa với ý định làm cho cái cửa ngạt thở với toàn bộ sức mạnh của mình.

Thật không may, con rắn cuối cùng bị chết bởi một cái cửa vô tri vô giác.

LỜI BÀN:

@@ Đôi khi, chúng ta phản ứng với sự giận dữ với ý định sẽ làm tổn thương những người đã đối xử tệ với mình, nhưng thực ra chúng ta đã làm tổn thương chính bản thân mình.

Trong cuộc sống, có những lúc tốt hơn là mặc kệ sự việc/ con người và sự đáp trả.

Bởi vì hậu quả khi đã xảy ra là không thể đảo ngược và thảm khốc.

Tốt hơn là luôn ứng xử với tình yêu thương và sự tha thứ, mặc dù phải nỗ lực rất nhiều ...

Chúa Giêsu dạy: “Đừng lấy mắt đền mắt, răng đền răng mà Hãy chân thành yêu thương kẻ thù và tha thiết cầu nguyện cho kẻ ngược đãi anh em. Vì họ gieo giống gì, thì họ sẽ tự gặt giống ấy. Vì tha thứ sẽ được Chúa thứ tha.

Cố gắng và luôn cố gắng trong thành tâm cầu nguyện.

-Nguồn sưu tầm-

Đăng bài : Fb: Royal Hoàng Nguyễn

CHÚC MỪNG

BCH CỘNG ĐỒNG VNTNCS / HÒA LAN XIN CHÚC MỪNG ĐẠI TÁ TRẦN NGUYỄN VĨNH TOÀN LÀ CON CỦA ÔNG BÀ TRẦN VĂN THẮNG SAU KHI PHỤC VỤ TRONG QUÂN ĐỘI HOÀNG GIA HÒA LAN 17 NĂM, NAY GIẢI NGŨ ĐÃ ĐƯỢC CHÍNH PHỦ HOA KỲ MỜI HỢP TÁC LÀM VIỆC VÀ ĐỊNH CƯ CÙNG VỢ CON TẠI HOA KỲ.

Chủ đề

Tâm Cảnh Ngày Thu

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Năm nay giao mùa đến trên vùng đất Flevoland hơi trễ, giữa tháng Mười mới thấy lá trên cây ngã màu vàng. Tôi sống và lớn lên ở miền Nam nước Việt Nam. Quê tôi mùa mưa nước ngập tràn bờ, mùa nắng khô queo làm cho đất nứt. Bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông tôi có nghe qua nhưng dạo đó tôi hồng hình dung ra được. Sang Hoà Lan định cư nơi vùng đất Flevoland này, sau một vài năm tôi mới cảm nhận được mùa màng. Trong những năm gần đây tôi mới nhận ra, mùa thu là mùa để lộ từng bước đi của thiên nhiên, cho tôi mở rộng tâm mắt và nhìn mọi việc xảy ra trước mặt rõ ràng hơn. Tôi cảm nhận được thời gian đi chậm chậm, ánh nắng dịu dàng, gió nhẹ nhẹ hơi lạnh lạnh phả vào người man mát. Những chiếc lá vàng rơi lác đác trên dải cỏ xanh và trên cành cây lá lao xao theo từng luồng gió phớt nhẹ. Thong thả bước trên con đường rừng quen thuộc, thỉnh thoảng vương vai một cái, hít thở bầu không khí trong lành. Bất chợt tôi nhận ra những điều rất bình thường giản dị trong đời sống mà từ lâu tôi không để tâm tới.

Đối với tôi mùa thu là thời gian tuyệt vời để hưởng thụ sự tươi sáng, vui vẻ, nhẹ nhàng trong cuộc sống. Bất cứ ai, thuộc về hạng người nào đi nữa, cho dù với cuộc sống bận rộn hay nhàn nhã gì thì cũng có thể học hỏi khôn ngoan bằng cách nhìn những hiện tượng thiên nhiên từ ánh sáng và bóng tối của mùa thu. Trong đời tôi luôn khát khao tìm kiếm và học cách đối phó với những cảm xúc khó khăn. Tôi loay hoay tìm kiếm những thứ bên ngoài, tệ hại hơn nữa còn dựa vào những thiết bị máy móc điện tử, chính những thứ này đã làm xao lãng bản thân và trì trệ tâm hồn. Một sáng cuối tuần hay trong những giờ rảnh rỗi, ngồi lướt hết trang này tới trang kia trên mạng, chat cùng lúc hai ba người, rồi day qua ôm điện thoại nói chuyện hàng giờ. Thử hỏi như vậy thì còn thời gian đâu đi dạo để nghe được tiếng gió rạt rào xuyên qua khu rừng, hoặc tiếng chim rì rạc thì thảo như tâm sự trong

những cành cây, nhìn được những giọt sương óng ánh trên đầu ngọn cỏ dần tan theo hơi nóng mặt trời. Tâm trí đâu để quan sát cành lá xanh trên cây đổi màu vàng cam và vài loài cây gì đó trở nên màu bầm đỏ.

Mùa thu làm cho không gian vừa vắng, ánh sáng chan hoà và có ý nhắc nhở chúng ta nên chú tâm đến mặt tối cũng như mặt sáng của cuộc đời. Cho dù những cảm xúc suy nghĩ có khó khăn, thì ánh sáng hoà bóng tối mùa thu sẽ cân bằng, hoá giải. Phần đông trong chúng ta bị những thiết bị điện tử phong toả, che chắn hết những cảm xúc tích cực, để cho những cảm xúc tiêu cực mỗi ngày một chồng chất lên, đến nỗi gây mất ăn, thiếu ngủ, tinh thần bị mù mờ, thân thể mệt mỏi và đờn đau. Phiền cho mình đã đành, còn lây phiền qua những người thân. Vậy thì tại sao ta không bỏ hết những thứ phiền toái đó để cho những cảm xúc tích cực đến với ta, cho ta được tự do ngắm sương mù hạ thấp ngang tầm ngọn cỏ và vui hưởng cảnh buổi sáng thanh bình.

Bên ngoài yên bình thì bên trong ta cũng được bình yên. Để thưởng thức mùa thu thể hiện bản chất tuyệt vời giống như một phụ nữ duyên dáng bước vào tuổi trung niên. Tôi rất thích đi rừng vào ban sáng với con chó nhỏ, khi vô tới rừng tôi tháo dây cho chó được tự do. Tôi thì thong thả bước chậm, nhẹ trên con đường ẩm ướt, dưới những tán cây sương còn đọng. Người và thú rất tự do, chó tung tăng trên bãi cỏ xanh, thỉnh thoảng lẫn người trên cỏ. Tôi nhìn thân cây chuyển màu, trước kia tôi chỉ thấy lá vàng mùa thu, nhưng giờ đây tôi thấy được thân cây trở nên già dặn, trái cây cũng rụng chớ hồng phải chỉ có lá vàng rơi, một sự buông xả toàn vẹn, sự đổi thay nhẹ nhàng và sâu sắc. Thường thì chúng ta tự để mình bị vướng mắc trong cuộc sống, sự kích động trong tâm tư, tình bạn, tình yêu và người yêu... những mối quan hệ mà ta biết được từ sâu thẳm trong tâm rằng, tất cả rồi cũng chấm hết. Những ý nghĩ làm cho ta mất nhiều sức khoẻ: những thứ nhỏ nhặt như quần, áo, dép giày ta mua cho nhiều mang và mặc không hết. Những thức ăn mua dự trữ trong tủ lạnh và tủ đông mà không ăn, để dành tới khi hết hạn ta đem liệng bỏ. Những điều mà trước kia ta tưởng như rất cần, thiếu nó ta sống hồng được, ta mang nó theo suốt ngày bận rộn và ta ôm ấp nó suốt đêm trong giấc ngủ. Bây giờ hồng cần tới nữa, nó đã thật sự rơi đi cũng như những chiếc lá vàng và trái chín rụng vào cuối mùa thu. Chúng ta cũng nên tin rằng sau một thời gian biến chuyển, chỉ tồn tại lại hạt giống, lá vàng và vỏ trái rụng sẽ mục nát, chúng trở thành phân ủ

những hột giống suốt mùa đông, rồi những hột giống sẽ nảy mầm ra cây non, dần dà lớn lên thành cây xanh vào mùa xuân. Những muện phiền trong ta cũng vậy, nó sẽ rơi rụng đi nhường chỗ cho những điều tốt đẹp, đem lại cho ta bình an và vui vẻ hơn. Khi ta vui vẻ và bình an thì ta có thể kiểm tra lại chính thân và tâm mình, xem ta có thể làm được những gì. Bắt đầu với những thứ nhỏ nhặt thôi như dọn dẹp nhà cửa, trồng hoa trong vườn, sắp xếp gọn gàng tủ áo quần và giày dép. Xem lại tủ lạnh và tủ đông... Làm việc một cách thông thả, thoải mái, nhẹ nhàng...

Mùa thu vui hay buồn?

Mùa thu cho ta nhiều chỗ êm đềm để thư giãn tâm hồn. Sáng, trưa, chiều và ngày với đêm, bao cảnh vật đổi thay mau chóng, làm cho tâm hồn ta trải rộng. Không một mùa nào trong năm đem đến cho ta nhiều xúc cảm tâm hồn như mùa thu. Nói ra điều này nghe như xúi mọi người nên dừng lại mọi thứ, quên những nhiệm vụ lớn lao trong cuộc đời. Không phải vậy đâu, nó rất là tự nhiên như chuyện đến và đi của bốn mùa. Nếu ai đó thấy mình cũng đang tìm kiếm sự xao lãng để tránh mặt tối của thân, tâm thì hãy đi vào thiên nhiên của mùa thu. Đi với chính mình như đi với người thân, bạn bè hoặc là đi với người yêu. Có thể ban đầu ta còn bỡ ngỡ, vì ta chưa bao giờ làm điều này trước đây nên ta ngại ngùng. Tuy trông bề ngoài có vẻ cô độc, nhưng hơn lúc nào hết, ngay trong lúc này, giữa khi ánh sáng và bóng tối được cân bằng, thì trong ta hiện rõ một người nữa, con người ấy rất đáng yêu, sẽ đồng hành với ta và cho ta hồng thấy cô đơn. Điều quan trọng là nên chọn một môi trường thích hợp mà ta thấy an toàn, thoải mái và có đôi chút lãng mạn. Có người thích bãi biển cát trắng, cát vàng, có người yêu khu rừng hoặc thích công viên giữa thành phố, trong thành phố ta có thể thưởng thức một món ngon trên đường đi và những con người của mùa thu luôn luôn trầm lắng. Nếu những suy nghĩ và cảm xúc đến thì ta thông thả để cho chúng được tự do, chỉ nhìn thôi, không nói gì cả, không xét đoán gì hết, thì ta sẽ bắt gặp những cảm xúc tuyệt vời lung linh như những giọt sương mai trên ngọn cỏ hoặc sống động nhưng dịu dàng như những chiếc lá trên cành lao xao cùng luồng gió nhẹ.

Có người nào đó thấy cảnh thu sang với tâm trạng không vui, liền gào lên: "Ồ, một tín hiệu buồn bã!" Để rồi khoá mình vào sự buồn bã ấy, thì làm sao nhìn ra những vẻ đẹp lãng mạn và nên thơ trước cảnh thu về. Quả thật: "Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ".

Dronten 22-10-2018

Nguyễn Lê Hồng Hưng

CẢM ƠN

Trường Phong Ba

*Cám ơn Cha Mẹ đã sinh ra em
Cám ơn em viễn du vào đời tôi
Cám ơn tất cả
Dù là quen hay lạ*

Chúng ta cũng cùng hiện hữu ở một chốn vô thường

*Nắng mai thấp lên cao, mây giăng cuối núi,
hoa cỏ ngậm sương
Tất cả đều hồn hậu và nhân ái
Đi qua cuộc đời, bước qua bao lần khôn dại*

*Hóa thân cùng nghiệp báo, sân si
Sống để mà đi
Sống để mà hương tới
Chu du trong vòng luân hồi, thoát thai nguồn cội*

*Sống trong sự sống của nhân sinh
Chiếc lá thu kia đâu có vô tình
Rơi nghiêng qua lòng người lữ khách
Em đâu có vô tình nói với tôi lời chân thật*

*Mưa đâu có vô tình làm ướt áo mỏng học trò
Để rồi chàng thư sinh đã yêu là đã cho
Cuộc đời cái hồn nhiên đẹp để ấy
Tôi cũng vậy*

*Tôi đâu có vô tình yêu em
Tôi cũng không vô tình quên những mối tình đã mất
Không có sự ngẫu nhiên mà do tạo hóa sắp đặt
Vạn vật muôn loài vào một cuộc cộng sinh*

*Em đã thấp vào tim tôi một niềm tin
Từ ngọn lửa nơi tim em đang lụi dần sắp tắt
Hai ngọn lửa cùng soi một con đường trước mắt
Sáng hơn, thánh thiện và nhân ái hơn*

*Ngày mai trên con đường đầy hoa và tràn ngập hương thơm
Nắng như lụa vàng một trời rực rỡ
Tôi với em ngụ cư một nơi ở trọ
Góc đời nên thơ hoan lạc nẻo trần gian...*

Tản Mạn về tê họ

Nguyễn Hiền

(...tiếp theo và hết)

...Cũng như bộ ba đảng viên cộng sản cao cấp: Mai Chí Thọ - Lê Đức Thọ - Đinh Đức Thiện, những người sống ở Nam Việt Nam mấy ai biết đó là ba anh em ruột với tên thật là: Phan Đình Đồng, Phan Đình Khải và Phan Đình Dinh.

Nói chung, giới văn nghệ sĩ và những người hoạt động bí mật có điểm chung, đó là người ta chỉ biết đến qua những bút danh và bí danh. Có những nhân vật có nhiều bút danh (bút hiệu) hay bí danh. Nhà văn/nhà báo Duyên Anh (tên thật Vũ Mộng Long) có hơn 10 bút danh khác nữa, trong số này có Thương Sinh, Lệnh Hồ Xung, Bếp Nhỏ... là những bút danh nhiều người biết. Nhà văn/nhà thơ/phóng viên Minh Đức Hoài Trinh (tên thật Võ Thị Hoài Trinh) còn có 3 bút danh khác là Hoàng Trúc, Nguyễn Vinh, Bằng Cử. Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông có những sáng tác dưới 5 tên khác, ngoài tên thật. Hồ Chí Minh là một trong số hơn 170 bí danh và bút danh khác nhau của Nguyễn Sinh Cung, với mục đích tung hỏa mù để đánh lạc hướng quân địch và cả nhân dân, trong số này các bút danh T.Lan, Trần Dân Tiên, C.B. để lại nhiều tiếng chê cười của hậu thế về sự tự cao tự đại hay tính nhỏ mọn của những bài viết dưới những bút danh này. Dường như trên thế giới này các đảng viên Đảng Cộng Sản VN là những người thích dùng bí danh nhất. Bí danh góp phần trong thành công cách mạng ra sao, vẫn là câu hỏi để ngỏ, chờ những nhà nghiên cứu.

Nói về bí danh trong hoạt động của các nhân vật lịch sử, có thể rút ra hai nhận xét. Thứ nhất: tại Việt Nam và Trung Quốc chuyện sử dụng bí danh phổ thông hơn tại các quốc gia Âu Mỹ; và thứ hai: dường như các nhân vật cộng sản thích bí danh hơn những nhân vật... không cộng sản. Phải chăng vì Việt Nam và Trung Quốc trọng văn hơn võ, cho nên thiếu tinh thần... thượng võ, không dám (hay không muốn) xưng tên thật khi đối đầu kẻ địch, khác hơn người Tây phương: "My name is Bond, James Bond"? Cũng vì trọng

văn, nên bí danh cũng là một cách thể hiện hoài bão chăng? Còn người cộng sản, do hoàn cảnh phải lẩn trốn sự truy nã, hay vì bản chất của họ như vậy? Lenine, Staline, Trotsky, Hoa Quốc Phong, Đặng Tiểu Bình, Hồ Chí Minh..., và tên phổ thông của nhiều nhân vật cộng sản nữa, thấy đều là bí danh. Tại sao Phan Văn Hòa phải lấy tên khác là Võ Văn Kiệt và các bí danh Sáu Dân, Chín Dũng...? Phải chăng vì "Phan Văn Hòa" nghe yếu quá, và không dễ dàng tiếp cận với dân Nam Bộ quen xưng hô theo thứ bậc lớn nhỏ trong gia đình? Nhưng tại sao hai tay tổ cộng sản ở Trung và Nam Mỹ là Fidel Castro và "Ché" Guevara lại không có bí danh? Hay họ có máu anh hùng hơn những người cộng sản Á châu?

Ở Hoa Kỳ, Canada, Ireland... có những tên "tạm" để dùng chung trong các vấn đề pháp lý, kiện tụng, khi không xác định được tên thật của đương sự hay muốn nói chung chung. Đó là những tên như John Doe (nam), Jane Doe (nữ), Janie Doe hay Johnny Doe (bé gái hay bé trai). Đây đó ta có thể thấy những bài báo bị dịch sai tên vì người dịch không hiểu ý nghĩa của họ "Doe" này.

Nói về tội phạm, tại mọi quốc gia, có luật (hoặc quy định bất thành văn) cho các phương tiện truyền thông trong việc nêu danh tính nghi can hay phạm nhân. Thường thì trong trường hợp nghi can tại các xứ Âu Mỹ, truyền thông sẽ chỉ nêu tên tắt cộng chung với mẫu tự đầu của họ. Lý do là để bảo mật đời tư, nghi can có nghĩa là có khả năng sau này tòa sẽ xử vô tội. Chỉ khi nào người phạm tội là nhân vật của quần chúng, hay phạm nhân tội đại hình có tang chứng rõ ràng thì sẽ nêu cả tên lẫn họ, vì trong những trường hợp này bí mật đời tư không còn quan trọng nữa. Ở Việt Nam, tội lớn tội nhỏ gì cũng mang cả tên lẫn họ lên báo (luôn cả hình không che mặt), với lý do là để răn đe người khác. Trên thực tế, do luật lệ khác nhau giữa các quốc gia, đã xảy ra những chuyện nực cười.

Hòa Lan tôn trọng tuyệt đối đời tư cá nhân, trong khi ở Bỉ, quốc gia láng giềng giáp giới phía nam thì giới hạn này lại khác. Vì thế, khi Pim Fortuyn, chủ tịch đảng LPF của Hòa Lan năm 2002 bị ám sát, hung thủ bị bắt khi còn cầm súng, báo chí Hòa Lan đưa tin Volkert v/d G. là thủ phạm. Chỉ cần đi qua biên giới Hòa Lan-Bỉ, mua tờ báo là biết ngay đích danh thủ phạm là Volkert van der Graaf, hàng xóm biết rõ hơn người trong nhà. Năm 2018, vụ án với cái chết của em Nicky Verstappen không tìm ra manh mối đã xếp hồ sơ 20 năm, giờ lại được gia đình vận động khơi ra. Với bằng chứng DNA, cảnh sát Interpol được

lệnh truy nã Jos Brech. Truyền thông Hòa Lan loan tin rầm rộ cả tuần lễ với đủ tên họ, thế nhưng khi ông ta bị bắt thì truyền thông Hòa Lan rút lại, ta chỉ còn nghe tên Jos. B., mặc dầu ai cũng biết Jos này là ai rồi.

Tên và đẳng cấp xã hội

Thời xưa, xã hội tổ chức đơn giản. Người ta trọng những người có chức vị cao, có sản nghiệp đồ sộ hay có một nghề nghiệp "cao quý". Những ngành nghề khi xưa chưa phức tạp, vì con người có tính hướng thượng nên trong những gia đình vọng tộc con cái thường theo nghề của cha mẹ, gọi là nếp nhà. Cha mẹ luôn khuyến khích con cố gắng đạt thành công hơn trong sự nghiệp. "*Con hơn cha là nhà có phúc*". Cha hay mẹ là bác sĩ thì nhiều phần con cũng là bác sĩ. Cha mẹ là doanh gia thành đạt thì thường truyền cơ sở lại cho con cháu và hướng dẫn chúng khuếch trương thêm. Sự giúp đỡ lẫn nhau trong thân thuộc, trong vòng bạn bè, biết chụm bắt cơ hội đúng lúc, cộng thêm tư chất của vài cá nhân trong nhiều thế hệ đã tạo nên những gia tộc nổi tiếng. Có người tin là có một số yếu tố ngoại vật chất có ảnh hưởng, như thần linh, âm đức, địa lý phong thủy đã phù trợ cho hiện tượng có vài gia đình gây được thanh thế lâu dài, nhưng ở đây không bàn sâu thêm về những yếu tố này.

Những gia tộc được coi là giàu có nhất thế giới, cả về tiền tài lẫn quyền lực (có tiền là có quyền), ta có thể kể:

– Gia tộc Rothschild, chuyên về những hoạt động trong lãnh vực tài chính trong hơn 350 năm, là "những kẻ môi giới và cố vấn cho các vị vua của châu Âu kiêm những kẻ cầm đầu phe cộng hòa tại châu Mỹ".

– Gia tộc Rockefeller, còn gọi là vua dầu hỏa, với John D. Rockefeller, sáng lập viên Standard Oil Company năm 1870. Sau khi Tối cao Pháp viện Hoa Kỳ, căn cứ trên Luật Cấm Độc Quyền, năm 1911 ra án lệnh bắt SO Cty phải phân rã thành 7 công ty nhỏ (với các thương hiệu xăng dầu nổi tiếng như Esso, ExxonMobil, Chevron, BP, Texaco v.v...), nhưng Rockefeller vẫn gián tiếp chi phối các công ty này.

– Gia tộc Morgan, qua vụ cùng gia tộc Rothschild cho Bộ Tài chính Mỹ vay gần 100.000 tấn vàng để cứu nguy kinh tế năm 1893, sau đó nhờ uy thế đã vươn lên thành những tập đoàn lớn nhất nước Mỹ, trong đó có GE, AT&T và US.Steel. Gia tộc này đang sở hữu kho dự trữ vàng tư nhân lớn nhất thế giới.

– Gia tộc Du Pont, làm giàu và gây thanh thế từ kỹ nghệ chế tạo thuốc súng, và là công ty đầu tiên cung cấp Plutonium để Hoa Kỳ chế bom hạt nhân.

– Gia tộc Bush, đế chế chính trị, tiêu biểu với hai tổng thống Bush cha và Bush con.

Đương nhiên, không phải người nào mang những họ này là thuộc hàng danh giá. Gia tộc phân nhánh, có hưng thì có suy. Họ Du Pont, xuất xứ từ Pháp, là một họ phổ thông tại quốc gia này, với những biến thể như du Pont, Dupont... Ở Việt Nam khi xưa người ta truyền tụng "*Họ Thân không dân, họ Hà không nhà*". Họ Thân ý nói những người mang họ kếp Thân Trọng, toàn làm quan chức (gần như không có ai là dân). Họ Hà ý nói họ kếp Hà Thúc, cả họ ở nhà chính phủ cấp, không (cần phải) có nhà riêng. Đương nhiên đây là nói quá lên thôi, không phải ai mang họ này cũng có danh vọng, nhất là sau biến động 1975, mọi sự đảo lộn.

Trong phạm vi từng quốc gia, có những gia tộc làm nên sự nghiệp trong một lãnh vực nào đó, như Ford (xe hơi), Bata (giày dép và phụ tùng thời trang) v.v... Ở Hòa Lan có gia tộc Brenninkmeijer nổi tiếng từ khi gia đình mở tiệm C&A vào năm 1841, khai mở con đường bán quần áo may sẵn rẻ tiền, hiện nay có nhiều chi nhánh ở khắp Âu châu và hiện nay lan sang cả Á châu lẫn Bắc và Nam Mỹ. Hay gia tộc Heineken, với thương hiệu bia Heineken có từ năm 1873 cùng nhiều thương hiệu bia lớn khác như Amstel, Murphy's, Wieckse..., hiện đứng hàng thứ 3 trên thế giới về bia. Ở Ấn Độ, gia tộc Nehru-Gandhi là gia tộc đầy quyền lực chính trị với ba thủ tướng. Ở Việt Nam, dòng họ Phan Huy là một dòng họ giàu truyền thống văn chương khoa bảng suốt nhiều thế hệ, nhiều người trong dòng họ này có công lớn trong những nghiên cứu về văn hóa văn học (Phan Huy Chú, Phan Huy Vịnh, Phan Huy Lê...). Cụ thủ tướng Phan Huy Quát cũng thuộc gia tộc này. Gia tộc của cố nhạc sĩ Trần Văn Khê là một gia tộc có truyền thống nhạc cổ và sân khấu tuồng trải dài gần hai thế kỷ. Nhưng thường thì thời kỳ hưng thịnh của một dòng họ danh tiếng chỉ được dăm ba thế hệ, như dòng họ của gia đình nhạc sĩ Phạm Duy (Cần), dòng họ Nguyễn Tường (với một số nhà văn trong nhóm Tự Lực Văn Đoàn như Nhất Linh, Thạch Lam, Hoàng Đạo)...

Liên hệ giữa tên và thế chất, nghề nghiệp

Điều chắc chắn là tên có liên hệ đến một phần lớn sinh hoạt cá nhân. Vấn đề là sự liên hệ đó như thế nào.

Ta chỉ cần xem những người Việt định cư ở Hoa Kỳ, Pháp, Nhật v.v... thì có thể rút ra kết luận là: một tên không xa lạ với dân bản xứ là một yếu tố giúp cho sự giao tiếp được dễ dàng với cộng đồng, mở rộng con đường thăng tiến trong xã hội. Nếu không như thế, chẳng ai cần lấy thêm một tên Mỹ, tên Pháp, cũng không phải suy nghĩ đặt tên con ra sao cho thuận tai người bản xứ. Dân những nước Hồi giáo, vì bị ràng buộc trong những luật về tên, giữ nguyên những tên nghe lạ tai. Đây cũng là một yếu tố làm những sắc dân này dễ bị mang tai tiếng.

Các nhà nghiên cứu đã hỏi 200 người đàn ông có họ Tailor (thợ may) hoặc Smith (họ này có nguồn gốc từ blacksmiths - thợ rèn) về tuổi tác, chiều cao và cân nặng, cũng như sức khỏe và sức bền thể thao. Họ nhận ra những người mang họ Tailor có xu hướng thấp người, nhẹ cân và nhỏ nhắn hơn những người mang họ Smith.

Vào năm 2013, một phóng viên người Anh chuyên viết chuyên mục cho tạp chí The Sun, Katie Hopkins, thừa nhận rằng có liên hệ giữa tên gọi và những định kiến về hoàn cảnh kinh tế xã hội của một đứa trẻ.

Năm 2010, một cuộc nghiên cứu tại Úc của nhóm Alison Booth, Andrew Leigh và Elena Varganova trên 4000 đơn xin việc “ngụy tạo” giống y nhau – chỉ trừ tên người, thuộc 4 nhóm dân khác nhau, đã cho thấy là muốn được kết quả như người mang tên Anh thì người mang tên Aborigines phải tốn thêm 35% công sức, người mang tên Tàu mất thêm 68%, người Ý mất thêm 12% và người có tên xuất xứ từ Trung Đông mất thêm 64%.

Cũng trong năm này, tại thành phố Gent (Bỉ), các cơ sở đã đồng thuận ký tên trong một thỏa ước với chính quyền địa phương là sẽ tìm mọi cách ngăn ngừa kỳ thị chủng tộc. Thế nhưng 7 năm sau, vào năm 2017, cuộc thăm dò của trường đại học trong thành phố này vẫn nhận thấy người có quê quán nước ngoài sẽ chịu hậu quả là có 30% kém cơ may được nhận qua phỏng vấn xin việc. Với giới trẻ, họ bị thiệt thòi tới 50%.

Trong một cuộc nghiên cứu tại Đại học Ryerson và Đại học Toronto (Canada) vào năm 2011, gần 13.000 lá đơn xin việc “hư cấu” đã gửi tới 3.000 chỗ tìm việc. Họ nhận thấy là những người có tên Trung Quốc, Ấn Độ hay Pakistan có 28% ít cơ may được gọi phỏng vấn, so với các ứng viên có tên Anh.

Tuy nhiên, có những cuộc nghiên cứu không cho kết quả tương tự, thí dụ như một công trình nghiên cứu trong kế hoạch Horizon 2020 mang

tên “Growth, Equal Opportunities, Migration and Markets” (GEMM) với mục đích, qua khảo sát thực địa, phân tích và xác định chỗ đứng của những nhóm dân thiểu số trong thị trường lao động. Cuộc nghiên cứu được thực hiện trên 5 quốc gia: Đức, Hòa Lan, Na Uy, Tây Ban Nha và Anh Quốc. Đã có khoảng 11.000 đơn xin việc “giả” (hư cấu, tự soạn theo những tiêu chuẩn định sẵn) đã được gửi cho những nơi đang tuyển nhân viên cho các công việc: chuyên viên tin học, đầu bếp, chuyên viên kinh doanh (sales), kế toán, nhân viên bán hàng và người đứng nơi quầy hướng dẫn. Những đơn xin việc này, kèm theo bản lược giải cá nhân (CV), có nội dung giống y nhau, chỉ khác ở tên ứng viên (được chọn qua những tên phổ thông tại nước của ứng viên) và nguyên quán. Các “ứng viên” có nguyên quán thuộc 52 quốc gia của mọi châu lục. Công trình nghiên cứu được thực hiện bởi phân khoa Xã Hội và Ứng Xử, đại học Amsterdam. Kết quả thu lượm được từ công trình nghiên cứu này (công bố năm 2017) làm nhiều người ngạc nhiên, vì không hẳn người bản xứ dễ được thu nhận hơn người nhập cư. Trong mỗi ngành nghề, người ta sẵn có một số ấn tượng là một sắc dân nào đó thích hợp với công việc đặc biệt. Thí dụ nhiều người có sẵn định kiến là dân Ấn Độ siêng năng và giỏi về ngành vi tính, người Hàn Quốc giỏi tính toán, người Mỹ thông thạo trong cách xếp đặt công việc...

Tạm thời chúng ta nên gác vấn đề này qua một bên, vì khi xin việc còn có nhiều yếu tố ngoại lai góp phần: sự tương tác giữa ứng viên và nhân viên tìm việc, diện mạo bề ngoài, và các biến động xã hội trong khoảng thời gian đó. Các văn phòng tìm việc, muốn chắc ăn, có khuynh hướng từ chối những ứng viên người nước ngoài, đó là sự thực.

Cuối cùng, có lẽ nhiều bạn đọc thắc mắc là tên phải chăng có liên hệ đến vận mệnh. Muốn vậy, ta phải trở ngược dòng lịch sử 25 thế kỷ. Vào thế kỷ thứ 6 trước công nguyên, nhà toán học và triết học vĩ đại người Hy Lạp Pythagore và các môn đệ của ông đã có nhiều nghiên cứu và chiêm nghiệm về số học. Pythagore là người đã nêu ra định đề về hình học nổi tiếng để tính cạnh huyền của một tam giác vuông. Nhóm Pythagore tin tưởng rằng thế giới đều có thể biểu đạt được bằng quyền năng của những con số. Dù đó là hữu hình hay vô hình, dù là vật chất hay nhận thức, mọi sự đều có thể quy đổi thành số. Pythagore là người thấy rõ được sức mạnh của các con số, ông cho rằng chúng là nền tảng của vũ trụ cũng như số phận của con người. Từ đó nhóm này đã khai sinh ra hội thần số Pythagore.

Sau này người ta phát triển nó thành một ngành trong chiêm tinh bói toán, gọi là Thần Số Học (Numerology). Có thể nói Thần Số Học là môn khoa học tiên đoán về cuộc sống của con người thông qua những phương pháp tính, dựa vào tên (3 số) và ngày tháng sinh (2 số).

Thần Số Học chính xác như thế nào là do sự nhận định của mỗi người, chúng ta có thể tự đặt câu hỏi: như thế những người giỏi Thần Số Học có thể đưa lời khuyên cho người nào đó là họ phải xin đổi tên thành một tên mới để cái số xấu thành tốt hay sao? Cũng có thể, vì lý do tâm lý: người ta đã chứng minh được là sự tự tin đóng một vai trò tích cực trong thành quả của công việc.

*****

“Cho con nghìn vàng không bằng cho con một cái tên”, câu ngạn ngữ được truyền qua nhiều thế hệ. Đúng vậy. Tên không chỉ là một từ suông để phân biệt cá nhân với nhau. Tên còn chuyển tải mong muốn, là ước nguyện và là tình yêu thương của bố mẹ muốn gửi gắm vào một phần vận mệnh của con cái. Một tên đẹp, dễ nhớ và có ý nghĩa sẽ tạo được sự hãnh diện, tự tin nơi người mang cái tên đó và để tạo quan hệ trong xã hội.

Do đó, không nên coi nhẹ việc chọn tìm một tên thích hợp cho con cái. Thật là buồn khi cha mẹ thấy đứa con khi lớn lên không thích tên nó đang mang, hay bị mặc cảm do bạn bè mang tên ra chế riễu chọc ghẹo. Một sự thực phũ phàng là: khi một cá nhân không có nhiều giao tiếp với xã hội, cái tên chính thức trên giấy tờ gần như vô dụng. Thay vào đó là tên tắt hay tên tục, dùng hàng ngày trong gia đình và trong cộng đồng xã hội nhỏ, nói lên cái văn hóa đặc thù của từng vùng lãnh thổ, hay từng quốc gia. Có những người, cho tới khi qua đời, bạn bè và thân nhân mới biết tên thật của họ. Nhiều người, khi lâm chung đã được cấp một paspoort với một cái tên mới tinh để có thể cầm nó sang cõi Phật hay vào nước Chúa.

Từ Tự Phát Tự Lực Cộng Đồng đến Biểu Hiện Toàn Cầu

Trangđài Glassey-Trànguyễn

Phần 1

TỪ KHOẢ: refug-endity (căn tính di dân, di-dân-tính), quê hương Việt-Mỹ (VietnAmerica), hải ngoại, tự phát sắc tộc, thể hiện toàn cầu, lịch sử truyền khẩu, nghiên cứu thực tế/cộng đồng (ethnographic fieldwork), tương quan thế hệ, tiếng Việt, tính chính trị trong ký ức và hồi tưởng, Chiến tranh Việt Nam, Hiệp định Geneva, tự do, kinh nghiệm thuyền nhân, hỏa lò Việt Nam – trại cải tạo, chế độ đô hộ Pháp, di tản/tái định cư, khái niệm ‘nhà/quê nhà,’ bản thể lịch sử/bản thể cá nhân/bản thể chính trị, ký ức, rối loạn tâm lý hậu chấn thương (PTSD), thể hệ bắc cầu 1.5

GHI CHÚ VỀ BẢN TIẾNG VIỆT:

Tôi viết bài nghiên cứu này bằng tiếng Anh và được báo Journal of Southeast Asian American Education & Advancement (JSAAEA) chọn đăng nhân dịp 40 năm kết thúc chiến tranh Việt Nam (1975-2015). Quý vị có thể đọc toàn bản tiếng Anh tại đây:

<http://docs.lib.purdue.edu/jsaaea/vol10/iss1/5/>.

Vì nhiều độc giả đã trực tiếp yêu cầu, tôi soạn phần tiếng Việt để đưa bài viết đến với những độc giả nào có quan tâm.

Việc chuyển ngữ tự bản chất là một phóng tác – ngay cả khi tác giả chuyển ngữ chính tác phẩm của mình – vì mỗi ngôn ngữ mang một phong thái riêng và chứa đựng văn hoá, lịch sử của nó. Trong bản tiếng Việt này, tôi cố viết sao vừa sát nghĩa, vừa thoát ý từ bản tiếng Anh; đồng thời giữ cho hai bản gần nhau đến mức tối đa có thể. Có những chữ không thể dịch trọn vẹn từ tiếng Anh sang tiếng Việt được, vì bối cảnh và lịch sử tư duy của nó trong ngôn ngữ nó được tạo ra mà qua đó nó đã hình thành một ý nghĩa nhất định, như chữ ‘autonomy’ trong học thuật Anh ngữ. Do đó, tôi chọn giữ lại chữ tiếng Anh trong ngoặc đơn khi cần thiết.

Thêm vào đó, có những chữ do tôi tạo ra trong tiếng Anh, như ‘refug-endity’ và VietnAmerica, nhưng không thể lặp lại quá trình sáng tạo đó một cách hoàn toàn trong tiếng Việt vì những khác biệt về cấu trúc trong hai ngôn ngữ. Vì chữ ‘refug-endity’ là chủ đề chính của bài, tôi sẽ đưa chữ phỏng dịch trong tiếng Việt ở đầu bài, và dùng chữ tiếng Anh ‘refug-endity’ trong suốt bài viết. Tương tự, tôi tạo ra chữ ‘VietnAmerica’ từ thập niên 1990s bằng cách kết hợp hai chữ Vietnam và America để nói đến tính bắc cầu của cộng đồng Việt tại Mỹ, một không gian của người

Việt di dân ngay giữa lòng xã hội Hoa Kỳ. Trong tiếng Việt, tôi tạm dịch là ‘quê hương Việt-Mỹ,’ nhưng cụm từ này không thể hiện được sự nổi kết nên một mà chữ ‘VietnAmerica’ chuyển tải. Tôi cũng chọn giữ lại nguyên văn các trích đoạn tiếng Anh, ngay sau phần dịch tiếng Việt, để đọc giả nào am tường cả hai ngôn ngữ có thể đối chiếu. Có những từ không thể dịch ra tiếng Việt, như các thuật ngữ của nhạc rap chẳng hạn, và tôi chọn giữ nguyên các từ này với chú thích của tôi trong ngoặc đơn. Kính mời quý độc giả theo dõi cả hai bản Anh và Việt để thấy được những khác biệt này, cũng như sự độc đáo của mỗi ngôn ngữ.

TÓM LƯỢC

Từ khi cuộc chiến Việt Nam kết thúc ngày 30 tháng Tư, 1975, nhiều đợt người Việt di tản, tỵ nạn, và di dân đã đến Hoa Kỳ và xây dựng một mái ấm mới trên toàn quốc. Quận Cam, California, là nơi tập trung người Mỹ gốc Việt nhiều nhất từ năm 1975, và được mệnh danh là “thủ đô tỵ nạn của người Việt” tại hải ngoại. Tôi cho rằng có một nền văn học và truyền thông tiếng Việt tự phát, sung mãn – tuy chưa được nghiên cứu thoả đáng – tại Quận Cam và quê hương Việt-Mỹ (VietnAmerica) từ năm 1975. Nền văn học và truyền thông này tạo ra mảnh đất màu mỡ cho việc biểu đạt cái mà tôi gọi là ‘refug-ensity’ – một căn tính di dân. Những tài liệu xuất bản và tác phẩm văn hoá bằng Việt ngữ này mang tính tự phát và tự lực (autonomous), nhưng ẩn mình đối với dòng chính Hoa Kỳ vì những rào cản văn hoá và ngôn ngữ. Tuy vậy, tôi cho rằng căn tính di dân ‘refug-ensity’ – dù có vẻ như bị cô lập – lại có một đời sống tiềm tàng nhưng toả lan, và được tiếp nối qua những sáng tạo của các nghệ sĩ gốc Việt lớn lên ở hải ngoại. Bốn mươi năm sau, refug-ensity đã tiến triển từ những tự phát và tự lực trong cộng đồng sắc tộc thành những biểu hiện toàn cầu, với những vụ mùa mới đang triển nở ở hải ngoại và sự bùng nổ của phong trào phục hoạt ngôn ngữ sắc tộc trong giáo dục dòng chính những năm gần đây cũng như từ bốn mươi năm qua trong cộng đồng nhà.

Bài viết này dựa trên các công trình nghiên cứu của tôi, cũng như kinh nghiệm sống mười chín năm ở Việt Nam và hơn hai thập niên tại Quận Cam và tại những cộng đồng Việt hải ngoại khác trên thế giới. Đặc biệt, bài viết này dựa trên kinh nghiệm đa chiều của tôi: từ những hiểu biết trực tiếp trong đời sống hằng ngày, những chương trình học thuật chuyên ngành tôi đã theo đuổi, và những đóng góp của tôi vào sự thành lập và phát triển các văn khố tiếng Việt, những sinh hoạt về

truyền thông và văn hoá mà tôi xúc tiến hoặc tham gia, và những tài liệu gốc từ cộng đồng sắc tộc tại Quận Cam (và những nơi khác) mà tôi thu thập trong bốn mươi năm qua. Qua việc phân tích các tác phẩm và chương trình liên quan đến refug-ensity, tôi quán chiếu về bốn thập niên của những sáng tạo bằng tiếng Việt, những đề tài, và giá trị kinh tế chính trị vốn cho phép những sinh hoạt này tìm được mạch sống.

Sau bốn mươi năm cộng đồng Việt Nam hải ngoại định hình, nhiều thế hệ nghệ sĩ gốc Việt đáp lại tiếng gọi sáng tạo và tận hiến cho việc ghi lại kinh nghiệm của mình qua nghệ thuật, và qua đó, giúp tiếp tục những biểu hiện, tìm kiếm, và hiển dương kinh nghiệm của người Việt hải ngoại – một di sản được trao truyền lại cho các thế hệ tương lai để giúp họ gắn bó với nguồn gốc.

Ý NGHĨA

Bài viết này nhằm vào việc đưa ra một cái nhìn tổng quát và phân tích ‘refug-ensity’ trên quê hương Việt-Mỹ VietnAmerica và tại hải ngoại từ năm 1975 đến năm 2015. Bài viết mở đầu với việc lập luận và tìm hiểu về tính tự phát và tự lập của các thế hệ tỵ nạn, và kết thúc với những biểu hiện nghệ thuật toàn cầu của các thế hệ sinh trưởng tại hải ngoại. Vì chủ đề nằm sâu trong kinh nghiệm tỵ nạn và di dân khởi đi từ chiến tranh Việt Nam, tôi cho rằng có một sự nối tiếp xuyên thế hệ trong căn tính di dân refug-ensity của người Việt hải ngoại cho dù có những giảng co ngôn ngữ và khác biệt giữa các thế hệ. Bài viết góp phần vào việc tìm hiểu văn chương nghệ thuật Việt tại hải ngoại, với trọng tâm là những biểu đạt về căn cước di dân và tương quan thế hệ. Những dữ liệu gốc bằng tiếng Anh và Việt được xuất bản lần đầu trong bài này, những trích đoạn lịch sử truyền khẩu tôi chọn từ văn khố của hai thập niên nghiên cứu về người Việt tại nhiều nơi trên thế giới, cũng như phần dịch tiếng Anh của những tài liệu tiếng Việt liên quan đến chủ đề – sẽ là những đóng góp tiên phong cho đề tài refug-ensity và những đề tài tương tự. Quan trọng hơn cả, bài viết này là nhịp cầu nối giữa văn chương tiếng Anh và văn chương tiếng Việt trong cộng đồng người Việt hải ngoại, và giữa giới học thuật và độc giả ngoài học thuật (cũng như độc giả thuộc cộng đồng sắc tộc) vì bài viết hướng đến độc giả mọi giới (accessibility), đi từ kinh nghiệm thực tế (groundedness), và mang tính cộng thông (inclusive).

Ghi chú về Tài liệu tham khảo

Tên tất cả các tác giả đều được ghi theo phương pháp trích dẫn của APA (Họ, và chữ đầu của Tên; ví dụ, Nguyễn, A.), chỉ trừ tên những tác giả có dấu sao *. Tôi giữ tên những tác giả này theo đúng thứ tự tiếng Việt để giúp người đọc nhận diện được tác giả, và để tỏ lòng tôn trọng đối với tác giả. Trong văn chương tiếng Việt, bút danh có thể do tác giả tự tạo ra, như Hàn Mạc Tử; hoặc đặt theo quê quán của tác giả, như Đông Bàn; hoặc một tên chiết từ tên thật của tác giả, như Vũ Ánh (từ Vũ Văn Ánh); hoặc tên thật của tác giả, như Nguyễn Xuân Hoàng (theo thứ tự tiếng Việt: họ, tên lót, tên). Một số tên cũng có danh xưng đi trước để chỉ một chức vị danh dự hay pháp danh nhà Phật. Hơn nữa, một số gia đình danh giá nhiều đời cũng được nhận biết không chỉ qua họ, mà cả tên lót. Vì sự đa dạng của bút danh trong tiếng Việt, và để giúp cho việc nhận diện các tác giả được đồng nhất trong cả hai bản Anh và Việt của bài viết, tôi chọn giữ nguyên tên theo thứ tự tiếng Việt của các tác giả xuất bản chủ yếu bằng tiếng Việt, hoặc chỉ bằng tiếng Việt.

Quan trọng hơn cả, không nên thay đổi thứ tự của một bút danh (ngay cả khi nó hoàn toàn giống như tên thật), và không nên viết tắt bất cứ một phần nào của tên – nếu không, người đọc sẽ không biết tác giả đó là ai. Ví dụ, không ai sẽ liên tưởng “Vũ, Á.” đến “Vũ Ánh” nếu chúng ta theo cách ghi APA.

Tôi nhận thấy nhiều tài liệu Anh ngữ vẫn giữ thứ tự nguyên thủy của tên tác giả Việt Nam (như “Nguyễn Du” hoặc “Hồ Xuân Hương”). Trong những tác phẩm của mình trong tiếng Anh cũng như tiếng Việt, tôi cũng giữ cách viết tên tiếng Việt để thích hợp với văn hoá Việt và để giúp độc giả nhận diện đúng tác giả.

Một số thông tin về những tài liệu tiếng Việt được trích dẫn trong bài này còn thiếu, như thành phố, nơi mà tài liệu đó được xuất bản. Đó là do việc xuất bản trong cộng đồng thường không do một nhà xuất bản cố định và không được ghi chép lại, nhất là những tác phẩm được in trong thập niên 1980 và 1990. Tôi dành vài tuần lễ để tìm một số thông tin về các tác phẩm tiếng Việt, nhất là thành phố xuất bản, nhưng vô hiệu. Ngay cả một nhà xuất bản cũng ‘lưu động’ vì thường được tổ chức ở một tư gia của một thành viên trong nhóm văn hữu, và nếu vai trò chủ bút được giao chuyển cho người khác, thì nhà xuất bản cũng được ‘dọn đi.’ Hơn nữa, nhiều tác giả hoặc người xuất bản đã qua đời, và danh sách của nơi họ cư ngụ trong lúc họ đóng vai trò người xuất bản không những không được giữ lại mà còn là thông tin cá nhân. Đôi khi cầm quyển sách trên tay mà cũng không tìm được nhiều mẫu thông tin cho việc trích dẫn là vì vậy.

Đồng hành hướng về quê hương

Phiếm luận

Đáng tội hay đáng thương?

Tiểu Yến Tử

Ngày trước khi còn bé nhiều người hay nói với mình là có tiền mua tiên cũng được. Biết rằng mua được nàng tiên chỉ là ẩn dụ, nhưng mình tin là khi mình có tiền thì mình sẽ mua được nhiều điều còn trong mơ ước. Như ngày ấy mà có được chiếc Honda chẳng hạn để đi vi vút, thay vì đạp chiếc xe đạp cà rịch cà tang thì cũng hay. Đòi học trò có những ước mơ thầm kín. Thầm kín vì chẳng nói cho ai nghe, thầm kín vì biết ước mơ trong lúc ấy không trong tầm tay với của mình.

Mỗi buổi sáng mình đi đến trường, quăng chiếc xe đạp cũ kỹ trong một góc trường, có chút tủi tủi vì lũ bạn đã có nhiều thằng chạy xe gắn máy đủ loại đủ cỡ. Những buổi trưa đạp xe về nhà trong cái nắng chang chang, con đường hàng ngày mình đi học đã quen lối, thuộc từng đoạn đường, đoạn nào lên dốc thì mệt mỗi đạp đổ cả mồ hôi đến ướt đẫm cả chiếc áo trắng học trò, đoạn nào xuống dốc thì thở phào nhẹ nhõm phóng xe phom phom.

Là học sinh trong gia đình đông con. Mình biết cha mẹ mình không giàu, nhưng nếu thất lưng buộc bụng hẳn cũng có thể mua cho thằng con trai chiếc xe mobylette. Mua xe Honda thì chắc là không, vì ông bà quan niệm là mình phải lo học, có xe đẹp thì chỉ ham chơi. Có lẽ các cụ nghĩ cũng đúng, vì mình ngày xưa lúc học tiểu học chỉ thích lêu lổng.

Mãi đến khi lên trung học, khi vào được trường công tỉnh lỵ, thì mới bỏ tính lêu lổng đầu đường cuối ngõ, đi đánh đĩnh đánh đáo với lũ bạn trong xóm. Có lẽ nhờ bộ đồng phục và cái huy hiệu trường tỉnh lỵ đeo trên áo đã giúp mình có niềm tự hào (ngoại trừ hơi buồn vì cái xe đạp cũ).

Quay lại chuyện có tiền mua tiên cũng được, thì phải nói là những ai không phải lo lắng về tiền bạc thì phải xem là họ đã sống như tiên rồi, nhưng khi đã có tiền rồi mà vẫn muốn bằng mọi giá làm sao cho có được nhiều tiền hơn, kể cả làm những chuyện phi pháp hoặc táng tận lương tâm, thì không chừng có ngày ra tòa như chơi. Nếu không thì cũng bị tòa án lương tâm ray rứt.

Thế khi nào mình nghèo quá thì sao? Giám mục Muskens ở Breda mới hỏi nào bảo là ở Hòa Lan vẫn có tình trạng nghèo túng nên ngài sẵn lòng nhân ái ngay cả với những kẻ phải đi ăn cắp hay phải đi làm trốn thuế. Bạn có thể đồng ý hay không đồng ý với ngài, nhưng cốt lõi của vấn đề là dù chúng ta đang sống ở một đất nước giàu có như thế này, nhưng không phải không có người nghèo mà mình cần chia sẻ.

Tiểu Yến Tử không có ý khuyến khích chuyện ăn cắp hay làm lậu, nhưng chúng ta cũng nên dành thời gian suy ngẫm trong dịp Giáng Sinh này xem nếu ai đó phải ăn cắp một ổ bánh mì thì đáng tội hay đáng thương?

Lễ giỗ Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm lần thứ 55 (1963-2018)

Hoà-Lan Waalwijk 28/10/2018 (VNNS).

Đề tưởng nhớ đến công ơn của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, vị Tổng Thống của nền đệ nhất Cộng Hoà tại miền Nam Việt Nam (từ ngày 26/10/1955 đến 1/11/1963) đã suốt đời hy sinh vì tổ quốc, Khôi Tinh Thần Ngô Đình Diệm tại Hoà-Lan đã tổ chức một buổi lễ vào trưa ngày 28/10/2018 tại thánh đường Sint Antonius ở thành phố Waalwijk Hoà-Lan.

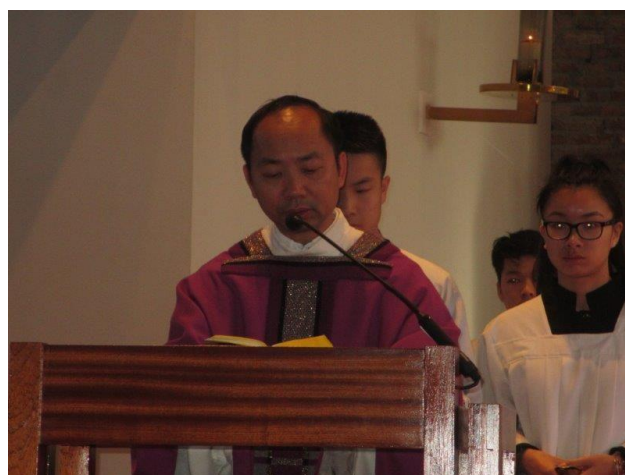
Đông đảo giáo hữu và đồng hương từ khắp nơi trên đất nước Hoà-Lan và Đức Quốc đã đến tham dự thánh lễ. Đặc biệt trong thánh lễ này, nhiều phụ nữ đã mặc áo dài, một số mặc áo dài với cờ vàng 3 sọc đỏ, các em nhỏ chuẩn bị cho nghi lễ mặc y phục cổ truyền trông thật đẹp mắt, một số vị cựu quân nhân quân lực Việt Nam Cộng Hoà đã chỉnh tề trong quân phục đến tham dự thánh lễ. Thánh đường được trang bày thật trang trọng, phía trái bàn thờ là bức ảnh của cố Tổng Thống với hình tổ quốc Việt Nam in trên nền cờ vàng 3 sọc đỏ với hàng chữ "Lễ Giỗ 55 năm Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm", bên phải bàn thờ là nơi để di ảnh của cố Tổng Thống với hàng chữ "Vị Quốc Vong Thân".

Đúng 13g00, ông Lưu Phát Tấn trong ban tổ chức mời mọi người đứng lên, các vị linh mục Nguyễn đức Minh, linh mục Nguyễn văn Khải và các em thiếu niên giúp lễ tiến lên bàn thờ trong tiếng hát ngân vang của ca đoàn công giáo.

Thay mặt ban tổ chức Lễ Giỗ, linh mục Nguyễn Đức Minh chào mừng giáo hữu, đồng hương và các vị đại diện hội đoàn, đặc biệt là linh mục Nguyễn Văn Khải không quản ngại đường xa từ Roma đến Hoà-Lan tham dự và đồng tế thánh lễ.

Trong thánh lễ, mọi người đã cùng cầu nguyện cho các anh hùng vị quốc vong thân, các chiến sĩ đã hy sinh thân mình để bảo vệ Tự Do trong cuộc chiến tranh chống lại sự xâm lăng của cộng sản hoặc chết trong các lao tù của cộng sản được mệnh danh là "trại cải tạo", các đồng bào đã tử nạn trên đường vượt biên, các thân nhân đã qua đời và cầu cho tổ quốc Việt Nam sớm thoát khỏi gông cùm cộng sản để mọi người dân Việt Nam được sống trong yên bình và hạnh phúc.

Sau nghi thức thánh lễ công giáo là một nghi thức đặc biệt dành cho lễ giỗ của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Một phái đoàn gồm thiếu niên và phụ nữ trong y phục cổ truyền và một vị cựu quân nhân trong quân phục đại lễ, đại diện cho đồng hương đã rước di ảnh của Cố Tổng Thống đến bàn thờ và ba vị đại diện đồng hương đến thắp nến trước bàn thờ tổ quốc.

Cộng Sản tại Hoà-Lan đã nêu lên những việc làm của cố tổng thống mà người dân Việt đều ghi ơn là giúp 1 triệu người di cư từ Bắc vào Nam ổn định cuộc sống và tạo ra một xã hội nhân bản, no ấm. Saigon dưới thời Việt Nam Cộng Hoà được thế giới tặng danh hiệu là “Hòn Ngọc Viễn Đông”. Kể đến ông Vũ Công Cường, một đồng hương cao niên đã bày tỏ sự ngưỡng mộ của ông đối với cố Tổng Thống; ông đã trải qua cuộc sống ở Việt Nam qua các thời đại, và thời gian ông sống dưới thời đệ nhất Việt Nam Cộng Hoà được coi là thời gian thịnh trị và an bình nhất mà ông được hưởng. Ông Nguyễn Văn Rị, phó chủ tịch nội vụ của Liên Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Đức cũng bày tỏ lòng ghi ơn đối với những việc mà cố tổng thống Ngô Đình Diệm đã làm cho tổ quốc Việt Nam, tạo sự an bình và giàu mạnh cho miền Nam Việt Nam sau thời gian Pháp thuộc và rối loạn gây nên do các phe phái.

Linh Mục Nguyễn Văn Khải đã chia sẻ tâm tư đối với một vị tổng thống mà ngài luôn ngưỡng mộ. Là một linh mục dòng chúa cứu thế sống ở miền bắc Việt Nam, nhưng qua tìm hiểu những nhân chứng sống có thời làm việc cho Tổng Thống Ngô Đình Diệm mà ngài có dịp tiếp xúc, hoặc qua các tài liệu thì ngài thấy cố Tổng Thống là một con người thực sự đáng kính với những đức tính sống giản dị, vị tha và hy sinh cho tổ quốc. Qua những so sánh về mức lương và giá trị vật chất của một người lao động bình thường thì thời cực thịnh của Việt Nam dưới chế độ cộng sản cũng chưa bằng 20% so với người lao động dưới thời đệ nhất Việt Nam Cộng Hoà, điều đó nói lên sự no ấm mà người dân miền Nam Việt Nam đã được hưởng dưới thời Việt Nam Cộng Hoà và sự tụt hậu của Việt Nam do cộng sản gây ra.

Lễ giỗ chấm dứt lúc 16g30, mọi người cùng dùng bánh mì, xôi và thức uống do ban tổ chức khoản đãi. Buổi tổ chức thật thành công, mọi người chia tay trong lưu luyến. Hình ảnh của một vị tổng thống đạo đức và khả kính suốt đời hy sinh cho dân tộc đã là tấm gương cho người dân Việt Nam.

Thế Truyền tường thuật

Tiếp theo đó là lễ rước quốc kỳ Việt Nam với nền vàng ba sọc đỏ, mọi người cùng nghiêm trang hướng về lá cờ và hát quốc ca. Dù lưu lạc khắp bốn phương trời, người dân Việt ở hải ngoại luôn yêu tổ quốc và mong muốn quê hương mau thay đổi để người dân Việt được thực sự Tự Do, Hạnh Phúc và phát triển theo kịp đà tiến hoá của nhân loại. Sau phát biểu của Linh Mục Nguyễn Đức Minh nói về ý nghĩa của việc tổ chức lễ giỗ nhằm ghi ơn một vị tổng thống đã suốt đời hy sinh vì tổ quốc, bà Nguyễn Tuyết Lê, phó chủ tịch ngoại vụ của Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn

Họp Khoáng Đại Cộng Đồng

Nieuwegein 11/11/2018 (VNNS).

Nhằm chuẩn bị các công tác trong các ngày nhân quyền và tết nguyên đán cũng như tường trình về các hoạt động của Cộng Đồng trong thời gian qua, Ban Chấp Hành Cộng Đồng đã tổ chức một buổi họp khoáng đại vào lúc 14g00 ngày 11/11/2018 tại hội trường 't Veerhuis ở thành phố Nieuwegein. Một số hội đoàn và đồng hương đã đến tham dự phiên họp để đóng góp ý kiến cho các công tác chung.

Sau nghi thức khai mạc chào quốc kỳ và tưởng niệm những chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc và các đồng bào bỏ mình trên đường tìm tự do, ông chủ tịch Cộng Đồng Nguyễn Quang Kế đã chào mừng mọi người hiện diện và bắt đầu nghị trình phiên họp.

Trong phần thảo luận, mọi người hiện diện đã cùng quyết định chọn **ngày chủ nhật 9/12/2018 biểu tình trước sứ quán Việt Cộng tại Den Haag** để phản đối tình trạng vi phạm nhân quyền đang diễn ra trầm trọng tại Việt Nam. Mọi người tham dự cùng đồng ý tích cực vận động đồng hương tham dự đông đảo cuộc biểu tình để thể hiện quan điểm của người Việt ở Hoà-Lan luôn

cùng với đồng bào tại quê nhà tranh đấu cho một nước Việt Nam Tự Do.

Ông chủ tịch Cộng Đồng cũng thông báo là **ngày tết cổ truyền mừng xuân Kỷ Hợi sẽ được tổ chức vào ngày thứ bảy 2/2/2019 tại Rijswijk.**

Đặc biệt năm nay với sự hỗ trợ của một số mạnh thường quân trong việc mượn hội trường, Ban Chấp Hành Cộng Đồng quyết định không bán vé vào cửa để mọi đồng hương có thể tham gia mừng ngày hội xuân. Tiếp đến, mọi người đã thảo luận những việc cần thiết cho ngày tổ chức hội xuân.

Sau đó, ông Nguyễn Thanh Sơn, thủ quỹ đã báo cáo tài chánh của Cộng Đồng. Tài chánh của Cộng Đồng có được là do chính người Việt Tỵ Nạn đóng góp qua đóng tiền niên liêm Việt Nam Nguyệt San hoặc tiền lời có được qua việc tổ chức tết, ngoài ra Cộng Đồng chúng ta phải hoàn toàn tự túc trong các sinh hoạt, do đó Ban Chấp Hành Cộng Đồng kêu gọi đồng hương cùng tích cực đóng góp qua việc đặt mua báo Việt Nam Nguyệt San hoặc hỗ trợ Cộng Đồng bằng việc tham gia tích cực trong các công tác do Cộng Đồng tổ chức.

Tiếp đến, mọi người cùng đóng góp ý kiến cho Ban Chấp Hành Cộng Đồng cho các lãnh vực khác như báo chí,...

Ông chủ tịch Cộng Đồng cũng nêu lên việc cần có một ban bảo trì tượng đài thuyền nhân, vì đó là tài sản chung của Cộng Đồng và là một biểu tượng tinh thần giá trị của Cộng Đồng chúng ta. Sau khi thảo luận, ông Lưu Phát Tấn, phó chủ tịch nội vụ Cộng Đồng và ông Nguyễn Hữu Phước đã tình nguyện tham gia vào "Ban Bảo Trì Tượng Đài Thuyền Nhân", các vị này sẽ tìm thêm nhân sự để phụ giúp cho công tác bảo trì tượng đài.

Trong buổi họp, ông Đinh Ngọc Hiển đại diện đảng Việt Tân đã thông báo là một phái đoàn đại diện Cộng Đồng và đảng Việt Tân sẽ có cuộc gặp gỡ với một số dân biểu đảng CDA vào ngày 28/11/2018 để nêu lên những vấn đề vi phạm nhân quyền tại Việt Nam.

Buổi họp khoáng đại Cộng Đồng chấm dứt vào lúc 17g30 cùng ngày. Mọi người cùng siết chặt tay nhau đóng góp cho những công tác do Ban Chấp Hành Cộng Đồng phát động và xây dựng một Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan mỗi ngày một thêm vững mạnh.

Thế Truyền tường thuật

CÀ PHÊ NHỚ

*Sóng sánh giọt cà phê rơi
Đáy ly nổi nhớ em trầm tích
Bao lần rồi mưa xa về quay quắt
Một mình ta lặng lẽ bên tường xưa phong
hóa rong rêu*

*Năm lăm tuổi rồi hồn như Cuội biết yêu
Cũng ngỡ ngần trước Hằng Nga tuyệt sắc
Ai nói em không xinh? Với ta em là người
xinh nhất
Nơi hồn em tràn đầy nét xuân xa*

*Có lẽ trời tạo ra em là muốn cho ta
Thánh thiện lại trước trần gian oan nghiệt
Con sông đời nước nguồn về sau một mùa
khô kiệt
Bãi bờ vào thu ngập hoa cải vàng mơ*

*Có lẽ trời tạo ra em là muốn cho thơ
Ta thăng hoa tới tận nguồn cảm xúc
Ca ngợi em những hồn nhiên trần tục
Chúc tụng nhân gian ngày tái hợp tương
phùng*

*Bên trời kia em có nhớ ta không?
Ở nơi này ta nhớ em nhiều lắm!
Phố núi tiết trời mùa thu lạnh lạnh
Một mình nhìn từng giọt cà phê rơi*

*Đàn ai buông từng tiếng nhạc chơi vui
Mặc đời ta tìm một hồn thương nhớ
Gió xa về như thi thắm to nhỏ
Sỏi trên thềm chợt thức ngó cỏ hoa*

*Biết bây giờ ta chỉ có mình ta
Và em kiêu sa nơi tâm tưởng
Mai này ta có nhau dù muộn
Mai này rồi ta cũng có nhau*

*Mai này cùng những ngày về sau
Tóc anh và em sẽ nhuộm màu sương trắng
Cầm tay nhau nhìn nhau thắm lặng
Thắm mong mãi mãi bên nhau...*

Trương Phong Ba

Tin Hòa lan

Người Việt Trong Giới Trồng Cần Sa

Vào buổi chiều ngày 13 tháng 11 năm 2018, một vụ thanh toán hình sự đã xảy ra tại Enschede, một thành phố thuộc tỉnh Twente, nằm ở vùng đông bắc Hòa Lan, cách biên giới Đức không xa. Một người đàn ông Việt Nam, 43 tuổi, một cư dân ở Enschede, là một trong số 4 người bị sát hại bằng súng tại một tiệm chuyên bán vật liệu cần thiết cho việc trồng và tiêu thụ cần sa. Thật ra, người đàn ông Việt này là người chính thức đứng tên làm chủ căn tiệm nơi án mạng xảy ra tại Phòng Thương Mại. Nạn nhân thứ hai là một người đàn ông 34 tuổi, gốc Armenië, một quốc gia thuộc khối Liên Xô cũ. Ông ta là người từng đứng tên làm chủ căn tiệm đó trước khi sang tên cho người chủ mới là người đàn ông Việt.

Hồi tháng 6 vừa qua, hai người này đã bị cảnh sát bắt giam vì đã tìm thấy trong tiệm nói trên khoảng 17 kg cần sa đã được phơi khô. Cả hai đều được cơ quan công lực tạm thời trả tự do chờ ngày ra tòa. Bên cạnh họ, như đã nói lướt qua, còn có hai nạn nhân khác bị giết tại hiện trường là một thanh niên 27 tuổi gốc Syrië và một người cao niên Hòa Lan 62 tuổi. Sau khi án mạng xảy ra cảnh sát đã nhanh chóng bắt giữ hai nghi phạm, nhưng hiện giờ hai người đều đã được thả ra, vì họ không có liên can gì đến tội ác tại Enschede. Cuộc điều tra đang được tiến hành.

Theo báo chí cho biết, việc bốn người bị thanh toán cùng một lúc là một việc rất hiếm tại Hòa Lan. Cách đây 20 về trước, vào năm 1998, ở

Hilvarenbeek, thuộc tỉnh Noord-Brabant, đã cũng đã có bốn người bị giết trong một hoàn cảnh tương tự, nhưng trong trường hợp đó thì hai trong bốn nạn nhân chỉ là người qua đường, tình cờ thấy được tội ác nên đã bị thủ phạm sát hại để phi tang.

Sự kiện một trong bốn nạn nhân trong vụ thanh toán tại Enschede là một người Việt có liên hệ rõ rệt với việc trồng cần sa bất hợp pháp đã khiến cho báo chí phải đi sâu vào vai trò của người Việt trong giới trồng cần sa tại Hòa Lan. Theo một bài báo được đăng trên trang nhà của nhật báo "Tubantia", một tờ báo địa phương tại tỉnh Twente, thì người Việt trong những năm gần đây đã đóng một vai trò thầm lặng nhưng ngày càng lớn mạnh trong giới trồng cần sa. Vẫn theo bài báo nói trên, người Việt trồng cần sa bề ngoài có một lối sống khá khiêm nhường, nhưng thật ra không ít người trong họ đã nhờ canh tác cần sa mà giàu có lên nhiều.

("Ze wonen in bescheiden huizen en lopen niet te koop met hun geld. Toch zijn meerdere Nederlanders van Vietnamese afkomst schathemeltje rijk geworden met de hennepteelt.")

Bài báo cho biết thêm rằng do cách làm việc thầm lặng nên khối người Việt trồng cần sa ít bị giới truyền thông chú ý. Tuy nhiên, họ cũng có một nhược điểm rất lớn. Những người này thường không quan tâm đến việc giữ bí mật chuyện làm phi pháp của mình. Năm ngoái, cảnh sát Hòa Lan đã giải tán được một tổ chức trồng cần sa rất chuyên nghiệp và bắt giữ tám nghi phạm gốc Việt, bởi vì những người này đã nói chuyện nhiều lần với nhau qua những đường dây điện thoại không được bảo mật.

19/11/2018

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Tin Thế giới

(QHT tổng hợp)

VOA: APEC không đạt thỏa thuận vì căng thẳng Mỹ - Trung

Lần đầu tiên trong lịch sử, lãnh đạo các nước tham dự cuộc họp của Diễn đàn Hợp tác Kinh tế châu Á – Thái Bình Dương (APEC) ở Papua New Guinea hôm 18/11 không thể ra tuyên bố chung vì sự chia rẽ sâu sắc giữa Mỹ và Trung Quốc, theo Reuters. Hãng tin này cho biết thêm rằng việc cạnh tranh giành ảnh hưởng ở Thái Bình Dương giữa Hoa Kỳ và Trung Quốc đã trở thành tâm điểm khi Mỹ và các đồng minh phương Tây cùng đáp trả sáng kiến Vành đai và Con đường của Trung Quốc.

Ông O'Neill, quan chức chủ trì cuộc họp, nói rằng điểm gây tranh cãi là việc có hay không nên đưa Tổ chức Thương mại Thế giới cùng cái cách tiềm tàng của tổ chức này vào Tuyên bố của Lãnh đạo APEC, theo Reuters. "APEC không có điều lệ nào về Tổ chức Thương mại Thế giới, đó là một thực tế. Các vấn đề đó có thể được nêu lên tại Tổ chức Thương mại Thế giới", ông O'Neill được trích lời nói.

Theo Reuters, mục tiêu tăng cường thương mại đa phương mà APEC được lập nên năm 1989 đang đối mặt với thách thức, trong khi Trung Quốc củng cố vị thế tại vùng Thái Bình Dương, và việc Mỹ đánh thuế hàng hóa của quốc gia đồng dân nhất thế giới đang gây căng thẳng quan hệ trong khu vực và gây chia rẽ về sự trung thành của các nước.

Tổng thống Mỹ Donald Trump và nguyên thủ Nga Vladimir Putin không tham gia cuộc họp thượng đỉnh. Phó Tổng thống Mike Pence tham dự thay ông Trump.

RFA: Phó Tổng thống Mỹ: Biển Đông không của riêng nước nào

"Biển Đông không thuộc về bất kỳ quốc gia nào, và Hoa Kỳ sẽ tiếp tục cho tàu và máy bay hoạt động ở bất cứ nơi nào luật pháp quốc tế cho phép." Reuters dẫn lời Phó Tổng thống Hoa Kỳ Mike Pence phát biểu vào ngày 16 tháng 11 khi đến Singapore tham dự các cuộc họp của khối những nước thuộc Hiệp Hội Các Quốc Gia Đông Nam Á- ASEAN.

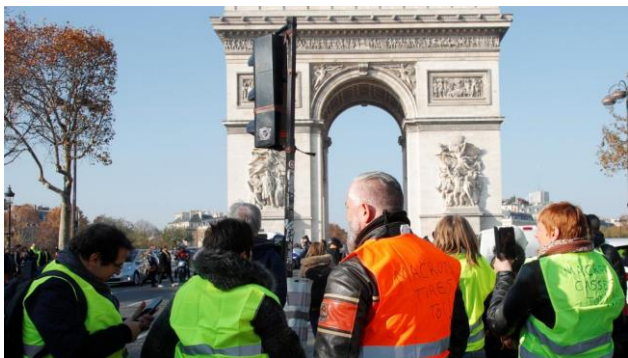
Phó Tổng thống Pence cho biết Hoa Kỳ đã thực hiện nhiều hành động nhằm phản đối tuyên bố chủ quyền bất hợp pháp của Trung Quốc ở Biển Đông, bằng việc tiến hành một loạt các cuộc tuần tra "tự do hàng hải" trên vùng biển tranh chấp. Theo Reuters Trung Quốc, Brunei, Malaysia, Philippines, Việt Nam và Đài Loan, tất cả đều có tuyên bố chủ quyền ở Biển Đông, nơi có khoảng 3 ngàn tỷ đô la hàng hóa thương mại qua lại mỗi năm. Trước đó vào ngày 15 tháng 11, Phó Tổng thống Pence cũng đã phát biểu trước các lãnh đạo các nước ASEAN rằng không có chỗ cho "sự kiểm soát hoàn toàn và gây hấn" ở khu vực Ấn Độ Dương-Thái Bình Dương, điều này có khả năng được hiểu nhằm ám chỉ sự trỗi dậy của Trung Quốc. Phát biểu trước một hội nghị thượng đỉnh khu vực, ông Pence đã trực tiếp chỉ trích hành động của Trung Quốc tại Biển Đông, ông nêu rõ Trung Quốc quân sự hóa và mở rộng lãnh thổ ở Biển Đông là bất hợp pháp và nguy hiểm. Việc này đe dọa chủ quyền của nhiều quốc gia và gây nguy hiểm cho sự thịnh vượng của thế giới.

Phó tổng thống Hoa Kỳ Mike Pence vào tháng 10 vừa qua cũng có những tuyên bố cứng rắn về Biển Đông lên án những hành động của Bắc Kinh mà ông này cho là liều lĩnh.

RFI: Pháp: Biểu tình chống tăng giá xăng dầu quy tụ gần 300.000 người

Trên 400 người bị thương trong đó có 14 người bị thương nặng trong chiến dịch xuống đường chống tăng giá xăng dầu và sức mua giảm sút, diễn ra trên toàn nước Pháp hôm 17/11/2018. Theo bộ Nội Vụ Pháp, các cuộc biểu tình đã tập hợp được gần 300.000 người.

Phong trào mang tên « gilet vàng », tức những chiếc áo phản quang màu vàng mà người lái xe phải có sẵn để dễ nhận ra trong trường hợp bị tai nạn, đã khởi đầu từ sáng thứ Bảy 17/11. Nhiều xa lộ, siêu thị, trục lưu thông bị phong tỏa, có những người qua đêm tại các địa điểm này. Ở Paris, người biểu tình từ đại lộ Champs-Élysées tiến về Phủ tổng thống ; căng thẳng diễn ra trong nhiều tiếng đồng hồ tại đây, cuối cùng cảnh sát đã dùng hơi cay để giải tán. Tổng cộng có 287.710 người tham gia tại 2.034 địa điểm, và theo bộ Nội Vụ đã xảy ra những vụ ẩu đả thậm chí giữa người biểu tình với nhau. Sự cố trầm trọng nhất là vụ một phụ nữ bị cán chết tại một rào chắn ở Savoie. Cả đêm qua vẫn còn khoảng 3.500 người bám trụ tại 87 địa điểm. Lực lượng an ninh câu lưu 280 người, trong số người bị thương có 28 cảnh sát, hiến binh, nhân viên cứu hộ.

Khởi đầu từ việc phản đối giá xăng dầu tăng lên, phong trào phản kháng mở rộng sang tố cáo chính sách thuế của chính phủ và tình trạng sức mua của người dân giảm xuống. Tuy không làm tê liệt được nước Pháp như mong muốn, nhưng sự hưởng ứng rộng rãi trên toàn quốc có thể coi như thành công đối với một phong trào tự phát trên mạng xã hội, không có sự tham gia của các đảng phái và nghiệp đoàn. Kể từ ngày

01/01/2019, thuế đánh vào diesel tăng lên 6,5 xu, và vào xăng tăng 2,9 xu. Một nghiên cứu do Argus công bố hôm qua cho thấy những địa phương dùng xe chạy dầu diesel nhiều nhất cũng là nơi có nhiều gia đình nghèo nhất. Theo một cuộc thăm dò của IFOP đăng trên Journal

du Dimanche hôm nay, tổng thống Pháp Emmanuel Macron đã mất thêm 4 điểm tin nhiệm trong tháng 11, chỉ còn 25%, thấp nhất từ trước đến nay.

BBC: Tập Cận Bình: Chủ nghĩa bảo hộ 'ắt thất bại'

Các quốc gia đang theo đuổi chủ nghĩa bảo hộ "ắt sẽ thất bại", Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình đưa ra lời cảnh báo ẩn ý nhắm đến chính sách Nước Mỹ trên hết của Tổng thống Donald Trump. Ông Tập vừa phát biểu tại Hội nghị thượng đỉnh Hợp tác kinh tế châu Á-Thái Bình Dương (APEC), nơi mà căng thẳng Mỹ-Trung có thể sẽ là tâm điểm của sự chú ý.

Chủ tịch Trung Quốc nói thêm rằng những người đóng cánh cửa của mình "sẽ chỉ cắt mình ra khỏi phần còn lại của thế giới và đánh mất phương hướng".

Nhưng Phó tổng thống Mỹ Mike Pence - người đã phát biểu tại diễn đàn ngay sau ông Tập - nói rằng "Hoa Kỳ sẽ không thay đổi động thái cho đến khi Trung Quốc thay đổi hành động của chính nó," ông nói. Ông Pence sau đó nói rằng ông đã chuẩn bị để "tăng hơn gấp đôi" mức thuế đối với hàng hóa Trung Quốc.

Nhà Trắng nói rằng thuế quan của họ là một phản ứng đối với chính sách thương mại "không công bằng" của Trung Quốc. Cả hai bên đều cho rằng mức thuế mới, vốn đã lên đến hàng tỷ đô la, vẫn có thể tăng lên. Những bình luận của ông Pence được đưa ra một ngày sau khi Tổng thống Donald Trump nói với các phóng viên rằng ông tin tưởng một thỏa thuận giữa Trung Quốc và Mỹ sẽ được thực hiện. Tuy nhiên, ông cho biết một số vấn đề chính đã không được đưa vào danh sách đàm phán trước hội nghị thượng đỉnh G20 vào tháng tới ở Argentina.

RFI: Tân Tổng Thống Maldives: Kho bạc nhà nước bị thâm lạm vì các dự án Trung Quốc

Vừa chính thức nhậm chức vào hôm 17/11/2018, tân tổng thống Maldives Ibrahim Mohamed Solih đã tuyên bố rằng ngân quỹ quốc gia đã bị thâm lạm nghiêm trọng, và nước ông đang gặp khó khăn về tài chính vì đã vay mượn của Trung Quốc quá nhiều trong đợt bùng nổ các dự án hạ tầng cơ sở thời tổng thống tiền nhiệm.

Trong diễn văn ngay sau khi tuyên thệ nhậm chức tổng thống, ông Solih báo động: “Vào lúc tôi nhậm chức tổng thống, tình hình tài chính của đất nước đang bấp bênh.

Những thiệt hại đến từ các dự án được thực hiện vì động cơ chính trị, và thua lỗ, rất to lớn... Kho bạc nhà nước đã mất hàng tỉ rufiyaa – đơn vị tiền tệ của Maldives - do nạn biển thủ và tham nhũng ở mọi cấp chính quyền”. Theo hãng tin Anh Reuters, nổi danh với những khu nghỉ dưỡng sang trọng, đảo quốc Maldives là “nạn nhân” mới nhất trong một loạt các nước nhỏ được Trung Quốc đầu tư hàng triệu đô la để thực hiện các dự án đường cao tốc và các công trình địa ốc trong khuôn khổ Sáng kiến Một Vành Đai, Một Con Đường. Tuy nhiên, các dự án này đã đẩy đất nước chỉ có hơn 400.000 dân một chút này vào cảnh nợ nần. Nhiều tiếng nói đã vang lên đòi phải điều tra để làm rõ cách thức mà hợp đồng xây dựng đều rơi vào tay các công ty Trung Quốc, thời chính quyền tiền nhiệm của cựu tổng thống thân Bắc Kinh Abdullah Yameen.

Ông Solih đã chiến thắng trong cuộc bầu cử tổng thống hồi tháng 9, đánh bại ông Yameen - người đã đưa Maldives xích lại gần Trung Quốc và bị sức ép quốc tế vì đã bỏ tù nhiều đối thủ chính trị. Theo lời tân tổng thống, ông chưa nắm rõ được là ngân sách Maldives bị thâm lạm bao nhiêu. Chính quyền ông sẽ kiểm tra lại các thỏa thuận từng được ký dưới thời chính quyền Yameen, trong đó có nhiều hợp đồng ký với các doanh nghiệp nhà nước Trung Quốc.

TIN VIỆT NAM

RFA: Việt Nam dùng luật để khống chế xã hội dân sự

Hôm 16/11/2018, tổ chức Freedom Now công bố báo cáo về tình trạng chính quyền Việt Nam sử dụng luật như một vũ khí để khống chế, đàn áp Xã hội Dân sự.

Buổi công bố báo cáo được tổ chức tại Washington DC với sự tham gia của các diễn giả đại diện cho Freedom Now; tổ chức Boat People SOS; tổ chức Voice, Văn phòng Dân Chủ, Nhân Quyền và Lao Động thuộc Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ. Bản báo cáo được tổ chức Freedom Now và Trường luật Washington thuộc Đại học Hoa Kỳ phối hợp thực hiện. Họ đã phỏng vấn 25 người Việt tị nạn vùng Đông Nam Á cùng một số trường hợp khác và qua đó nêu lên một bức tranh âm ảm về nhân quyền Việt Nam với những vụ quấy rối, đàn áp, hăm dọa, thậm chí bắt giữ và bỏ tù những nhà hoạt động xã hội. Bản báo cáo cũng chỉ ra hiện nay Việt Nam có hơn 150 tù nhân lương tâm đang bị giam giữ trong các nhà tù ở Việt Nam. Một số được Freedom Now nhắc đến như Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Nguyễn Hữu Quốc Duy, Trần Hoàng Phúc, Vũ Quang Thuận, Nguyễn Văn Điển, Phan Kim Khánh, bác sĩ Hồ Hải, đặc biệt là trường hợp Nguyễn Văn Hóa.

Người tù chính trị chỉ mới 22 tuổi, Nguyễn Văn Hóa vừa được tổ chức Freedom Now và Công ty luật toàn cầu Dechert LLP thay mặt gửi bản kiến nghị đến Nhóm Làm việc của Liên Hiệp Quốc về Bất giữ tùy tiện và yêu cầu có hành động ngay lập tức về trường hợp này hôm 6/11/2018. Ngoài các luật được sửa đổi nhằm sử dụng như vũ khí để tấn công các quyền cơ bản của người dân, bản báo cáo còn nêu bật việc sử dụng các hình thức tra tấn trong quá trình điều tra, giam giữ cũng như điều kiện vệ sinh tồi tệ trong các trại giam, nhà tù ở Việt Nam. Bên cạnh đó là việc các tù nhân không được

chăm sóc y tế đúng mức. Freedom Now và Trường Luật thuộc Đại học Hoa Kỳ kêu gọi chính phủ Việt Nam phải sửa đổi hoặc bãi bỏ một số điều luật nhất định để Việt Nam tuân thủ luật nhân quyền quốc tế và bảo đảm Việt Nam phải tuân thủ nghiêm ngặt các điều luật đó; Công khai lên án bất kỳ hành vi vi phạm nhân quyền nào với bất cứ một cá nhân nào; Cung cấp các khóa đào tạo về nhân quyền cho người dân trong nước; Phải thả các tù nhân lương tâm.

VOA: Đại sứ Việt Nam: Hà Nội phản đối liên minh quân sự trên Biển Đông

Việt Nam hôm 15/11 nói không ủng hộ ‘Bộ Tứ’ Mỹ, Úc, Nhật Bản, Ấn Độ – một hợp tác an ninh nhằm đảm bảo hòa bình và ổn định cho khu vực – và phản đối bất cứ sự thành lập liên minh quân sự nào trên vùng Biển Đông có tranh chấp.

Đại sứ mới của Việt Nam, Phạm Sanh Châu, được truyền thông Ấn Độ trích lời nói hôm 15/11 rằng Việt Nam hoan nghênh bất kỳ sáng kiến nào nhằm duy trì hòa bình, an ninh và tự do hàng hải cũng như hàng không trong khu vực. Tuy nhiên vị đại sứ mới được bổ nhiệm tới New Delhi nói rằng “chúng tôi không muốn thấy bất cứ một liên minh quân sự nào được hình thành bởi vì chúng tôi tin là nó không có lợi cho môi trường an ninh trong khu vực. Tuyên bố của ông Châu được đưa ra trong bối cảnh các quan chức của Mỹ, Úc, Nhật Bản và Ấn Độ gặp gỡ bên lề một hội nghị thượng đỉnh tại Singapore hôm 15/11. ‘Bộ Tứ’ này, xuất hiện từ năm 2004 dưới thời Tổng thống Mỹ George W. Bush, có tầm nhìn chiến thuật rộng lớn của Mỹ để quảng bá cho “Ấn Độ Dương-Thái Bình Dương tự do và rộng mở”, theo lời Cố vấn an ninh quốc gia Mỹ John Bolton nói với các phóng viên hôm 13/11. Chiến lược “Ấn Độ Dương-Thái Bình Dương tự do và rộng mở” lần đầu được chính thức giới thiệu bởi Tổng thống Mỹ Donald Trump trong một phát biểu của ông tại Diễn đàn Kinh tế châu Á-Thái Bình Dương ở Đà Nẵng hồi tháng 11 năm ngoái.

Được hỏi liệu Việt Nam có ủng hộ liên minh bốn cường quốc này không, Đại sứ Châu nói: “Nếu bất kỳ nước nào muốn bẻ phái, sử dụng vũ lực hoặc tìm cách dùng vũ lực, thì điều đó đi ngược lại với quan điểm của Việt Nam,” theo Times of India.

RFA: Hà Nội chối trước thế giới các vụ công an tra tấn tại Việt Nam

Chính phủ Hà Nội đã có hai buổi điều trần vào hôm 14 và 15/11 với Ủy Ban Chống Tra Tấn của Liên Hợp Quốc tại phiên họp định kỳ lần thứ 65 ở Geneva, Thụy Sĩ. Tại phiên trả lời các câu hỏi của thành viên Ủy Ban vào hôm 15/11, chính phủ Hà Nội đã phủ nhận tất cả các thông tin cáo buộc công an tra tấn người dân.

Trung tướng Nguyễn Ngọc Anh, Cục trưởng Cục Pháp chế và cải cách hành chính, tư pháp (Bộ Công an) đưa ra số liệu về các trường hợp chết trong trại giam. Chúng tôi xin khẳng định tỷ lệ phạm nhân chết trong trại giam chiếm tỉ lệ rất nhỏ 0,3% tổng số phạm nhân đang chấp hành trong trại giam. Các trường hợp chết đều do bệnh hiểm nghèo bị mắc trước khi vào trại. Số này chiếm 98,6%. Chỉ có 1,4% là chết do tai nạn rủi ro; hoặc có 1% là tự tử. Trả lời các trường hợp người dân cáo buộc bị công an đánh chết, ông Nguyễn Ngọc Anh nói: “Theo chúng tôi là chưa chi tiết và chưa có cơ sở để xác minh, như là tên, địa danh không chính xác, và thậm chí không tồn tại ở Việt Nam”. Ông Nguyễn Ngọc Anh từ chối các cáo buộc liên quan. Thông tin liên quan đến việc không đảm bảo quyền của luật sư và không đảm bảo quyền được bào chữa của người bị buộc tội là không đúng sự thật.

Đoàn Việt Nam liên tiếp đưa ra nhiều khẳng định rằng chính phủ Hà Nội đã bảo đảm quyền con người cũng như các điều khoản trong Công ước Chống Tra Tấn như một lời khẳng định của ông Lê Quý Vương: “Chúng tôi nghiêm trị đối với các

hoạt động tra tấn. Đây là một yêu cầu được đặt ra không chỉ là pháp luật mà còn là lương tâm, đạo đức của con người Việt Nam. Tất cả những hành vi dùng vũ lực đều bị lên án". Ông Lê Quý Vương phủ nhận các cáo buộc bắt giữ người tù tội. "Không có chuyện bắt giữ độc đoán. Tất cả các việc bắt giữ của lực lượng cơ quan điều tra đều phải được công khai".

RFA: Quốc hội không những ngô nghê mà còn độc ác

Nói về những phát biểu ngô nghê của Đại biểu Quốc hội Việt Nam có lẽ phải viết riêng một cuốn sách phân tích về hiện tượng mà không một quốc gia nào trên thế giới có được. Dưới mắt người dân bây giờ ĐBQH chẳng qua là những người thích nói, nói không cần biết có đúng hay không và đúng tới mức nào. Trách nhiệm trong lời nói của họ gần như số không, bất cần phía sau những lời nói hoa hòe gượng ép ấy sẽ ảnh hưởng tới dư luận như thế nào.

Khi Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng khóa trước vô tư tuyên bố rằng "Quốc hội tức là dân, dân quyết sai thì dân chịu chứ kỷ luật ai?" thì cả nước ngẩn cả mặt ra về cái tư duy vượt thời đại này. Không cần bàn chi sâu xa, tầm hiểu biết về Quốc hội của một ông Chủ tịch chính cái quốc hội ấy đã lộ rõ mười mươi, nó làm cho người dân ngao ngán cho cái bánh vẽ quốc hội mà mình đang có.

Rồi Chủ tịch Quốc hội đời kế tiếp là bà Nguyễn Thị Kim Ngân, bắt chước câu nói nổi tiếng của Tổng thống Kennedy một cách máy móc và không hề ngượng miệng khi tuyên bố: "Tôi xin hỏi những người phản biện, các người đã làm được gì cho đất nước chưa?" Người dân lại lãnh thêm một hòn đá lớn ném vào quyền bày tỏ của mình.

Chẳng những ngô nghê mà họ còn ác độc nữa. Vào chiều ngày 12 tháng 11, trong phiên thảo luận tại tổ về dự thảo Luật Thi hành án hình sự, ĐBQH Hồ Đức Phớc đề nghị nghiên cứu hình

thức "tù tại gia" để giảm bớt áp lực quá tải trại giam. Theo báo chí ghi nhận lại thì ông Hồ Đức Phớc cho rằng "tù tại gia" không chỉ giúp giảm áp lực cho các nhà tù, giảm ngân sách quốc gia chi cho các tù nhân mà còn có tác dụng về giáo dục, khiến người vi phạm phải xấu hổ với cộng đồng, làng xóm và gia đình. Ông Phớc còn đề nghị "để quản lý những phạm nhân được phép ở tù tại gia, cơ quan chức năng có thể nghiên cứu nhà sắt giam giữ. Buồng giam này được cán bộ đưa đến nhà phạm nhân, chìa khoá giám thị cầm, gia đình chỉ chăm sóc, đến bữa cho ăn. Giám thị sẽ định kỳ hoặc đột xuất kiểm tra, nếu để phạm nhân trốn thì gia đình cùng chịu trách nhiệm."

QHT (Tổng hợp)

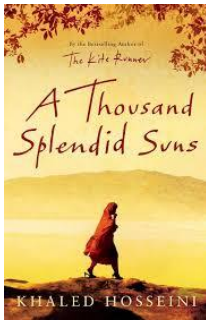
Hương Vị Trà Sen

Nhấp chén trà Sen vị ngọt ngào
Giữa vườn cây lá thích làm sao
Gió mai xao động làn hương thoảng
Nắng sớm chao nghiêng lấp lánh màu
Dạo khúc điền viên lời khả ái
Ngắm nhìn hoa trái thú tiêu dao
Trà Sen thanh khiết tâm mau định
Gợi nhớ Liên hoa ý đạo mầu

2018 HTN

Truyện ngắn

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 38

Laila

Laila mừng là ba cô không còn sống để chứng kiến việc làm của quân Taliban - chắc ba cô sẽ đau lòng lắm.

Đàn ông cầm cuộc tràn vô Bảo tàng viện đồ nát ở Kabul và đập nát các bức tượng thời tiền Hồi giáo - những bức tượng mà quân Thánh chiến chưa kịp cướp đi. Trường đại học bị đóng cửa, sinh viên bị đuổi về nhà. Tranh treo trên tường bị giật xuống và cắt nát. Màn ảnh các máy truyền hình bị đá bể. Ngoại trừ kinh Koran, sách bị đốt từng đồng, các tiệm bán sách đó bị đóng cửa. Thơ của Khalili, Pajwak, Ansari, Haji Dehqan, Ashrqui, Beytaab, Hafez, Jami, Nizami, Rumi, Khayám, Beydel (các nhà thơ lãng mạn thời xưa (người dịch)) và nhiều người nữa bị đốt ra tro.

Laila nghe nói có nhiều người bị bắt ngoài đường, bị kết tội bỏ buổi đọc kinh, và bị lôi vô giáo đường Hồi. Laila nghe kể nhà hàng Marco Polo, ở gần đường Con Gà, đã trở thành trụ sở thẩm vấn. Đôi khi nghe tiếng hét từ sau các cửa sổ sơn đen của nhà hàng. Đám tuần canh râu ria đi xe tải hiệu Toyota xục xạo khắp các nẻo đường kiếm những người cạo râu nhẵn nhụi để đánh.

Họ cũng đóng cửa các rạp chiếu bóng. Rạp Park. Ariana. Aryub. Phòng chiếu phim bị lục soát và các cuộn phim bị đốt hết. Laila nhớ đã bao nhiêu lần cô và Tariq ngồi trong các rạp đó, xem phim Ấn độ, toàn những bi kịch éo le của đôi tình nhân bị nghịch cảnh chia cách, kẻ trôi dạt đến nơi xa xôi, kẻ bị buộc phải thành hôn, những cảnh khóc than, những cảnh hát trên cánh đồng hoa cúc vạn thọ, khao khát cuộc trùng phùng. Laila nhớ lại Tariq đã cười chọc cô vì cô đã khóc khi xem những phim đó.

"Không biết họ làm gì với rạp chiếu bóng của cha tôi," một hôm Mariam nói với Laila. "Nếu rạp còn. Hay nếu ông còn làm chủ rạp."

Kharabat, xóm cổ nhạc bình dân của Kabul, bị cho im tiếng. Các nhạc sĩ bị đánh đập và bỏ tù, đàn trống bị đập gãy. Quân Taliban kéo đến mộ của Ahmah Zahir, người ca sĩ Tariq thích nhất, và xả đạn vào đó.

"Ông ta chết gần hai mươi năm rồi," Laila nói với Mariam. "Chết một lần không đủ sao?"

Taliban chẳng gây phiền hà gì cho Rasheed. Y chỉ phải để râu, y làm ngay, và đi lễ giáo đường Hồi, y cũng làm. Rasheed nhìn quân Taliban bằng cặp mắt tha thứ, ít nhiều cảm tình và kinh ngạc, như nhìn một người anh em họ thất thường vẫn hay làm những hành động vui nhộn và giật gân không tiên đoán trước được.

Mỗi tối thứ tư, Rasheed nghe đài Tiếng Nói Hồi Giáo công bố danh sách những người sẽ bị trừng phạt. Rồi tới ngày thứ sáu, y đi đến sân vận động Ghazi, mua một chai Pepsi, và coi màn trừng phạt. Nằm trên giường, y bắt Laila phải lắng nghe y khoái chí diễn tả cảnh chặt tay, quất roi, treo cổ, chặt đầu.

"Hôm nay tôi thấy một người đàn ông cắt cổ thủ phạm giết anh mình," một đêm y nói, vừa phà từng vòng khói thuốc.

"Bọn người man rợ." Laila nói.

"Cô nghĩ?" y nói. "So với ai? Bọn Liên Xô giết cả triệu người. Cô có biết quân Thánh chiến giết bao nhiêu người, riêng ở Kabul thôi, trong bốn năm qua không? Năm chục ngàn. Năm chục ngàn! Chặt tay một vài tên trộm cắp thì nghĩa lý gì so với đó? Mất đôi mắt, răng đôi răng. Phải trừng phạt đích đáng. Kinh Koran nói mà. Và chẳng, cô cho tôi biết, nếu có ai đó giết Aziza thì cô muốn có cơ hội để trả thù cho con cô không chứ?"

Laila bắn cho y một cái nhìn ghê tởm.

"Tôi đang chứng minh cho cô thấy," y nói.

"Ông cũng giống như họ."

"Mắt con bé Aziza màu lạ lắm, cô biết không? Chẳng giống màu của cô, cũng chẳng giống màu của tôi."

Rasheed lăn qua để đối mặt với Laila, cái móng tay cong queo trên ngón trỏ của y gãi nhẹ đùi của Laila.

"Để tôi nói rõ hơn," y nói. Nếu một bữa tự nhiên tôi thích - tôi không nói điều đó sẽ xảy ra, nhưng có thể lắm chứ - tôi có quyền cho con Aziza cho người ta. Cô sẽ nghĩ sao? Hoặc là tôi có thể một ngày đẹp trời đến gặp quân Taliban, chỉ việc bước vô và nói là tôi có sự nghi ngờ đối với cô. Đơn giản vậy thôi. Cô nghĩ họ sẽ tin ai? Cô nghĩ họ sẽ làm gì với cô?"

Laila nhích đùi ra xa Rasheed.

“Tôi sẽ chẳng làm đâu,” y bảo. “Không làm đâu. Chắc không đâu. Cô biết tôi mà.”

“Ông thật đáng tởm”, Laila nói.

“Xài chữ nặng há,” Rasheed nói. “Trước giờ tôi ghét cái tánh đó của cô. Ngay hồi cô còn nhỏ, hồi cô còn chạy chơi với cái thằng què, cô đã tưởng cô khôn lắm, với mấy cuốn sách và mấy bài thơ của cô. Cái khôn của cô giúp ích gì cho cô bây giờ hả? Nhờ đâu mà cô không ở ngoài đường? nhờ cái khôn của cô hay nhờ tôi? Tôi đáng tởm? Phân nửa đàn bà ở cái thành phố này sẵn sàng giết nhau để có một người chồng như tôi. Họ sẵn sàng giết nhau.”

Rasheed lăn trở lại và phà khói thuốc lên trần.

“Cô thích chữ nặng ký hả Laila? Tôi cho cô một chữ nè: lập trường. Đó là điều tôi đang làm đây nè. Làm sao để cô không mất lập trường.”

Cả đêm hôm đó, điều làm cho Laila thót ruột là tất cả mọi lời Rasheed thốt ra đều đúng hết.

Tuy nhiên, sáng hôm sau, và cả mấy buổi sáng sau đó, bụng Laila vẫn còn khó chịu, sự khó chịu tăng thêm và trở thành một cảm giác quen thuộc đáng kinh.

Không lâu sau đó, một buổi trưa trời lạnh và u ám, Laila nằm ngửa trên nền nhà trong phòng ngủ. Trong phòng của nàng, Mariam đang ngủ trưa với Aziza. Trong tay Laila đang cầm một cây cắm bằng kim loại cô đã dùng kim bẻ từ một bánh xe đạp người ta bỏ. Laila tìm thấy cái bánh xe này trong con hẻm nơi ngày xưa Laila đã hôn Tariq. Laila nằm đó thật lâu, cố thở qua hàm răng cắn chặt, hai chân dạn ra.

Ngay từ khi nghĩ mình mang thai, Laila đã cảm thấy thương Aziza. Hoàn toàn không có sự nghi ngờ hay do dự như lần này. Giờ đây Laila nghĩ, thật khủng khiếp cho một người mẹ nếu phải lo sợ mình sẽ không thương con mình. Thật là một điều phản tự nhiên. Thế mà Laila đã phải tự hỏi, nằm trên nền nhà, hai bàn tay dẫm mồ hôi sẵn sàng đưa cây cắm vô, không biết thực sự mình có thể thương yêu đứa con của Rasheed như đã yêu thương con của Tariq.

Cuối cùng, Laila đã không làm được.

Không phải vì sợ xuất huyết chết mà Laila buông cây cắm, hay vì nghĩ đây là một hành động đáng nguyên rủa. Laila buông cây cắm bởi vì cô không thể chấp nhận cái điều mà Thánh chiến quân đã chấp nhận từ lâu: đó là trong chiến tranh đôi khi người vô tội phải chịu hy sinh. Cuộc chiến của cô là với Rasheed. Đứa bé vô tội. Và giết nhau đã nhiều rồi. Laila đã nhìn thấy quá đủ cảnh người dân vô tội bị chết vì kẹt giữa hai lần đạn.

(còn tiếp)

VẾT SON MÔI

*Một vết hồng nhạt mỏng manh trên vai áo
Tựa tựa như vết son môi
Mà nhìn vào mắt em, ôi! Buồn thối
Như là hờn, là trách giận*

*Vết mờ rất mảnh
Hơi hồng
Như mắt anh chênh chông
Cũng khó mà nhìn thấy*

*Chỉ như là màu cỏ cháy
Như là màu vôi tường
Mờ nhạt như sương
Sẫm soi chừng như khó hiểu*

*Chỉ là còn thiếu
Một chút gì?
Một chút tinh vi
Để hóa thành sự thật*

*Nhưng là anh đang mất
Lòng tin ở nơi em
Tự anh cũng xem
Mình có gì khiếm khuyết*

*Những tình yêu nào trong đời đã chết
Để anh có được nơi em một tình yêu
Để em chăm sóc nuông chiều
Rồi lấy hờn bảo rằng anh là người đàn ông
hư hỏng*

*Đời anh như biển bờ nhiều sóng
Nên lòng em chênh chao
Anh biết nói làm sao
Khi em nghĩ rằng nơi trái tim anh chứa chất
nhiều bí mật*

*Có rất nhiều thành thật
Sao em lại bỏ qua
Có những điều rất xa
Mà thân thương gần gũi*

*Nếu thật anh có tội
Anh xin lỗi em
Anh sẽ xin lỗi em
Em cũng nên tha thứ*

Trương Phong Ba

TIẾNG KHÓC CỦA LONG VƯƠNG TRONG ĐÊM MƯA

8. Trả con lại cho Ta, Trả Biển lại cho Ta

Để chống lại những cơn cuồng nộ của Long Vương Biển Bắc, người dân Hòa Lan đã qui hoạch đất nước thành 3000 cù lao vuông có đê bao bọc. Cối xay gió được đặt khắp nơi để bơm và tháo nước cho các cù lao này. Dĩ nhiên đê bằng đất cục bộ và hẹp, có độ an toàn thấp. Sau trận thiên tai năm 1916, đê bao Afsluitdijk ở phía Bắc Hòa Lan dài 32 km, rộng 100m, cao gần 8m trên mặt nước biển đã được xây dựng, nhằm chắn không cho nước từ Biển Bắc đi vào Zuiderzee tạo thêm đất canh tác và hồ dự trữ nước ngọt IJsselmeer. Đặc biệt hồ nước ngọt này có bố trí cống thay nước định kỳ.

Còn ở miền Nam Holland và Zeeland, công trình Delta Works đã được thực hiện hết sức quy mô bằng một chuỗi 13 đê, kè, lớn nhỏ khác nhau, trong đó Oosterscheldekering (kè chắn bão đông Schelde) là công trình lớn nhất. Phần chính của Oosterscheldekering dài hơn 3km bao gồm 62 cánh cửa thép, mỗi cửa rộng 42m, nặng từ 300-500 tấn, được chống đỡ bằng 65 cột bê tông - mỗi cột cao 35-38,7m và nặng trung bình 18.000 tấn. Dĩ nhiên Kè có thể đóng mở tự động được bằng máy tính điện tử để chủ động điều khiển chế độ chuyển động triều. Những cơn sóng vô hồn vừa kể chẳng nói lên được gì nhiều, chỉ đến khi có dịp chứng kiến tại chỗ lúc cơn quái vật này lừng thừng đóng mở cửa sông, như Hòa Lan vẫn thường xuyên triển lãm cho du khách xem, ta mới có được ấn tượng sâu sắc về sức mạnh của trí tuệ loài người trong việc chế ngự thiên nhiên. Ngoài ra, trong hệ thống đê - kè của công trình châu thổ, còn phải kể đến kè chắn bão Maeslant (Maeslantkering) thành phần mới nhất bổ sung vào công trình châu thổ nằm tại cảng Rotterdam (Europoort). Công trình bao

gồm hai cổng, mỗi cổng cao 22m, dài 210m, nặng 6.800 tấn, có thể đóng mở được. Đây cũng là kè chắn di động lớn nhất trên thế giới.

Các công trình Delta Works và đê Afsluitdijk đã giải quyết được vấn đề an toàn cho người dân và tạo thêm 3 cù lao vuông mới là NoordOostPolder, Oostelijk Flevoland và Zuidelijk Flevoland, rộng tổng cộng 1.500km² để xây dựng các thành phố phát triển, hiện đại ngày nay.

Từ ngày có hệ thống đê bao hoàn chỉnh, Long Vương không còn tự tung tự tác. Những cơn bão rút chỉ đủ để phá phách nhà cửa hoa màu, chứ không thể phá đê gây thiên tai lũ lụt như xưa. Cuối cùng Long Vương đã bị đánh bại bởi ý chí chiến đấu kiên cường, không ngừng nghỉ suốt chiều dài lịch sử dựng nước của dân tộc Hòa Lan.

“Thượng Đế đã tạo ra mặt đất này, nhưng chính người Hòa Lan sẽ xây dựng nên đất nước Hòa Lan”. Với lòng kiêu ngạo đó, người dân Hòa Lan đã thành công trong việc chống lại biển và ngập nước, khiến Long Vương chỉ còn biết thở dài và ai oán mỗi khi đêm về. Lẩn trong tiếng nức nở những khi trời trở, người ta vẫn nghe được tiếng kêu gào của Long Vương: -“Trả con lại cho ta! Trả biển lại cho ta!”. Thì ra Long Vương vẫn còn cố chấp, không quên đổ tội cho người trần đã dùng sắc dục rù quệnh làm hư hỏng các Long Thần, khiến gia đình tan nát. Có hai đứa con thì một đứa đã chết thảm trong bạo loạn, một đứa mất tích biệt vô âm tín. Tuy nhiên, qua tiếng hờn con của Long Vương, người có lòng vẫn thông cảm và chia sẻ được nỗi đau của tình phụ tử. Nhưng đòi trả lại biển cả cho Ngài thì có quá đáng chăng? Tuy vậy, những năm gần đây cũng có không ít các bậc thức giả bắt đầu nghĩ ngợi về việc này...

Thật ra việc xây dựng đê điều chỉ là giải pháp chẳng đáng dừng của miền đất thấp, nhằm chống lại sự khắc nghiệt của thiên nhiên. Tạo ra đê điều là ngăn cản xâm nhập mặn, hoặc nhốt nước vào dòng chảy với bao hệ lụy xảy ra. Đê điều sẽ gây nên những thay đổi về chế độ thủy văn, về chất lượng nước hoặc về địa mạo lòng sông, dẫn đến những biến đổi sâu sắc về sinh vật. Các loài hải sản biển không còn, chim biển cũng biến mất. Dần dần các loài thủy sinh vật khác phát triển, thay thế. Phần khác, đê phải được kiểm tra và bảo dưỡng định kỳ hết sức tốn kém. Các ủy ban về Nước (Hoogheemraadschappen) đã được chính

quyền lập ra để lo về việc này, hoạt động bằng tiền đóng góp của người dân cả nước. Thuế đê điều khá cao, là nghĩa vụ của mọi người, không ai có thể né tránh được. Lại là chẳng thấy ai ca cẩm về việc này. Hay thật!

Lệ thường, cứ hễ nói đến đê điều người ta lại nghĩ ngay đến đê bao biển Afsluitdijk hùng vĩ, vốn được xưng tụng là kỳ quan thứ 8 của thế giới. Thật ra Hòa Lan có tất cả khoảng bảy loại đê, kè chuyên dụng cho biển, sông, hồ, kênh đào, hay loại đê khẩn cấp, đê chống bão... được xây dựng phù hợp tùy vào tính năng sử dụng. Với địa thế tương tự Đồng Bằng Sông Cửu Long, Hòa Lan là Châu Thổ của 4 con sông Rhine, Maas, IJssel và Schelder hợp thành. Vì nằm ở hạ lưu nên nguy cơ ngập lụt do triều cường là không tránh khỏi. Chính vì vậy ngoài đê điều, còn phải có thêm hệ thống kênh mương chằng chịt để dẫn nước và giảm tốc độ cuồng lưu khi vỡ đê. Tùy độ rộng hẹp, dài ngắn mà ta có kênh đào, mương hay rạch. Cuối cùng hệ thống kênh mương này đều đổ về hồ, đầm nhân tạo, hoặc sông cái. Hòa Lan cũng thiết kế hàng ngàn máy bơm nước cực lớn để sẵn sàng hút nước trong trường hợp lũ lụt.

Ta vẫn có ý niệm xem nước là tài nguyên, nhưng với Hòa Lan nước còn là Sự Sống. Người ta sống chung với nước. Nơi nào có dân cư, có nhà cửa đường xá là có kênh mương đê điều. Chỉ cần nhìn vào Friesland, một tỉnh lỵ cực bắc Hòa Lan sẽ thấy mức độ rộng khắp của mạng lưới kênh mương này. Bắt đầu từ 1909, cứ hễ mỗi độ Đông về mọi người đều ngóng chờ lễ hội Trượt Băng Elfstedentocht. Năm nào lạnh giá, trời bên ngoài tuốt xuống âm độ liên tiếp nhiều ngày, nước ở các ao hồ sông ngòi kênh mương sẽ đông lại, tạo thành một lớp băng dày trên bề mặt.

Sẽ có Thanh Tra giám định mỗi ngày, chờ đến khi băng đông cứng đủ độ an toàn lễ hội mới được mở ra. Đây là dịp để mọi người háo hức lũ lượt lều chõng đến Leeuwarden (thủ phủ của Friesland) từ mấy hôm trước, chờ đăng ký tham gia lễ hội. Bắt đầu vào hội, từng đoàn người nối đuôi nhau lướt nhanh trên những đôi giày có đế gắn lưỡi sắt mỏng, vượt qua chặng đường dài tổng cộng 199 km thông qua 11 thị trấn (steden). Những ai về đích sẽ được tặng thưởng mẽ-đai. Nhóm người về đầu tiên được lãnh huy chương chiến thắng, tên ghi bằng vàng, cả đời trời ới hãnh diện!

Chỉ trong một tỉnh lỵ mà đã có kênh mương thông thương nhau dài gần 200km! Con số đứng đầu. Còn những nơi khác trên khắp cả nước, sinh hoạt trượt băng vẫn diễn ra đây khi thế.

Ngày ngày già trẻ trai gái sáng chiều hè nhau xi xụp trên những dòng kênh quanh nhà, cho đến khi trời ảm dần, băng tan, để lại nhiều luyến tiếc cho những ngày náo nhiệt qua mau.

(**Chuyện bên lề** : Mấy năm nay mùa đông Hòa Lan không đủ lạnh để có thể trượt băng. Buồn hiu hắt ! Maarden van der Weijden, nhà vô địch Olympic, trầm ngâm nhìn dòng nước lững lờ dưới chân, chợt nghĩ mình có thể bơi trên kênh được mà ! sao lại phải chờ nước đóng băng. Vậy là anh ta nhảy ùm xuống nước và bắt đầu cuộc chơi ngày 18-08-2018. Anh chàng bơi suốt 3 ngày theo lộ trình của Elfstedentocht để dự trữ đạt được 200 km. Rủi thay ở cây số 163 chàng bị bác sĩ cấm không cho bơi tiếp vì sức khỏe không bảo đảm (lượng muối trong người xuống thấp). Phóng viên ủa đến hỏi han, chàng cho biết mục đích của mình là kêu gọi quyên góp ủng hộ Quỹ Ung Bứu. Thế là dân chúng Hòa Lan hè nhau tiếp tay kẻ ít người nhiều được cả thấy khoảng gần 5 triệu Euro. Bạn có thấy dễ ẻ không)

*“ Từ xứ Uất Kim Hương, hoa dẹt thắm bờ nương
Nàng xuân còn ngơ ngác , tìm quanh dáng hải
đường .*

*Rời xứ Uất Kim Hương, với giá lạnh mù sương
Mơ về khung trời mộng, dạo trên đường quê
hương.*

*Về xứ Uất Kim Hương, tuyết đang lạnh phố
phường*

*Hương trà khơi tâm sự, man mác tình hoài
hương....”*

(**Từ Xứ Uất Kim Hương – Thơ Đào Quốc Bảo
– Nhạc Nguyễn Quyết Thắng**)

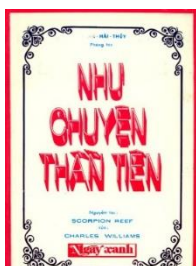
Người ta sống chung với nước. Nơi nào có dân cư, có nhà cửa đường xá là có kênh mương đê điều. Đối với du khách, Thủ đô Amsterdam hiển lộ khá rõ nét về điều này. Trên bờ là cửa hàng, dinh thự và đường đi với đủ loại xe cộ. Dưới nước là kênh mương ghe tàu qua lại. Nhạc kịch, xướng ca, lễ hội đình đám, thường được tổ chức dưới kênh. Du khách và kẻ bộ hành đứng dọc hai bên bờ thường lăm. Ở đâu có đường, ở đó có kênh đào chạy dọc theo. Tất cả các kênh này thông nhau qua đường cống, được sắp xếp theo hình mạng nhện trước khi đổ ra sông lớn. Trên mỗi kênh từng đoạn lại có những cây cầu nhỏ xinh xắn bắc ngang. Có thể gọi Amsterdam là thành phố của cầu và kênh. Với qui hoạch đồng bộ như thế, làm sao Amsterdam có thể bị ngập lụt được? Điều này không thể xảy ra, trừ phi toàn bộ quốc gia Hòa Lan bị chôn vùi dưới biển nước.

“ Amsterdam nắng xế chiều buông

Như Chuyện Thần Tiên

Nguyên tác : The
Scorpion Reef

Hoàng Hải Thủy

Tiếp số 298

Nàng nhìn quanh như để tìm lối bước xuống xuống với tôi. Nhìn đôi giày cao gót của nàng tôi nói:

– Kheo bà té thì nguy, để tôi lên bờ nói chuyện

Lên đến cầu tàu và đứng trước mặt nàng, tôi thấy rõ chiều cao của nàng. Nàng cao gần bằng tôi, cao và to. Tóc nàng để dài xõa trên vai và màu trắng của chiếc robe càng làm nổi màu hồng mịn của đôi môi và làn má nàng. Đôi mắt nàng trong, đen, mở lớn nhìn tôi. Từ người nàng tỏa ra một mùi thơm hoà với mùi nước biển làm tôi ngây ngất. Bất giác, tôi nghĩ đến cảnh tượng khi người thiếu phụ này yêu đương. Kẻ nào được hưởng thụ nàng chắc chắn phải giàu tiền, giàu uy quyền hoặc phải là kẻ có căn tu từ nhiều kiếp trước.

Tuy thân thể cao to, mắt lớn, miệng lớn và gò má cao nhưng nàng vẫn rất quyến rũ, rất nhiều nữ tính. Bỗng tôi cảm thấy bối rối, ngượng ngùng trước mắt nàng vì những ý nghĩ mang hình ảnh dục tình vừa nổi lên trong óc tôi. Tôi như sợ nàng biết tôi vừa nghĩ đến những chuyện ấy.

Tôi nhắc lại:

– Bà cần gì tôi ?

– Tôi xin tự giới thiệu trước — nàng nói, nét mặt vẫn nghiêm trang và xa xôi, Tôi là bà... Thanh. Chồng tôi là ông Nguyễn Thanh. Tôi được biết ông là chuyên viên săn bắn dưới nước, tôi muốn tới nhờ ông làm cho một việc.

Chúng tôi rời sân nắng để vào đứng dưới bóng mát của nhà kho gần đó. Chiếc Falcon của nàng đậu gần cửa nhà kho, nàng mở cửa xe ngồi vào tay lái và nói chuyện với tôi đứng bên ngoài. Một bàn tay nàng đặt trên vành bánh lái, một tay nàng đặt trên cửa xe. Tôi nhận thấy nàng không mang nhiều nữ trang. Trên tay nàng chỉ có chiếc nhẫn cưới gắn vài hạt kim cương nhỏ và một chiếc đồng hồ đàn bà nhỏ xíu cũng có gắn kim cương. Chiếc đồng hồ nhỏ bằng bạch kim đó chắc phải trị giá cả trăm ngàn chứ không dưới.

Tôi thấy rõ là nàng ngần ngại không muốn nói hoặc là nàng khó nói. Những ngón tay thon của

nàng gõ nhẹ trên bánh lái chứng tỏ nàng bối rối, tôi lại hỏi :

– Chuyện gì cần đến tôi, thưa bà ? Mắt nàng ngược lên nhìn tôi nhưng ngay sau đó, nhìn thẳng ra trước mặt ngay :

– Tất nhiên là việc liên quan đến tài năng chuyên môn của ông. Tôi nhờ ông lặn tìm cho một vật bị rơi chìm dưới nước.

– Ở biển này ? Tôi hỏi

– Không. Ở một hồ nước cách đây chừng 40 cây...

– Vật bị rơi xuống nước là vật gì ?

– Một khẩu súng săn.

– Một khẩu súng săn ? — Tôi mỉm cười — Tôi đang cần việc làm thật nhưng tôi cũng không muốn làm thiệt bà. Tôi nghĩ nếu chỉ là mượn thợ lặn để mò vớt một khẩu súng bắn chim mà thôi, bà có thể mua luôn khẩu súng mới khác, đỡ tốn tiền hơn... Hai nữa, một khẩu súng đã rơi xuống nằm trong bùn nước thì cũng bị hư hại mất rồi. Nước vùng này vẫn là nước mặn.

Tôi thấy rõ đôi mắt của nàng ánh lên sự lo âu, nàng như sợ tôi sẽ từ chối. Dường như nàng cũng biết khá nhiều về nghề chuyên môn của tôi, bởi vì nàng nói:

– Ông sẽ không mất công nhiều đâu, ông cũng không cần mang theo bộ đồ dùng để lặn nhiều giờ dưới biển, chỉ một bình dưỡng khí là đủ. Như khi ông lặn xuống bắn cả biển vậy.

– Tôi hiểu, tuy nhiên tôi vẫn thấy rằng bà nên mua khẩu súng khác thì hơn...

– Để tôi giải thích rõ hơn vì sao tôi phải tìm lại khẩu súng đó cho bằng được. Nó quý và đắt tiền lắm, súng một nòng thôi nhưng nòng súng làm bằng một thứ kim khí đặc biệt, những đường kẻ trong nòng súng được làm bằng bạch kim, cán súng bằng gỗ quý. Khi mua nó, ông chồng tôi đã phải trả số bạc tới 700 đô la.

– 700 đô là ?? Đắt dữ vậy sao ??

Tôi hỏi tiếp:

– Trong trường hợp nào một cây súng đắt tiền như vậy lại rơi xuống đáy hồ được ?

– Nhà tôi ngồi trên thuyền đi săn lúc trời chưa sáng trên hồ và một tai nạn rủi ro làm nhà tôi đánh rớt súng xuống hồ.

Tôi im lặng nhìn nàng vài giây. Tôi thấy rõ là nàng bối rối và nàng vừa nói dối, ít nhất nàng cũng nói một chuyện không đúng sự thật về cây súng nằm dưới đáy hồ. Và tôi suy nghĩ, những câu hỏi liên tiếp theo nhau đến trong óc tôi. Trước hết anh chồng của nàng đâu ??

Hắn đánh rơi cây súng quý ấy xuống hồ, hắn phải là người lặn xuống mò lên chứ ? Tại sao hắn lại để vợ hắn đi ? Tại sao hắn lại mua một cây súng đắt tiền đến thế dùng vào việc đi bắn vịt nước

lắm lắm ? Những cây súng săn trung bình chỉ trên dưới 100 đô la. 100 đô la cũng đã là đắt lắm rồi. Chắc chắn có sự bí ẩn gì đây trong vụ này.

– Đáy hồ, chỗ chông bà đánh rớt cây súng sâu chừng bao nhiêu thước ? Tôi hỏi Tia hy vọng sáng lên trong mắt nàng :

– Chỉ từ ba thước rưỡi đến bốn thước.

– Nếu chỉ nông thế thôi thì tôi chỉ bà cách này.

Với giọng nói ấy, nếu vật nàng bị mất và muốn tìm lại có nằm dưới đáy vực sâu muôn trượng, có bị canh giữ bởi mười con khủng long, hai mươi con bạch tuộc, bốn mươi con giải, tôi cũng sẽ như Dương Qua nhảy xuống vực thăm để tìm Tiểu Long Nữ.

– Bà muốn bao giờ đưa tôi đến vớt súng cho bà Đồi mắt nàng lại sáng lên:

– Ngay hôm nay thì tốt. Hôm nay ông có thể đi được không ? Nếu ông không có gì bận hôm nay.

– Tôi không bận gì cả. Nói thật với bà là tôi đang thất nghiệp nặng...

– Nếu vậy thì hay quá. Tôi có sẵn xe kia, ông có thể mang theo đồ lặn của ông, bỏ vào thùng xe, chúng ta chỉ đi chừng 45 phút là tới nơi.

– Bà chờ tôi mười phút.

Trở xuống xuống, tôi xếp lại bộ đồ thợ lặn đang lau chùi đem lên gửi ở nhà kho của bến tàu, tôi lấy trong nhà kho một bình dưỡng khí, cùng cặp kính đeo mắt và bận quần áo. Tôi bận sẵn chiếc quần tắm ở bên trong để khi tới hồ có thể sẵn sàng nhảy xuống nước ngay. Khi trở ra xe, tôi thấy nàng ngồi bên cạnh, nhường tay lái chiếc xe cho tôi. Nàng cười, đây là lần thứ nhất tôi thấy nàng cười vui:

– Tôi bơi lội cũng tạm được — nàng nói —
Nhưng chưa thử lặn lần nào...

Vô tình tôi đề nghị những cuộc gặp gỡ giữa tôi và nàng mai sau:

– Nếu bà muốn lặn, tôi có thể giúp bà. Người đã biết bơi là có thể lặn được.

Sau khi nói câu đó, tôi cảm thấy bực bội. Tôi lại thắc mắc không biết người đàn bà này có thực sự muốn tôi đi tìm vớt cho nàng một vật đáng giá bị rơi dưới nước hay nàng có ẩn ý gì khác ? Ẩn ý này tất nhiên chỉ có thể là vì dục tình. Tuy đang thất nghiệp cả công việc lẫn ái tình, tôi cũng không hào hứng khi thấy mình có thể được dùng như một thứ dĩ được.

Ý nghĩ ấy ám ảnh tôi làm tôi mất hứng thú được lái một chiếc xe Falcon mới toanh bên một người đàn bà đẹp. Đáng lẽ tôi phải vui thú vì chuyến đi bất ngờ này mới phải chứ ? Nhưng cũng có thể là người thiếu phụ sang và quyến rũ này đã chán ngấy những anh tình nhân tầm thường nàng muốn thử dùng một chú thợ săn coi sao như những bà mệnh phụ thử dùng những anh kép

hát mà họ thường khinh vì thất học và ngu dốt vậy.

Rồi tôi lại nghĩ lại. Cũng có thể tôi nghi oan cho nàng. Cũng có thể là nàng cần đến tài chuyên môn của tôi thật. Từ khi gặp nhau cho đến phút này tôi chưa thấy nàng để lộ một cử chỉ hay một lời nói nào khả nghi là đề nghị chuyện dâm dăng cả. Còn về chuyện nàng quá đẹp, quá quyến rũ thì đó thật không phải là lỗi ở nàng.

Xe ra tới cổng kho, tôi dừng lại để dặn ông gác kho vài câu về sự vắng mặt của tôi. Khu bến tàu này có kho hàng và dù vào mùa này, kho hàng gần như trống rỗng, cũng chẳng có mấy ai ra vào, cổng kho vẫn có người gác cả ngày lẫn đêm. Những ông gác ở đây thường chỉ đọc báo và ngủ gật.

Xe chạy trên con đường ven biển, gió biển thổi lộng vào xe làm tóc nàng bay tung. Nàng mở sấp lấy ra gói Salem và mời tôi. Nàng cũng gắn một điều lên môi và bật quẹt máy cho tôi mỗi thuốc. Tuy nàng có vẻ thản nhiên nhưng tôi cũng để ý thấy nàng hay nhìn lên kiếng chiếu hậu, như để xem có xe nào chạy theo hay không.

Mỗi lần nhìn nàng, tôi lại thấy cặp đùi dài, thon và chắc chắn là chắc nịch của nàng lồ lộ trên ghế. Nàng bận jupe và ngồi trong xe hơi, gấu jupe của nàng lên cao hơn đầu gối. Cặp đùi ấy làm tôi xúc động và ảnh hưởng đến tay lái, nên tôi tránh nhìn nàng để chú ý vào việc lái xe. Nàng gợi chuyện:

– Tôi có đọc được một bài báo dài về ông Hoàng Chương trong tờ Thể Thao. Có cả hình của ông nữa.

Tôi mỉm cười. Trong bài báo đó tôi được ca tụng quá kỹ. Người ký giả viết bài đó là bạn học cũ của tôi. Anh quảng cáo tôi tận tình, anh kể cả “chiến công” của tôi khi tôi còn phục vụ quân đội trong đội người Nhái ở căn cứ Hải Quân Cam Ranh. Trong những trận chiến đấu với Người Nhái Việt Cộng có lần tôi hạ được hai anh. Một lần khác tôi bị thương vì mìn nổ chậm của kẻ địch gắn vào thân tàu của ta.

– Nhờ may mắn tôi quen được với ông bạn ký giả — tôi nói — Anh ấy đề cao tôi quá đáng. Không nói là tôi khiêm nhượng như tôi tưởng nàng hỏi tiếp :

– Tại sao ông không tiếp tục nghề Người Nhái ở trong quân đội ?

– Tôi thấy tôi đã có tuổi, ít nhất tôi không còn trẻ lắm để phục vụ được đặc lực. Quân đội mình bây giờ có nhiều người Nhái tài nghệ thần sầu lắm. Có điều những công tác của người Nhái đều là công tác mật, không được phổ biến nên người ngoài không biết mà thôi. Có phải vì đọc bài báo ấy mà bà biết tên tôi không ?

– Thưa vâng.

Nàng hỏi tôi, đôi mắt nhìn thẳng trên con đường trước mắt :

– Ông có gia đình chưa ?

– Tôi đã lấy vợ một lần, nhưng vì cuộc sống của tôi không cho phép tôi đáp ứng được nàng như nàng đòi hỏi, nên chúng tôi xa nhau cách đây đã hai năm rồi.

– Tôi xin lỗi...

– Không có gì...

Tôi lặng yên. Tuy nói là “không có gì ” nhưng câu hỏi của người thiếu phụ này cũng gợi lên trong tôi cả một dĩ vãng đẹp và nhiều cay đắng như tất cả những cuộc tình tan vỡ trên cõi đời này. Tôi không nói Ngọc người tôi chọn làm vợ không yêu tôi. Nàng chỉ không yêu cái nghề Người Nhái thợ lặn nhiều nguy hiểm mà ít bổng lộc về tiền bạc của tôi. Thời ấy tôi yêu Ngọc và tôi cũng yêu nghề, yêu cuộc sống dưới nước đặc biệt ít người có của tôi. Giữa hai chúng tôi phải có một người hy sinh và tôi tưởng người hy sinh phải là Ngọc. Hoặc là tôi đòi hỏi, chờ đợi quá nhiều, hoặc là nàng đã không chịu hy sinh và cuộc tình của chúng tôi đã chết.

Bà Thanh, người thiếu phụ đẹp gợi đến cuộc tình của tôi hôm nay như cảm thấy sự suy nghĩ có nhiều luyến tiếc của tôi nên nàng cũng ngồi im một lúc khá lâu. Xe chạy ra khỏi thành phố chừng hai mươi cây số, nàng mới chỉ cho tôi rời quốc lộ đi rẽ vào một con đường nhỏ.

Tôi biết sơ về miền này. Nàng có lý khi nói rằng chúng tôi sẽ đến một cái hồ. Vùng này có nhiều đầm và hồ gần với biển. Chợt nàng hỏi tôi:

– Chắc ông biết rành về tàu biển lắm đấy nhỉ ?

Tôi gật đầu:

– Vâng, tôi có bằng tài công tàu biển, nhưng chỉ những tàu nhỏ thôi. Có thể nói là tôi được sinh ra đời trên mặt biển. Cha tôi là chủ nhân một tàu chở hàng chạy đường Hải Phòng — Saigon bốn mươi năm trước. Ông cũng chạy tàu đi Hồng Kông, Ma Ni Mã Lai, Sanh Ga Po...

Nàng có vẻ mơ màng:

– Như vậy tức là về luật hàng hải, ông cũng biết rành ? Ông có quyền lái tàu đi ngoại quốc chứ ?

– Đó cũng là nghề của tôi. Có điều đã lâu lắm rồi tôi không lái tàu, có thể hỏi này tôi hơi kém trước.

Tôi có cảm giác như nàng đang dò xét như người ta dò xét một món hàng trước khi mua. Tôi vẫn chưa rõ nàng định dùng tôi vào việc gì. Dùng tôi vì tài thợ lặn hay vì nghề lái công ? Có sự liên quan nào giữa việc mò tìm một cây súng săn rơi dưới hồ nước với việc lái một chiếc tàu du lịch đi trên đại dương ?

Con đường này tuy nhỏ nhưng cũng được trải đá và cũng dễ chạy xe. Chúng tôi qua một quận lỵ nhỏ và lại bỏ con đường trải đá này để đi vào

một con đường đất chạy xuyên qua những cánh đồng nước. Nàng ngoái lại nhìn đằng sau và tôi cảm thấy như nàng yên tâm, bình thần hơn lúc xe mới ra khỏi thành phố. Sau chúng tôi không có chiếc xe nào chạy theo cả.

Sau khi đi ngang vài xóm nhà nghèo buồn, chúng tôi đi vào một vùng hoang vu. Chỉ có những cánh đồng nước và những cồn cát. Tôi như nghe thấy tiếng sóng biển ở trước mặt. Tôi đoán chừng chỉ đi thêm mười cây số nữa là đến biển.

Vùng này thật hoang vu. Nhìn quanh, tôi chẳng thấy qua một bóng người nào. Rồi bên trái tôi hiện ra một cái hồ lớn, mặt nước trắng xoá dưới ánh nắng. Mùi sen tàu từ hồ theo gió bay lên thoảng vào phổi tôi. Nàng chỉ tay:

– Chúng ta đến nơi rồi. Ông cho xe vào con đường kia.

Một con đường đất nhỏ rẽ vào một cánh cổng gỗ. Hồ nước này như là cửa riêng của một ông nhà giàu nào đó. Vì cạnh hồ có một toà nhà gỗ, loại nhà mát để cuối tuần tới nghỉ chơi của nhà giàu. Toà nhà gỗ này mấy năm trước đây có thể được kể là rất đẹp, nên thơ nữa, nay nó đã hơi cũ và nát. Đường như từ mấy năm nay nhà này không còn được sửa chữa hay trông nom cẩn thận. Trên cánh cổng gỗ còn treo tấm biển có hàng chữ Pháp Défense d'entrer.

Khi chiếc Falcon ngừng máy, im lặng bao bọc chúng tôi. Cái im lặng càng tăng nhờ tiếng gió và tiếng sóng biển xa xa vọng về.

Tôi theo nàng ra khỏi xe và xách theo túi đồ nghề, đi theo nàng qua khung cổng gỗ vào bờ hồ. Gần toà nhà có một cầu tàu bằng gỗ đã có nhiều rêu bám và nhiều chỗ lung lay. Cánh cầu có buộc một chiếc xuồng.

Bà Thanh chỉ tay vào căn nhà gỗ:

– Tôi có chìa khoá mở cửa nhà này. Nếu ông cần thay y phục ?

Tôi gật đầu và đi theo nàng lên thềm nhà. Tôi đã bận sẵn quần tắm bên trong và có thể cởi quần áo ngoài, đeo đồ lặn và hành nghề ngay được, nhưng vì tò mò tôi cũng muốn biết trong căn nhà này có những gì. Nàng lấy chìa khoá trong sắc mở cửa và tôi theo nàng bước vào nhà. Nhà đóng cửa tối mờ và sự gần gũi với người đàn bà đẹp trong bóng tối làm tôi rạo rục nghĩ đến chuyện ái ân...

Căn nhà rộng hơn là tôi tưởng. Có phòng khách và chắc cả phòng ngủ. Bọn giàu tiền thật sướng. Đưa đàn bà tới đây nghỉ cuối tuần thì thật là thần tiên. Nàng đi tới mở tung khung cửa sổ lớn nhìn ra hồ và ánh nắng tràn vào phòng. Tôi mừng khi thấy ánh nắng làm tan đi những ý nghĩ về đục tình vừa nổi trong tôi.

Tôi đến bên cửa sổ đứng cạnh nàng nhìn ra hồ. Hồ này có chiều dài tới 500 thước, chiều ngang tới 200 thước. Tôi hỏi nàng :

- Bà biết gần đúng chỗ ông nhà đánh rơi khẩu súng chứ ? Nếu không biết rõ, hai trăm thước nước tìm cũng lâu công lắm...

Nàng chỉ tay:

- Nhà tôi ngồi trên xuồng đi từ đầu cầu gỗ này, tới gần đám sen kia thì biết là đã rơi khẩu súng... Tôi sẽ chèo xuồng cho ông để ông đỡ vất vả...

Tôi nhìn thấy trong lòng chiếc xuồng đậu bên cầu có nước và sinh nên bảo nàng :

- Tôi thì không sao nhưng nếu bà bận bộ này mà xuồng xuồng thì hư hết...

- Tôi có bộ áo tắm cũ để ở đây. Tôi cũng thay áo chứ...

- Nếu vậy chúng ta nên bắt tay ngay vào việc. Có thể là tôi tìm thấy súng ngay trong 15 phút cũng có thể là tôi phải lặn mò vài ba tiếng...

Lời nói của tôi chưa dứt, tôi nhận thấy nàng như rùng mình. Toàn thân nàng như cứng ra trong đợi chờ, trong sợ hãi. Tôi cũng lắng nghe. Trong bầu không khí im lặng bao quanh chúng tôi dường như vừa vang lên một tiếng động rì rì : tiếng động cơ xe hơi. Ngoài con đường kia có một chiếc xe hơi vừa chạy đến.

Nàng nghiêng mặt nhìn tôi. Ánh mắt chúng tôi chạm nhau.

Tôi gằn giọng:

- Bà định làm trò gì vậy ?

Nàng ngẩn ngơ và như nhiều sợ hãi hơn là ngạc nhiên:

- Làm trò gì ? Sao ông hỏi tôi lạ vậy ?

- Tôi biết bà sợ có người đi theo. Từ lúc xe ra khỏi thành phố, bà không ngừng nhìn vào kiếng chiếu hậu để kiểm soát những xe chạy đằng sau. Phải bà sợ ông chồng bà đi theo tới đây không? Nàng ngừng mặt cao lên và ánh mắt nhìn tôi không còn sợ hãi nữa. Ánh mắt ấy hiện ý giận dữ. Tôi biết nàng vừa kiêu vừa nhiều tự ái khi nàng nói:

- Chồng tôi đi theo ? Tôi làm gì vụng trộm mà sợ chồng tôi đi theo ?

Đến lượt tôi ngạc nhiên vì đã đoán không trúng. Tôi hạ giọng:

- Nếu tôi nghĩ lầm, xin tha lỗi. Nhưng tôi thấy rõ là bà sợ hãi điều gì...

Cơn giận của nàng cũng dịu ngay. Nàng dơ tay lên vuốt nhẹ mái tóc dày và quay mặt nhìn ra hồ

- Thú thực với ông là tôi có hơi nóng nảy. Chuyện riêng của tôi ông không cần biết. Có điều tôi có thể nói là nếu tôi có bị ai đi theo, kẻ đó không phải là chồng tôi.

Nàng và tôi im lặng vài giây. Nàng tiếp với nụ cười gượng nở trên vành môi :

- Ông Hoàng Chương... Ông đã tỏ ra lịch sự với tôi. Tôi mong ông đừng làm cho tôi bối rối thêm...

Nàng nói đúng. Tôi đã đi theo nàng vào cuộc đi tìm khẩu súng mà tôi biết rằng có nhiều mờ ám này quá dễ. Tôi vẫn chưa nói gì hết với nàng về tiền thù lao. Nàng tới vẫy tay một cái và tôi như một anh chó ngoan ve vầy sung sướng đi theo bà chủ. Tôi biết là vụ nàng yêu cầu tôi làm có nhiều mờ ám tôi vẫn đi theo nàng, tôi còn quyền gì đòi hỏi ? Một sự kiện lạ lùng nữa đến với tôi, tôi nhận thấy tôi sẵn sàng bảo vệ người đàn bà tôi mới gặp này. Sự bảo vệ có thể đi đến liều mạng. Tôi biết những rắc rối của nàng không dính líu gì đến tôi và tôi sẽ là một chú quân tử Tàu, một gã anh hùng rơm nếu tôi liều mạng đứng ra bảo vệ nàng. Tuy biết như vậy xong tôi vẫn biết chắc rằng nếu có thể liều mạng để bảo vệ nàng, tôi sẵn sàng liều ngay, không chút do dự.

Một lần nữa tôi dục:

- Nếu vậy bà đi thay áo đi. Tôi sẵn sàng rồi...

Nàng chỉ tay vào căn phòng bên phải :

- Ông vào phòng này thay đồ. Tôi qua phòng bên kia...

Tôi làm theo lời nàng. Căn phòng nhỏ này đúng như tôi đoán, là một phòng ngủ. Trong đó có hai cái giường nhỏ, cửa lưới chắn muỗi, tủ gương. Tôi nhìn thấy đèn điện. Chắc nhà này có máy điện riêng. Vừa xa nàng, tôi càng thấy rõ cái cảm giác da thịt của nàng gần gũi hơn. Tôi đứng sừng nhìn cái giường và tường tượng... Tôi khó chịu với chính tôi khi thấy mình bị ám ảnh quá nặng về thân thể của nàng

Tôi thay y phục thật nhanh và trở ra khỏi phòng. Trong căn phòng nhỏ bên trái, sau cánh cửa đóng, tôi nghe tiếng động của nàng. Không đứng lại tôi xách đồ nghề đi ra cầu tàu trước.

Tôi nhảy xuống chiếc xuồng, cầm cái ống lon tát nước trong xuồng ra ngoài, Mồ hôi bắt đầu chảy trên lưng và trán tôi. Khi nàng đi ra tới nơi. Tôi ngừng lên và thân thể nàng trong chiếc maillot de bain màu rêu làm cho tôi muốn đứng tim.

Nước da nàng trắng nhưng không phải là màu trắng bệch bệnh hoạn. Trắng nhưng mờ ảo một màu hồng bên trong, toàn thân nàng cân đối với những đường cong... Những đường cong mà tôi không có lời lẽ nào để diễn tả cho đúng. Những đường cong tuyệt mỹ. Lời lẽ có vẻ tầm thường và cái lương, và được các ông thợ viết tiểu thuyết dùng nát khi cần tả những người đàn bà có thân hình quyến rũ, nhưng không còn lời nào đúng hơn. Cánh tay nàng tuy to nhưng vẫn có hình thon trên đó mướt một làn lông tơ như trên những trái đào mùa xuân tươi mát. Cặp đùi nàng

làm tôi nhớ đến cặp đùi được bảo hiểm bạc triệu đô la của cô đào Cyd Charisse.

Nàng có thể làm kiểu mẫu cho nhà điêu khắc tạc tượng Nữ Thần Venus. Với mái tóc ấy, nàng có thể là hình ảnh tượng trưng cho sự Sống và Dục Tình.

Không dám nhìn nàng lâu hơn, tôi cúi mặt xuống hùng hục tát nước.

Rồi nước trong xuống cũng cạn và tôi lấp hai bơi chèo vào chốt sắt, giữ xuống cho nàng bước xuống. Nàng ngồi trước mặt tôi. Tôi vớ tay lên cầu gỗ, lấy bình dưỡng khí đeo vào lưng, mang kiếng lên tóc và ra hiệu cho nàng chèo xuống.

Tôi cúi nhìn xuống hồ. Chỗ này hồ còn nông, chỉ chừng thước rưỡi nước. Và nước hồ khá trong cho tôi nhìn thấy đáy. Xuống ra xa cầu tàu, nước sâu hơn và tôi không còn nhìn thấy gì dưới đáy, trừ màu nước xanh. Đi được nửa đoạn đường từ cầu tới đám sen, tôi ra hiệu cho nàng ngừng chèo.

– Tôi lặn mò từ đây đến đám sen kia. Bà chèo xuống từ từ đến đám sen kia nếu không thấy tôi lên thì chèo trở lại cầu. Nhưng bà đừng đi xa tôi quá. Bà sẽ biết tôi lặn ở chỗ nào qua những bọt nước tôi thổi nổi lên mặt hồ. Có thể là tôi lặn xa ra hai bên bờ hồ một chút...

Nàng ngồi im và chăm chú nhìn tôi sửa soạn lặn. Tôi đeo kiếng xuống mắt và gài ống dưỡng khí vào miệng, xóc lại lần cuối bình dưỡng khí trên lưng và nhẹ nhàng trườn mình xuống hồ.

Chỗ này hồ sâu chừng ba thước và nắng lớn làm tôi có thể nhìn rõ ràng đáy hồ. Xuống tới đáy, tôi vung tay chạm nhẹ vào mặt bùn. Một làn bùn đề bốc lên sau ngón tay tôi phớt qua. Bùn sinh nhiều quá. Và bùn lầy là điều mà người thợ lặn nào cũng sợ. Vật mình tìm nó có thể bị chìm trong làn bùn sinh dày và mềm này làm cho người thợ lặn, có thể đi ngang ngay chỗ nó nằm mà vẫn không ngờ. Còn chuyện vục tay xuống sinh để tìm trong cả vùng đáy hồ mấy trăm thước vuông này là một chuyện tôi khó làm nổi. Tôi chỉ còn hy vọng là khẩu súng dài khi rơi xuống nước sẽ hoặc là cắm nòng súng xoay cán xuống sinh, ít nhất vẫn còn một phần súng trồi lên mặt sinh và tôi sẽ nhìn thấy nó. Ngừng đầu lên, tôi thấy chiếc xuống ở ngay trên đầu.

Hai mái chèo của xuống chém nghiêng vào nước, làm bắn lên những đường bọt trắng. Tôi bơi đi, cố ý lướt nhẹ trên mặt sinh để đáy hồ không bị khuấy động. Tôi lượn một vòng tròn và đi sang phía xuống bên kia. Gặp một thân cây khá lớn với cành và gốc rễ còn nguyên nằm đó, tôi bơi tới gần xem xét kỹ. Cây súng có thể bị sóng đánh tới vướng vào gốc cây này

Chiếc xuống với người thiếu phụ quẹo rữ trôi chậm trên đầu tôi. Giây phút theo nhau qua. Tôi nhìn thấy vài ống bơ rĩ. Đó là những lon bia, những lon Coca-Cola của những người tới đây câu cá hay bắn vịt trời uống và liệng xuống. Một lùm rong làm tôi chú ý. Nhưng ở đây tôi chỉ thấy vướng nhiều lưới câu và dây câu.

Từ chỗ xuống nước tôi bơi về phía đám sen chừng hai mươi thước thì thấy khẩu súng. Nếu tôi bơi thẳng về phía đám sen ngay từ đầu, đừng bơi vòng vòng, có thể tôi đã gặp khẩu súng này sau vài phút xuống nước. Nòng súng cắm xuống sinh, cán súng trồi cao trên đáy hồ. Tôi bơi tới nắm lấy nó và đạp chân mạnh cho trồi lên mặt nước. Chiếc xuống chỉ xa tôi chừng năm sáu thước. Nàng trông thấy tôi nổi lên và vội bơi trở lại.

Thấy tôi giơ khẩu súng lên cao khỏi mặt nước, nàng mở lớn cặp mắt như ngạc nhiên rồi mỉm cười :

– Ông tìm thấy nó ọ quá.

Tôi đưa khẩu súng cho nàng rồi bỏ ống dưỡng khí ra khỏi miệng, gỡ cặp kiếng ra khỏi mắt, tôi nói:

– Trẻ con cũng có thể tìm thấy...

Leo lên xuống, tôi cầm khẩu súng lên coi. Đúng là một khẩu súng săn đất tiền. Nàng nói đúng. Giá của khẩu súng này có thể tới 200 đô la. Đó là loại súng săn của những nhà giàu Âu Mỹ. Tôi thả súng xuống nước khóa mạnh cho bùn rơi khỏi nòng rồi giơ cao nó lên, tôi mở súng nhìn vào nòng.

Người thiếu phụ như biết rằng tôi sẽ nhìn thấy gì ở trong nòng súng. Nên nàng ngồi yên. Nàng chờ đợi phản ứng của tôi đến quên cả việc chèo xuống trở về.

Tôi không biết nhiều lắm về súng nhưng là thợ lặn hành nghề lâu năm, từng vớt nhiều đồ vật bị rơi dưới nước, tôi chỉ cần xem một vật là có thể biết rõ nó đã nằm dưới nước lâu chưa. Nhưng khẩu súng rõ ràng không phải là một vật bị nằm dưới đáy hồ này lâu quá 24 tiếng đồng hồ. Nòng súng được chế bằng thép tốt có thể không bị nước ăn han rỉ ngay nhưng báng súng bằng gỗ chắc chắn phải bị ngấm nước nếu súng đã rớt lâu quá một ngày. Đàng này tôi thấy cán súng vẫn nguyên vẹn, vẫn bóng. Tôi biết rằng khẩu súng chỉ vừa mới được ném xuống hồ nhiều lắm là tối hôm qua.

Và tôi nhớ lại những vết bánh xe hơi tôi nhìn thấy hiện trên mặt đường dẫn vào toà nhà nghỉ mát kia. Người thiếu phụ đẹp và quẹo rữ nhưng cũng đầy bí mật và khả nghi này đã một mình lái xe tới đây trong ngày hôm qua và chính tay nàng đã ném khẩu súng này xuống hồ.

Nàng làm thế với mục đích gì ? **còn tiếp**

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm báo VNNS (4 số). Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 09-12-2018.

Độc giả trúng giải thưởng:

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu:
- số độc giả:
- địa chỉ:
- giới thiệu độc giả mới tên:
- địa chỉ:

Gới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

	2	1	8				3	
4				2	7			6
9				5				
						7	4	8
		7				1		
8	4							
				7				4
3			9	1				2
	8				2	6	9	

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

€;30

Địa chỉ liên lạc

Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede
E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com
Tel: +31 (0)318-640625

IBAN:NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

“Tòa soạn đón nhận mọi ý kiến đóng góp xây dựng của quý độc giả”

Báo Việt Nam Nguyệt San là tờ báo cho mỗi người, mọi nhà, chúng ta cùng đóng góp xây dựng Cộng Đồng, giữ lại đôi nét văn hóa của một sắc dân nhỏ bé trên xứ người !

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết đang được lan truyền rộng rãi trên các diễn đàn xã hội dân sự của facebooker Nguyễn Thủy Tiên từ Hà Nội. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

Khi cả một xã hội cúi đầu, chúng ta hãy ngẩng cao đầu!

Tôi 28 tuổi bỏ cơ quan nhà nước để làm công ty nước ngoài, năm 30 tuổi bỏ công ty nước ngoài để ra kinh doanh, và làm kinh doanh từ đó đến nay.

Tính tôi thường hay kết giao nhiều, bạn bè của mình thường giới kinh doanh, làm trong ngành tài chính, luật sư và đương nhiên mình cũng thi thoảng gặp các anh "tù nhân lương tâm".

Gần 1 năm trước tôi gặp một anh tù nhân lương tâm, a cũng mới hết quản chế nên được đi lại. Mình muốn gặp họ để hỏi về

thời gian đấu tranh, những trải nghiệm cuộc đời của họ ở ngoài cuộc sống và trong "nhà tù nhỏ". Gương mặt anh hiền từ, điềm đạm nhưng cũng rắn rỏi, kiên định và nếu như có thể nói về những gương mặt của họ "thì chỉ có cái chết mới có thể chia cách họ với lý tưởng". Điểm chung của tất cả họ là chỉ coi mình là "viên gạch lót đường", những người mở đường cho những người khác đi sau. Không có một ai nghĩ sẽ được cái gì, ngược lại mất rất nhiều, thời gian bị giam cầm, tuổi trẻ mối quan hệ. Mình có hỏi theo như anh đánh giá "thì bao nhiêu lâu nữa Việt Nam sẽ có dân chủ". Anh nói anh không biết 5 năm, 10 năm hay lâu hơn nữa mới có nhưng anh chỉ biết đấu tranh vì quyền làm người, quyền được tự do tư tưởng có thể khi a chết cũng chưa nhìn thấy nó, không được hưởng nó nhưng a vẫn sẽ làm. Nếu chúng ta không làm thì ai sẽ làm, nếu chúng ta không lên tiếng thì ai sẽ nói? Anh vẫn sẽ và không dừng lại nếu phải trả giá nhiều hoặc hơn nữa. Một năm sau đó a bị bắt lại, đó là ngày mình đã khóc.

Anh cũng giống như những thế hệ thanh niên của hơn nửa thế kỷ trước, họ lên đường chiến đấu với mục tiêu thống nhất đất nước mang một trái tim thuần khiết nhất. Tôi tin đa số họ không hiểu thật sự CNXH là thế nào, không hiểu về CN MAX- LÊ NIN ra sao. Họ lên đường với một tình yêu giản đơn, tình yêu tổ quốc, tình yêu dân tộc, tình yêu máu mủ với đồng bào mình ruột thịt mình. Họ vào đảng với lý tưởng như vậy. Người lính dù ở bất kì bên nào họ chiến đấu và hy sinh cũng đều chung một mục đích bảo vệ người dân của họ, bảo vệ người yếu thế, để cái ác, cái tàn bạo không thể đe dọa đến nhân dân của mình. Mỗi người lính miền nam ngã xuống đều có một bà mẹ Miền Nam mất con, mỗi người lính Miền Bắc hy sinh đều có một người mẹ Phương Bắc khóc ngất.

Có những cô gái đôi mươi chưa kịp biết về tình yêu, chưa có một cái cầm tay, đã ngã xuống, có những thanh niên chưa được một nụ hôn, có những người chồng mới cưới hôm sau lên đường và chết trên chiến trường. Họ đã chiến đấu cho một tương lai không thuộc về họ, họ ngã xuống để một thế hệ khác được sống, được hạnh phúc, được tự do. Họ đã ngã xuống để đất nước đứng lên, kỳ vọng của họ những thế hệ mai sau phải sống khác đi, tốt đẹp hơn.

Nhưng nửa thế kỷ sau, sau bao nhiêu xương máu của người đi trước đổ xuống, thể chế đã đi ngược lại lợi ích của người dân. Họ đã cho mình độc tôn lãnh đạo, để nắm mọi lợi ích về kinh tế.

Họ đã tạo nên một giai cấp đồ, giàu có nhưng ngược lại người dân được hưởng lợi rất ít một số tầng lớp đã bị tước đoạt phương tiện sản xuất trở lên bần cùng. Một xã đã hình thành lên tầng lớp dân oan, mất đất mất nhà khắp nơi. Giáo dục đã rơi vào thảm trạng suy đồi đạo đức nhưng những kẻ chịu trách nhiệm đó vẫn tại vị mà không có bất kì hình thức kỷ luật hay bị truy tố, những kẻ đó vẫn hằng ngày giảng đạo đức thách thức người dân. Một nền y tế thiếu cả về chất và lượng khi thước đo việc cứu người "là đồng tiền", người nghèo đang trở thành giai cấp chịu đựng nhiều bất công hơn bao giờ hết. Một bà bộ trưởng y tế liên quan chịu trách nhiệm hàng loạt scandal thuốc giả chữa ung thư, hóa chất độc hại được nhập về vẫn như như tại vị hết năm này sang năm khác. Một nền tư pháp được sinh ra nhưng như chỉ bảo vệ những kẻ quyền thế, quan chức, nhưng kẻ có tiền hơn là lẽ phải. Những biệt phủ Yên Bái, Những "Nguyễn Nhân Chiến" bí thư Bắc Ninh với gia tài khủng bị lộ, và cả dòng tộc làm quan vẫn chưa bao giờ bị phanh phui và thanh tra... nhưng tiền vàng trong dân luôn được thể chế nhòm ngó bởi "huy động tiền vàng trong dân" giờ đây rất cấp thiết và quan trọng rồi.

Khi cả một xã hội hoang mang im lặng trước những bản án trừng phạt của nhà cầm quyền với những người đấu tranh, người bất đồng chính kiến đòi minh bạch hóa thông tin, đòi tự do tư tưởng, tự do ngôn luận vẫn có những con người bất chấp tất cả để lên tiếng cho lẽ phải, dù cái giá phải trả rất đắt.

Tất cả chúng ta đều mang nợ đất nước này, mang nợ máu và nước mắt cha ông đã đổ xuống, họ đã chết để chúng ta phải sống cuộc sống khác đi. Nếu chúng ta im lặng chúng ta đã để máu xương của họ đổ xuống một cách vô nghĩa.

Khi cả một xã hội cúi đầu, chúng ta sẽ ngẩng đầu. Minh tin rồi đây sẽ có nhiều người chọn cách ngẩng đầu thay vì cúi đầu. Chúng ta cùng nhau hy vọng về tương lai, bởi đó là những điều đẹp đẽ mà những điều đẹp đẽ "có bao giờ chết đi?".

HÃY HY VỌNG NGAY CẢ KHI TUYỆT VỌNG, VÀ HÃY CỐ GẮNG CHO MỘT TƯƠNG LAI DÙ ĐÓ LÀ TƯƠNG LAI KHÔNG THUỘC VỀ MÌNH.

Nguyễn Thùy Tiên

@@

Xin nhờ phổ biến bằng nhiều hình thức

Có 1 bạn trẻ ở Xuân-Lộc Đồng-Nai chuẩn bị làm nhà ...trong lúc đào đất để đổ nền ... đã tìm thấy 1 bộ hài cốt , kèm theo là tấm thẻ bài như hình dưới:

VÕ-VĂN-HIỆU - SQ : 61/181497 , L M O

(tạm thời đã đưa di hài vào chùa) Chiến tranh đã trôi qua gần nửa thế kỷ ... nắm xương tàn của người lính VNCH được tìm thấy ... nhưng người thân thì không biết nơi đâu ???

Hy vọng qua bài viết này, sẽ tìm được thân nhân của anh Võ Văn Hiếu và đưa anh trở về bên mái ấm gia đình, dù chỉ là 1 nắm tro tàn ... cũng ấm lòng chiến sĩ .

GĐQCCVNCH- HÒA LAN

NL20 INGB 0004861397 FVVN – Denbosch

Kính gửi quý ân nhân ,

Đến cuối tháng 10-2018 thủ quỹ thông báo đã nhận giấy báo của ING bank có thêm các ân nhân :

-Ông V.O.Vũ 30 euro

- gđ Trần Hồng 50 euro , Q L Hồng 50 euro và bà quả phụ Hồng Khắc 50 euro

Thay mặt anh em TPBVNCH ở quê nhà chúng tôi trân trọng cảm ơn tấm chân tình của quý ân nhân dành cho anh em.

Thân kính ,

BCHGĐQCCVNCH/HL

Nhân đây qua trang báo chúng tôi xin thông tin :

Qua 17 năm phục vụ trong quân đội Hoàng Gia Hòa Lan , hai lần được gửi đi chiến trường Kandhaha miền Nam A Phú Hãn .

Cháu Trần Nguyễn Vĩnh Toàn đã trả được phần nào món nợ cho đất nước cưu mang , giờ đây đã đến lúc lo vun đắp tương lai cho gia đình , do đó cháu đã xin giải ngũ với cấp bậc Đại Tá bác sĩ phi hành trung tâm trường khối quân y bộ tư lệnh không quân Hoàng Gia Hòa Lan .

Qua những đóng góp đáng kể trong suốt 17 năm phục vụ trong quân đội cháu đã nhận 4 huy chương cao quý của quân đội Hoàng Gia và nhiều giấy khen ,nhiều bằng tưởng lục về chuyên môn ....

Với một lý lịch trong sáng và một chuyên môn cao , cháu đã được chính phủ Hoa Kỳ mời ở lại hợp tác trong lĩnh vực y khoa và được cấp ngay giấy thường trú .

Gia đình chúng tôi xin cảm ơn quý NT , cô bác anh chị em đã khích lệ cho cháu trong suốt thời gian cháu còn theo học y khoa ở Maastricht và cả quá trình tiếp nối truyền thống cha ông phục vụ trong quân đội bảo vệ Tổ Quốc

Thay mặt gia đình,

KQ Trần Văn Thắng

Nhà hàng Deli Tasty

Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).

Mọi chi tiết xin lạc qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geysers, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen

Tel. 030-2688630

Mob. 06-44464380

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen
beelden. In opdracht kunnen portretten,
borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of
elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en
opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia
tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige
monument voor Vietnamese bootvluchtelingen
in Nederland is mede door deze interactieve
kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer
0344-572577 of haar kunstwerken zien op
www.bronzenbeeld.nl

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€ .150	€ .800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€ .100	€ .600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€ .80	€ .500
1/2 trang trong	Trắng đen	€ .50	€ .300
1/4 trang trong	Trắng đen	€ .25	€ .150
1/8 trang trong	Trắng đen	€ .15	€ .100

Cười Chút Chơi

Trong quán nhậu

Buổi tối tại một quán nhậu đông đúc náo nhiệt, mọi người ăn uống ồn ào.

Có hai ông ngồi ở một bàn khuất góc quán, cả hai mặt đã bắt đầu đỏ gay. Họ đang nói chuyện gì không biết. Ông mặc áo trắng nói:

– Tụi lãnh đạo bây giờ nhiều đũa xấu xa, tồi tệ như chó!

Ông mặc áo xanh bồng nổi khùng, lên tiếng:

– Tôi phản đối cái lối nói xúc phạm, bôi bác của anh.

– Nhưng mà tôi nói đúng!

– Anh nói sai rồi!

– Tôi nói đúng!

– Anh nói sai! ...

Cả hai bắt đầu to tiếng và có dấu hiệu sắp xảy ra xô xát. Thực khách xung quanh thấy vậy chạy lại can gián, một người hỏi:

– Có chuyện gì mà hai ông bạn phải to tiếng với nhau như vậy? Có gì thì cứ từ từ mà giải quyết với nhau.

Ông áo xanh:

– Ông ấy nói lãnh đạo bây giờ tồi như chó ...

Nói như vậy là rất xúc phạm nên tôi gây...

Một giọng nói nhỏ nhỏ trong đám đông :

– Nói vậy là đúng chứ còn xúc phạm cái gì?

Ông áo xanh:

– Xúc phạm con chó của tôi !!!

Kiểm tra

Một ngày đẹp trời, Bregnev (TBT ĐCS Liên xô) quyết định kiểm tra trình độ các đảng anh em.

Phidel (đại diện cho đcs Cu Ba) và Lê Duẩn (đại diện cho đcs VN) được mời tới.

Phidel vào trả lời trước.

Bregnev : Ông có biết cách mạng tháng 10 bắt đầu từ năm nào và kết thúc vào năm nào không?

Phidel : Từ 1915 đến 1917

Bregnev:Tốt, thế lãnh tụ của CM tháng 10 là ai

Phidel: Lê Nin

Bregnev : Tốt, thế ông có tin rằng trên đời này có ma không?

Phidel : đảng bảo không, nhân dân bảo có, khoa học chưa chứng minh.

Bregnev : Tốt, ông ra ngoài được rồi. Gọi Lê Duẩn vào đây cho tôi.

Thấy Phidel ra ngoài, Lê Duẩn vội hỏi

– Thế nào? Câu hỏi có những gì?

Phidel bảo

– Không sao, chỉ có 3 câu thôi. Câu thứ nhất ông cứ trả lời là “Từ 1915 đến 1917”, câu thứ nhì trả lời là “Lê Nin”, còn câu cuối là “đảng bảo không, nhân dân bảo có, khoa học chưa chứng minh.”

Lê Duẩn rất tự tin bước vào

Bregnev : Ông sinh năm nào?

Lê Duẩn: Từ 1915 đến 1917

Bregnev : (ngạc nhiên) Bỏ ông là ai vậy?

Lê Duẩn: (rất điềm nhiên) Lê Nin!

Bregnev : (đập bàn) Ông điên à?

Lê Duẩn: đảng bảo Không, nhân dân bảo Có, khoa học chưa chứng minh.

Tranh luận

Một người Pháp, một người Mỹ và một người VN tranh luận xem Adam và Eva là người nước nào .

Người Pháp: “Trần trường và truy lạc ngay trước mặt Thượng đế như thế, chỉ có thể là dân Pháp”.

Người Mỹ: “Yêu tự do đến mức lẽ ra có thể sống hạnh phúc, chỉ cần dừng đưng đến trái táo, vậy mà họ vẫn không chịu nổi sự cấm đoán đó thì chỉ có thể là dân Mỹ”.

Người VN lúc ấy mới lên tiếng : “Quần áo chẳng có, nhà cửa chẳng có, thậm chí đến ăn một trái táo cũng bị cấm, thế mà vẫn bảo là sống trên thiên đường thì chỉ là dân VN”

Mất bóp

Một cán bộ gái lớ ngớ vào Sài Gòn, đứng lóng ngóng tại chợ Bến Thành một lúc, bị một tên vô lại giật bóp và chạy mất.

Cán tru treo ấm ĩ:

– Bớ người ta! Ăn cắp! Bắt thàng ăn cắp!

Thấy mọi người chung quanh không có vẻ hưởng ứng, chị càng gào to hơn:

– Ăn cướp! Công an đâu, bắt thàng ăn cướp!

Thấy cán ta gào mãi đến khản cổ, một cụ bà lại gần bảo:

– Này! Khẽ chứ! Dưới chế độ xã hội chủ nghĩa làm gì có trộm cướp, chị định kêu rêu để bọn đế quốc nó cười cho đấy à?

Cán cái uất ức:

– Sao lại không, cướp nó vừa giật cái bóp tiền của tôi đây này, kêu khản cổ chả ai tiếp đây này!

Cụ bà gạt gù, hiểu ra:

– À ra thế! Thế thì chị phải báo động thế này:

“Tiếp thu! làng nước ơi, chúng nó tiếp thu và quản lý cái ví tiền của tôi rồi!”

Lời Tò Soạn

Tòa soạn rất cảm ơn quý ACE cộng tác viên đã tích cực đóng góp bài vở thật phong phú, đồng thời sự mến thương của độc giả vẫn luôn ủng hộ VNNS, đồng hành cùng VNNS, và cũng mong quý vị phổ biến VNNS đến người thân, bạn bè cho tờ báo tăng thêm nhiều độc giả.

Kính thưa quý vị ! VNNS số 302 với chủ đề “**Xuân**” sẽ phát hành vào tháng cuối 12.2018
 Bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ Nguyễn Quang Kế - E-mail : **vietbaohoalan@yahoo.com trước ngày 29.12.2018** .

Tòa soạn VNNS xin kính chúc quý vị cùng gia quyến nhiều sức khỏe đón nhận mùa Giáng Sinh vui vẻ và an bình

Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

Hiệu đính

* độc giả TTM Ngo số 434 tòa soạn xin cáo lỗi vì cập nhật danh sách thiếu khi đã trả tiền báo vào tháng 4/2018.nay tòa soạn đính chính thời gian gia hạn báo.

Lưu ý:

- Quý độc giả có con, cháu đóng tiền báo giúp xin lưu ý nhớ ghi tên độc giả và số độc giả của người nhận báo.

Xin chân thành cảm ơn

VNNS

Danh Sachs độc giả đóng tiền báo từ ngày 19/10/2018 đến 19/11/2018

số T/T	Ngày	Tên	số độc giả	số tiền	ghi chú
01	19/04/2018	TTM.Ngo	434	30	đính chính
02	19/10/2018	V.C Nguyen		200	CĐ Eindhovend ủng hộ tết
03		V.C Nguyen	774	100	3 năm báo
04	22/10/2018	TNA. Nguyen		30	
05		TML Nguyen	406	30	
06	25/10/2018	Kim	325	30	
07	26/10/2018	Q.H.Tran	559	30	
08	29/10/2018	B.T.Tran	204	30	
09		T.K.T.Lê	763	30	
10		V.B.Do	33	30	
11		Q.C.Chu	600	30	
12	30/10/2018	Kim Mai	386	30	
13	31/10/2018	MD Huynh	849	30	
14	07/11/2018	Ty- Le BV		1375	Ủng hộ tết
15	08/11/2018	T.V.Tran, C.V Huynh	598	50	
16	09/11/2018	Thế Vỹ		1375	Ủng hộ tết
17	12/11/2018	Quang Cường Trinh,Thuc Tran Mai	208	30	
18		V.S.Pham, C.Pham Le		70	2 năm báo
19	19/11/2018	Van Huong Nguyen	857	30	
20		H.Tong Minh	137	30	

[Typ hier]

Cõi Đời Chiêm Bao

thơ : Trần Văn Lệ

nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

♩ = 70

Mặt trời làm sáng mặt trăng Mặt trăng, mặt trăng đâu
có biết rằng có duyên ! ý..... ý Nhiều khi trăng thật dịu hiền Đứng soi bóng
nước mà quên mặt trời ... Từ khi tôi thấy em cười Ngó
lên chẳng thấy mặt trời ở đâu... ở đâu ! Té ra tôi ở địa
cầu Còn em thì đứng trên lầu cõi Tiên... Nhủ lòng mình hãy cố
quên Lạ ghê nhật nguyệt cứ liền âm dương Ước gì trăng cũng biết
thương Để trời với đất có đường tôi đi ! Từ khi tôi biết mình
sì Nhắm hoài con mắt bay về chiêm bao á... a Tay quên nắm một con
sào Cho nên tôi đã lạc vào hư vô.

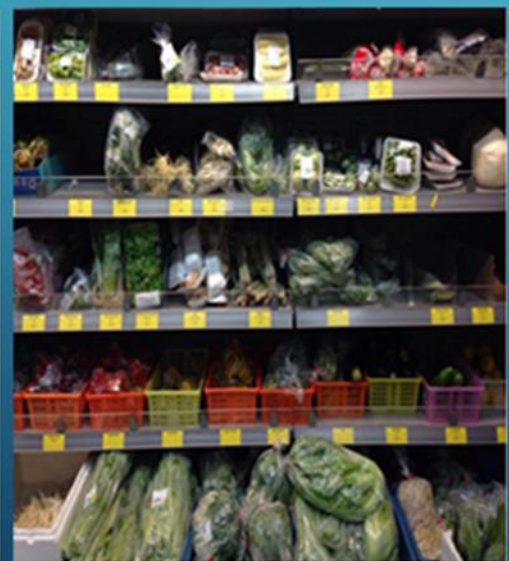
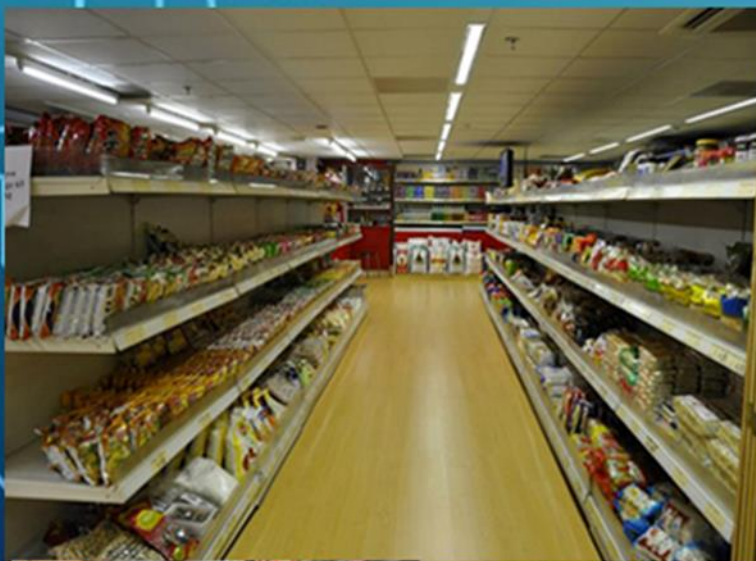
Vietnamese Toko Kim Lan

Bán các thực phẩm Châu Á tươi, khô và đông lạnh bảo đảm chất lượng cao, giá phải chăng, cửa hàng kang trang và đầy đủ các mặt hàng thực phẩm Việt Nam phục vụ quý khách.

Toko Kim Lan tọa lạc tại Nieuwstraat 50

74II LM Deventer.

Telefoon: 0570 644 289

Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi.

Xin kính mời !